

تهوی تاریکه، لیم تنواوه پینگا
بهیانی لسات و زقزی ماوه پینگا
زیانی من وه کوو ئهم تهو وه هابه
بهره و لهرلا رهچیم، بهسراوه پینگا

مامۆستا شه‌ریف

یادیک له شاعیری نیشتمانپه‌روه‌ری کورد

مامۆستا شه‌ریف حوسین په‌ناهی

کۆکردنه‌وه و ئاماده کردنی: زهممان نه‌قشی

دهنگی شیعر

پیم خۆشه نووسراوهکانم، کۆری مندا لان بیخوینن
دایکان بیکهن به لای لایه و کۆرپهکانیان بخهوینن

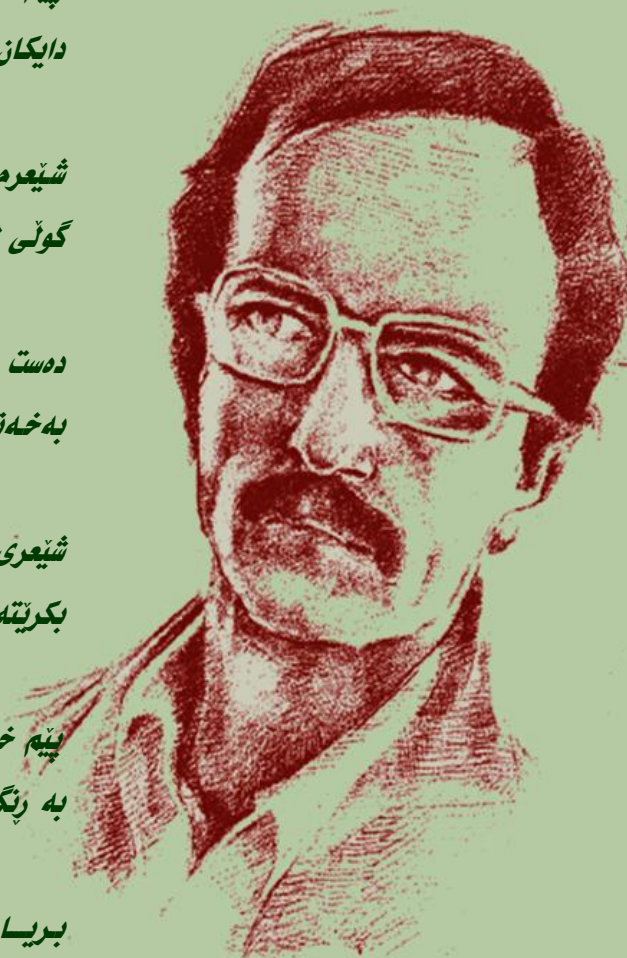
شیعرم له و نامانهی دا بئ؛ کوره لای کوردهواری،
گوئی له سهر دادهنیت و دهی خاته بهر پپی دلداری

دهست و په نهجی کیژه کوردی له دهفتهری نهوینداری
به خه تیکی که نیشکانه، بینووسی بۆ یادگاری

شیعری شادی بیت و جوانی؛ بئ به ئاواز و گۆرانی
بکریته به ستهی هه ئپه رکئ، ره شبه لهک و مه ریوانی

پیم خۆش نه بوو شیعرهکانم له قه برستانی شارهوه
به رنگی رهش خوی بنوینئ، به بهردی سهر مه زارهوه

بریا ئازاری زنجیر و پهنجی که له پچه نه بوایه!
بمردام و دهنگی شیعرم شینی هه له بچه نه بوایه...

مامۆستا شهریف

شاعر و ژبان

سواره فتوحی

دهقولباب دهکهم، زۆری پێ ناچن، که دهرگا بچووکه که دهکریته وه و سیمایه کی خوین شیرین و رهزا سووک و کورته بالا و لاواز، که رانک و چۆغه یه کی سوور گوینزی مه رهزی له بهر دایه، له بهرام بهرم راده وستن. پوو خوش و بی ریا و لیو به بزه، خوئیکی گهرم و گور و راموسان، ههر ده ئیی دوستیکی گیانی گیانین و سائگاریکه یه کترمان نه دیتوو.

ههر چند بزه له لیو نه ده برا به لام خه میکی قوول و شاراو ده سیمای دا به دی ده کرا. زور به په له بوو، پیم وابوو شه پۆلی قسه و دهردی دل، له دهروونی دا، نه وه نده په نگاوی خوار دۆته وه، بویه به گورج و گۆلی و دست و برد، دوو کورسیله ی بچکۆلانه ی پر دایه و ههر له لیو جهوشه له بهر گهرمای خۆره تاوه که رۆنیشتین. هاواری کرد؛ دا چامان بو بینین. پاش ماوه یه کی کورت، میرمندا ئیکی خوین شیرین و رهزا سووک به که شه فیک چاوه هاته لامان و گوتی: نه وهش " گۆران" ی کورمه.

جگه ره یه کی داگیرساند و هه نیسکی دا و ناخیکی هه ئکیشا. سه ره تای قسه کانمان به یاد و بیره وه ری شاعیری خوالی خوش بوو کاک مارف و هونه رمه ندانی خوشه ویست، کاک جه عفری قازی و کاک سه رتیپ ده ست پیکرا.

مامۆستا فهرمووی:

که له ده رگا درا، پیم وابوو نهوه چاوه پروانیم کۆتایی هات و "مارف" م لئ وه ژوور کهوت و ژومارهکانی پیشووی "سروه" که داوام لئ کردبوو، بۆ هیناوم. به لآم که "سروه" کانم به دهست تۆوه دی، بروام به کۆچی مارف هینا... ناخاوتن، هه ئس و کهوت و بیر و فیکری، هه مووی هه ر جوان و شیرین و پیر له مانا بوون. خو به کهم گرتن و تهوازوع له قسهکانی دا دهباری. مرقیقک بوو بئ غه ل و غه ش، بئ شیله و پیله و راست و بئ ره مز و گری قسه ی ده کرد.

گوتم: مامۆستا له میژ بوو به ناواته وه بووم بیله لات و له خزمهتتادا دانیشم، چون به راستی نهک هه ر خو م، به لکوو ناگام له سه دان کهس بگره زور زیاتریش هه یه که "ملوانکه ی شین" یان بۆ بوو بیته ره وه وه تا زمانی شیرینی کوردی فیر بن و وه داره داره بکه ون.

پیم خو ش بوو نه گه ر نیزن به فه رمووی دانیشتنیکمان هه بی تا خوینه رانی گو قاری سروه زیاتر له گه ل دنیا و ده روونی شاعیرانه ی نیوه ناشنا بن.

هه رچه ند جاری هه وه ل به نییه تی نه وه چوو بوومه خزمه تی تا بۆ ماوه یه کی کورت له لای به یئمه وه و قه رار و مه داریک به به ستین و روژی دانیشتنمان بۆ وتووێژ دیاری بکه ین، به لآم ده روونی نه وه نده ته ژی و رووباری وشه ی هیئنده روون و ره وان بوو، که ته نانه ت بۆ چرکه یه کیش هه ستم به تیپه ره روونی کات و زه مان و ماندوو یه تی له ش نه کرد. به لآم تاریکی شه و حوکی هه لبرانی به ده سته وه بوو، به ره بیئگی پئ گرتین. به ناچاری تا جاریکی تر مالاوایی مان کرد.

له دانیشتنی روژی دواترمان دا، هیئدیکم پرسیار ناماده کردبوو، به لآم نه و هه ر به و هه سته خو به کهم زانین و ته وازوعه وه که هه ی بوو، له پیش دا پریرهکانی بۆ ریکوپییک کردم و مافی پیروزی مامۆستایه تی خسته نه ستۆم.

ههر بهو بۆنهوه پر بهدل سپاسی ده کهم و هیوادارم رۆحی گه وهری نهو مهزنه پیاوانه له ناسمانی ههراوی که نتوور و که له پوووری نه ته وه کهمان دا ههر بمینئ و خودا نهو که سایه تیا نه بو گه له کهمان بیاریزی.

رۆژنامهی سروهی ۱۵۲ ۲۲ی ئۆکتۆبهری ۲۰۱۲

وتووێژ دهگهڵ «مامۆستا شهریف»

شیعری و ژبانی
وتووێژ دهگهڵ
مامۆستا «شهریف»
«بهشی سیهام»

بهرنامه کردنی: سواره فتوحی

کورتی بائی ئەم تازەیی ئەمڕۆ
ئێمه بۆ داھێنان شیعری گەمی سەینیی
ئەو بگرێتو، ئەو بەرھەمە ناچێت
ریزی داھێنانەو، چونکە داھێنان
ئەو بە کە لە پێش دا بێرو خەبالی
کەسێکی تر بۆ لای نەچووین و لە
جوازچێتری دانراوی پێنێو دا
سەگسێجی کەو کەسەمانە
خوێندەرویان لەسەر کە لایەکی
زانستی دایاری کراوین و ئەم ئێمە
بەرھەمانە بخرێتو، کە ئەگەڵ
بۆچوون و شێوازی خۆمان پێنێو
هەین. هێزی داھێنانی ئەوانە پێنێو
دەین. بە پێچەوانەو ئەگەر گەشتێت
هەسەر شێستی خوێندەوانەو، ئەو
بەرھەمانە چون ئەگەڵ چێراوی
رۆحی ئەوان جیاوازی مان هەبە، ئە
یەگسای لا دەدەن و مەسەریان ئێ
دەشتێن سەگەر تالێن هاوانی
خەراپ، شێستی ناخەز لەسەر
مروڤ دادەن؟

داھێنان، تازەیی بە بەشێکی
جیاوازیو، ئەو ئە بەتدا ئە کاکێ و
چوارچێوەدا ئە وەزان و مۆسیقادا، ئە
ئەوازی رازێتو، روایەتی بەکاندا
دەگسێری داھێنەری بکسێ و
شێرێکێکی بکسێ، بەلام ئێرەدا
توانای داھێنان و هێزی داھێنەری،
پێنێو راستەوخۆی هەبە بە هێزی
هەلکەوتووی ئەو خەتەرەندەو.
زادە ئێمە توانای بەش جیاوازی.

نامادە کردنی: سواره فتوحی

پرسیار: تکایە لە ژبانی ناسایی خۆتان بدوین.

وەڵام: بە داخووه ژبانی ناساییم نەبووه. جا ئە چی بدویم؟! ناوه کهم عەرەبی یه و شۆرەتم فارسی یه و شیعەرەکانم کوردین. نازناویشم وەبەر ئەکه ووتوو! ژبانیکی واشم نەبووه باسی بکهام.

یادگ له شاعیری نیشتمانپه روهری کورد ماموستا شریف حوسین په ناهی

پرسیار: نیدی نه وه نه بوو. کاک سهید محممه د شریف حوسین په ناهی. بُو وا به ناهومیدی باسی ژبان ده کی؟ به راستی چونه نازناوت بُو خوت هه ننه بزار دووه؟

وه لام: نه گهرچی له میراتی مائی باهم ته نیا نه و ناووم وه بهر که وتوو و ته نیا یادگاریکه که له باهم بوم ماو ته وه، کاتی زانیم نیوه کهم عه ربه یه، قه ده ری له بیر یه وی دا بووم که نازناویکی کوردی هه لبریزم، به لام خوا لیخوش بوو ماموستا هیمن کاتی پیشه کی بُو ده رفته ری ملوانکه ی شین نووسی، له بهر نه وه ی به میهره بانی له چوار جیگا دا ناوی هینا بووم، نیدی دلم نه هات نازناو هه لبریزم.

پرسیار: پیم خوشه پرسیر نه کهم و هه ر بُو خوت قسه بکی. نه من له خالیکی تایبته دی ده گهر پیم که نه مدیوه و ناشزانم چیه تا بیکه مه پرسیر. که وابوو وا باشه سرنج بده مه قسه کانت. به نکوو زوو بگه مه نه و مه به سته تایبته یه که باسم کرد. ته نانه ت نه و بیره وه ری بانه ی که به بن بایه خیان ده زانی. نه و انیش هه ر بگیره وه. ده مه وی قسه کانت به وردی به راورد بکه م و لیکیان ده مه وه. باشتره باسه که مان خومالی بن. زوریان پرسیره شیعر چیه و تاریخی چیه؟ چون نه و پرسیرانه کون و ده که ونه جه غزی دوویات کرده وه.

وه لام: هه رچی تاریخی شیعرم خویندو ته وه، له بهر کردوون بُو روژی وا ! به لام به داخه وه تو ش هه ر راست نه و پرسیرته وه لانا.

پرسیار: مه گهر شیعر هه ر نه وه نیبه که پازده ساله په ریوه ی کردووی؟ نه وه نیبه ده سته پی هه لگرتووی له هه موو خزم و شار و کهس و کسارت؟ که وابوو نه مه ش تاریخی نه مری بانه بُو شیعر. پاشان له جیگای خوی دا به وردی باسی شیعر ده که ین. ژبانی هه ر شیعره و شیعریش بُو ژبانه. ده ی له گه ل دووری له شار کهت و خزم و که سانت چون راده بویری؟ به فرموو هه ر چون بوو سته به جی هیشت و مه ابادت بُو ژبان هه لبریزد؟

وه لام: پیم خوش بوو له مه کته بی هه ژار و هیمن دا زیاتر فیتر بم. چون پیم وایه نه م زاروه یه یه کی له که ره سه ی گرینگی کوردی نووسینه. به لام تا ده سالان له سای داری بی دانه نیشتم! ناهی غه ری بیم هه لنه کی ش!

* و بار و بنه م پیچاوه که بگه ری مه وه بُو سته. زور به نابهدلی وه ری که وتم. ده نکوت هیشتا له و خاکه تیر نه بووم،

هەر بهو بۆنهوه شیعرای مالاواییم به ناوی (پردی سوور) نووسی، به لām کۆچه کهم چهند سالان وه پاش کهوت و ههتا ئهو سال سهری نهگرت.

پرسیار: دياره شیعرای تو نهوهنده بایه خی هه بووه که بازده سالن رهنجی دووری بۆ بکشی. چۆن بوو ههستت بهوه کرد نهه که مایه سی به (واتا زمان) له کاری هونه ریت دا هه به؟ پیت وابوو له نیو نهو ههنگه دا باشتر زمان فیتر ده بی؟

وه لām: به ریتویتی ماموستا هیمن هاتمه ئهم شاره که چهند سالان لیتره بم و فیتری ئهو زاراوویه بم. دوایه که "سروه" دامه زرا، ماموستا چهن نامهیه کی فارسی به خهتی خۆی بۆ فه رمانداری مه هاباد و ئوستانداری نووسی و رایسپارد که له دایره کهی خۆمه وه بمنیتره "سروه" به لām ئهو ئیزنه یان نه دامی و نه شمزانی له بهر چی.

پرسیار: زۆرت پئ ناخۆش بوو که بهرگری نهوه یان لئ کردی که بچی بۆ سروه؟

وه لām: به لئ پیتم ناخۆش بوو و له پاشان زانیم که ئهو بهرگری به چهنده ی زهره لئ داوام، ئه ئبهت "سروه" ههر له سه ره تاوه زۆر که سی دئسۆزی تیدا بوون. ئهو سالانه که "مارف" له وی بوو، پیتم وابوو که بۆ خۆم له ویتم. ئیجگار به کار و باری خه لکه وه ماندوو بوو. زۆری دئسۆزی بۆ ده کردن. بۆ منیش زۆر دئسۆز بوو، "مارف" که مرد، ئه منیش دیسان مردم. ناخر داخه که ی کۆچی دوایی ماموستا هیمنی تازه کرده وه. خۆتان چاک ده زانن چمان به سه ر هاتوو، ئه ری شیعره کانی "مارف" چاپ ناکه ن؟

پرسیار: با جارئ له خه می گه وره گه ریین. شیعریش وه لانیین و برۆینه سه ر باسی ژیا نت خۆت. نه من پرسیا رت لئ ده که م و ده تیزوینم به لām تو و لāmه کانت کورت و کرمانجی به. کاکه گیان، باسه که سه به بۆ لاری!

وه لām: به لئ، به چاوان. ببووره! باسی غه ربی و دوور بوونمان ده کرد، ده زانی ته نانهت ههر داری له ئاو و هه وای تاییه تی و خاکی خۆی دا نشونه ما ده کا؟ میوان که ده چی بۆ شاریک و له وی ده مینیته وه، ئیدی پیی ده گوتری غه رب. دياره هیندی جیاوازی بهرچاو له هه ئس و که وتو جولانه وه کان دا هه به، من له و شاره هه ستم به غه ربیایه تی نه کردوو و ده بی بلیم لیتره بۆ من قوتابخانه ی شیعر و زمان بووه و منیش قوتابی به کی تامه زرو بووم، نه وه کوو غه رب.

یادیک له شاعیری نیشتمانپه روهری کورد ماموستا شهریف حوسین په ناهی

پرسیار: به ئسئ. به راستی هه وایه. بویه له فولکلوری و لاتانیش دا جیکه غه ریبان هه گوښه و کهناره و هه نه و جیاوازی یه بهرچاوانه یه که غه ریب له سووچن ده په ستیوی. چونکوو نه و به هه وای راهینان. یانی به داب و نه ریت و فهرهنگی ناوچه یه کی تر په روه رده بووه. خانووش نیه که بیرووخینی و سهه له نوسئ به که یفسی خوت سازی که یه وه. دیاره فهرق و جیاوازی فهرهنگی هه میسه هه یه. به لام له هه نده ران و له دوور و لات نه و جیاوازی یه ده گاته نه و په ری. نه و تا ماموستا هیمن له هه غه ریبی ده فهرمی: "یادی یاران و و لاتم. روژ و شه و / نیی حرام کردم. تهرار و خورد و خه" جا هه ته می دووری و فیراتی له خزم و زید و بیره و هری به کانه که دئی غه ریب ده ته نی. وا نیه؟!

وه لام: بو خوت فهرمووت که بایه خی زورم به شیعر داوه. دهردی دووریم به فیدای چاوی شچهر کردووه جا چون له شاری شیعر دا هه ست به غه ریبی ده که م؟ بویه نه گهر داره خورماکه ی گهر می نیش به و بریک گه لام سیس بووبی، به شانازی یه وه ده ئیم: ویشک نه بووم و هه به فلر بوونی زمان، گه شه م کردووه. یانی له م شاره دا، له فوتابخانه ی "هه ژار" و "هیمن" دا خوم زیندوو راگرتووه. پاش ده سالان، ورده ورده نارهنزووی گه رانه وه بو شاره که م که وته دئم. به لام تا ته ما که م رهنگی راستی به خو گرت، پازده سائی خایاند.

پرسیار: ده ئین شیعی هه شاعیری یک په یوه ندی راسته و خوی به ژیانی یه وه هه یه. جا بویه تکام نه وه یه له ژیانی خوت بدویی یانی هه له ... سهه ده می مندائی یه وه ده ست پی بکه. نه من له و بایه نه ده گه ریم که رووحی نیوه ی هازاندووه و بوته هوی شاعیری تان.

وه لام: بابم ناوی سه یید مه حیه ددین بوو. دوکانی عه تاری هه بوو. مالمان له گه ره کی ناغازه مان له شاری سنه دابوو. یازده ی گه لاریزانی ۱۳۳۳ هاتوومه ته دونیا وه. بابی خوم نه دیوه، گوایه که متر له یه ک سالام ته مه ن بووه که بابم به هوی نه خوشی له دونیا دهرچووه. له مندائی دا پییان ده گوتم سه ره خوره! یانی نه تو پیت ناوه ته دونیا، بابمان کوچی دواپی کردووه.

پرسیار: یانی دایکت وای پی ده گوتی؟!

وه لام: نا، نه و هه رگیز وای پی نه گوتم، ته نانه ت نه گهر که سیکیش وای پی ده گوتم، زوری پی ناخوش ده بوو. منداله کان وایان ده گوت. نه وانیش له خوشکی گه وره م فیر ببوون. سن خوشک و برایه کم هه یه که من له هه مووان چکو له ترم. کاکم ته مه نی هه هشت سال بوو که بابم کوپی دواپی کرد.

یادیک له شاعیری نیشتمانی پهره‌وری کورد مامۆستا شه‌ریف حوسین په‌ناهی

پرسیار: جا به‌راستی باب که نه‌ما. نه‌رکی سه‌رسانی دایک توری تر ده‌بن. جیگای بابیش ده‌بن بگریته‌وه و بو ته‌ره‌بوو کردنه‌وی نه‌و که‌لینه به‌تاله. دلسۆزی و میهره‌بانایی دایکانه‌ی بو منداله‌کانی ده‌بینه دوو هینده. وانیه؟!

وه‌لام: نه‌وه‌لا، به‌شی من وا نه‌بوو. چون به‌داخه‌وه دایکم بو خوی نه‌خوش بوو و ده‌بوو ناگاداری لی بکری و نه‌یده‌توانی منداله‌کانی بلاوینیتته‌وه. ماوه‌یه‌کی به‌رده‌وام گیرۆده‌ی ده‌ردیکی نادیار بوو، زور که‌م ده‌تدی ساغ بی. هه‌موو بیهره‌وه‌ری من له دایکم هه‌ر نه‌وه‌نده که ده‌مدی به‌هوی نه‌خوشیی، هه‌میشه له جی و بان دا که‌وت بوو و تاقه‌ی ماله‌که‌مان دایمه پر بوون له ده‌رمان. باشم له بیهره، زور تامه‌زرۆی میهره‌بانایی دایکانه و ده‌س به‌سه‌ر داکیشانی بووم، به‌لام نه‌و هه‌میشه له جیگادا ده‌ینالاند و نه‌منیش له سووچی به‌په‌ژاره‌وه کایه‌م ده‌کرد. ته‌مه‌نم هه‌شت سالان بوو که نیوه‌شه‌وینک به‌ده‌نگی هاواری کاکم له‌خه‌و راپه‌ریم. چرای ژووره‌که‌مان هه‌لکرا‌بوو، کاکم به‌گریانه‌وه خوشکه‌کانی بانگ ده‌کرد: "هه‌ستن، هه‌ستن دایکه‌مان مردووه."

پرسیار: پاشان چیتان به‌سه‌ر هات؟ کئی ده‌ستی به‌سه‌ر داگرتن و چاوه‌دیری ده‌کردن؟

وه‌لام: نه‌و ده‌مه‌ی دایکم کۆچی دوایی کرد، خوشکه‌کانم هه‌ر کام دوو یا سی سال له من گه‌وره‌تر بوون، به‌لام کاکم شازده سالانه بوو. به‌شوین دایکم دا نه‌و بوو به‌گه‌وره‌ی مال. وه‌بیرم نایه هه‌رگیز له گه‌ل من و خوشکه‌کانم به‌زمانی خوش یا ناسایی قسه‌ی کردبی. زور به‌سام و هه‌یبه‌ت بوو. هه‌میشه به‌تووره‌یی له گه‌لمان ده‌دوا. ژووره‌که‌مان به‌په‌رده‌یه‌کی سپی دوو به‌ش کرابوو. به‌شیککی له جیاتی په‌ستوو، که بو چیشته لی‌نان جودا کرابوو، من و خوشکه‌کانم له‌و به‌شهی دا داده‌نیشته‌ین. به‌لام کاکم له به‌شه‌که‌ی دیکه‌دا که گه‌وره‌تر بوو داده‌نیشته.

پرسیار: له گه‌ل تو چۆن ده‌جولاوه‌و چۆن ده‌دوا؟

وه‌لام: کاکم قه‌ت ناوی نه‌ده‌بردین، به‌لکوو له سه‌ر هه‌ر کاممان ژماره‌یه‌کی دانابوو، یانی ژماره‌ی یه‌ک تا سی. نه‌من ژماره سی بووم. قه‌تیش له گه‌ل نیمه نانی نه‌ده‌خوارد. له سه‌ر مه‌جوعمه. واته که‌شه‌فی گه‌وره، نانمان له به‌ر ده‌ستی داده‌نا. نه‌گه‌ر کاری خوی نه‌با قه‌ت نه‌یده‌دوانیدین. نیمه ده‌بوو به‌سرته له گه‌ل یه‌ک قسه بکه‌ین تا قه‌س نه‌بی. نه‌گه‌ر قه‌ند یا چامان ته‌واو ده‌بوو، که‌س نه‌یده‌وو‌یرا پیی بلی. پشکمان ده‌هاویشته، وه‌به‌ر هه‌ر که‌س

کهوتبا، دهبوو یووبا به ترس و لهرزهوه گوتبای قهند نهماوه. کاکم بهسته زمانه، بۆ خوشی هر نازی شیوا بوو. نهویش هر مندال بوو. رهنکه لهوهی دهرسا که نه توانی نهرکی بهرپوه بردنی مال به جی بهینی.

پرسیار: نه بهت نهویش رۆحی بریندار بوو. بهو ته نهوه تیر کردنی زگی چوار برسی ههروا سووک و سانا نیه. وایه؟

وهلام: بهئی، وایه. نهو ناکارانهی... هه مووی هر به هوی رۆحی برینداری بووه. من دهنده زانی باب چیه، چونکوو نهمدی بوو. تامی نازی بابم نه چیشته بوو که له دهستی دم داغی به دلمهوه بنووسی. هر ده مزانی مندالی جیرانان بابیان ههیه و نه من نیمه. به لام کاکم لینی قهوما بوو، کاکم نازداری بابم بوو، نهو تامی میهره بانینی دایک و بابی ده زانی، نه من. جا له پاشان باشتر بۆم روون بۆوه که برینی دلی نهو بهسته زمانه چهنده له من به نیش تر بووه. تازه ده زانم چی کیشاوه. نه من تا نه بووم به باب، تا پیوهندی نیوان دایک و مندالم نه دیت، نه مزانی به مندالی چهنده هه ناسه سارد و هه ژار بووم. نه مزانی بوو که پادهی خه می کاکم یا خوشکی گه وره ترم چهنده له دهردی من گه وره تر بووه. ده راستی دا نهوه نهوان بوون که نازیان شیوا بوو، نهک من.

پرسیار: بهئی، وایه. دهردی نهو که سهی که له ههوه لهوه شتیکی نیه. له گهل نهو که سهی که له پیندا هه یبووه و خووی پیگرتووه و پاشن له دهستی داوه. جیساوازی به کجار زۆره. نهو ته نیا خه می نهوه ده خوا که نهو شره نیه. به لام نهوی دیکه خه می له ناو چوونی ههیه. کهوا بوو خه می کاکت گه وره تر بووه و نه مانی دایک و باب چزهی له جهرگی هیناوه. پیم خوشه باسی رووداوی نهو سالانه بکهی. خالیکم وه بهرچا و هات.

وهلام: چیه؟ چ خالیکت دیوه ته وه؟

پرسیار: خو بریار نه بوو جیگه که مان بگۆرینه وه و نه تو برسیار بکهی و من وه لام بده مه وه. باشه قهیدی ناکا. پیت ده لیم. به لام له پیندا نهو بریارهش به وردی وه لام بده وه. دمهوئی بزائم له ته مه نی سه ره تای مندالی دا چون هه ستت به وهی ده کرد که تامه زرووی لاوانده وهی دایکانهی؟ نهوه هر قسه کهی خوت بوو که بۆم بوو به برسیار و دمهوئی بزائم ده کری به وشه نهو ههسته دهر بری؟ یا نهو بابه تانهیه که ناخریته ناو چوار چیوهی وشکان و ناگوتری؟

وهلام: رهنکه تا نیستا نهم بیره وه دی یه م بۆ جار یکیش وه بیر نه هات بییه وه، چونکوو تا نیستا کهس نهو

پرسیاره یی نه کردووم. هیشتا دایکم مابوو، له بیرمه روژئی له جهوشه یی مالی خومان دانیشته بووم، نازانم خه و گرت بوومی یان خه م دهوهری دابووم. سهرم له سهر بهردی پیلیکانه کانی دانابوو. مندا له کان پرسیاریان کرد: نهوه چیه، نه خووشی؟ گوتم: نه ری نه خووشم. لهو ساته دا پیم خووش بوو دایکم بی و له باوهشم کا و بمباته وه ژووری. هه رچهند ده مزانی له جیگادا کهوتوو و ناتوانی هه ستی به لام به راستی تینووی نامیزی بووم. هه ر بویه گوتم به لی نه خووشم که مندا له کان نه و خه به رهی بو به رن. به لام سوودی نه بوو. باجه کیشوهری ژنه جیران که هات بوو سه ری دایکم بدا، هات له باوهشی گرتم و ماچی کردم و بردمییه ژوور، جا نه و توونیه تیه شم هه ر نه شکا و نارهووی نه وه م هه ر ده دل دا ما.

پرسیار: زور باشه نه و خالی باسم کرد. شیعی کولان بوو. له نیو تسه کانت دا هه نم هینجا. له بیرته باسی جیاوازی نیوان خه می خوت و کاکت که گپراوه. فرمووت: بایم نه دیوه تا برینی کویچی دوا یی نه و له سهر دلم بیتنه گری. جا هه ر نه و تسه ت وه بیر شیعی کولانی هیناومه وه. به تایبته ده ولای ناخرین پرسیاردا نه وه م زیاتر بو روون بووه که نه و کوره بچکولنی له شیعی کولان دا باسی ده که ی. هه ر خوتانن. وایه؟

نه دی بو مات بووی؟ ببوره نه گه ر نار هه تم کردی.

وه لام: تکا ده که م. نیوه ببورن. به لی، وایه شیعی کولان قسه ی دلی خو مه به لام نه و په یوه ندی یه م تا نه مرؤ نه دوژی بووه. نه ری نه چینه سهر باسی شیعی؟

پرسیار: نه گه ر له بیرت بی. مندا لی بووی سی - چوار سانه. نه من هه رچی جه ول ده ده م به ره و دوا یی مندا لی بگپره وه به لام دیسان ده بیوه شاعیر و ده چپته وه سهر باسی هونه ری و زانستی. مه گه ر باسی نه وه ت نه کرد که ده گه ل خوشکه کانت له و دیوی په رده ی ژووره که تان دانیشته بووی؟ مه گه ر نیویان نه نابووی ژماره سی؟ ده ی دوا یه چیتان به سهر هاته وه؟ خه رچی مال له نه ستوی کی بوو؟ هه رچی له بیرت ماوه بو مان بگپره وه.

وه لام: که م وا هه بوو برسپه ته بکیشین، به لام بی ناز بووین و هه میشه ره نگ زه رد و ره نگ په ریو. جگری دایک، خوشکی یازده سالانه و جگری باب، کاکا شازده سانه بوو. ماله که مان دوو نه وم و زور گه وره بوو. شه ش دیومان کری گرتی تیدا بوو و به پاره ی کری نه وانه ده ژیا یین. خزه که مان به ده گه م یارمه تیان ده داین. نه و دا هاته که مه ش به شی نه وه ی نه ده کرد که خوشکه کانم ده رس بخوینن. هه ر من و کاکم ده رمان ده خویند. نیستاش دیه نه ی

حهوشه‌ی مائه‌که‌مانم له بهرچاوه که هه‌وزی تیدابوو. داره...

...سیو و گول باخی بون خوش، هه‌وشه‌که‌مانی زاراندبووه و مائمان له گه‌ره‌کی ناغا زه‌مان بوو، به شیوه‌ی میعماربی کون ساز کرابوو. هه‌یوان و ژیرخانی گه‌وره‌ی هه‌بوو. دیوی نییبه زور گه‌وره بوو، ده‌ورانده‌وری هه‌ر اقه‌ی سه‌رچه‌ماوه‌ی له گیتج بر‌دراو بوون و په‌نجه‌ره‌کانیشی به شیوه‌ی عرووسی (نورووسی) ساز کرابوون. سه‌ره‌وه‌یان که‌وانی و پر بوون له نه‌خش و نیگاری له دار ساز کراو. شووشه‌ی ورد وردی ره‌نگا‌وره‌نگی تی گیرابوو. به‌یانان به جریوه جریوی چوله‌که‌ی سه‌ر داره‌کان وه‌خه‌به‌ر ده‌هاتین. خور که له په‌نجه‌ره‌کانی ده‌دا، نه‌و هه‌موو نه‌خشه به ره‌نگی شووشه‌کانی خویانه‌وه، ده‌که‌وتنه سه‌ر گیتجی دیواره‌کان و له گه‌ل خوره‌تاو، به ده‌وری ژوره‌که‌دا ده‌گه‌ران یان ده‌هاتنه خوار و له گه‌ل نه‌خش و گول‌ی فه‌رشه‌کان تیکه‌ل ده‌بوون. له به‌رچاوی خه‌یالاوی من‌دالانه‌م دا، وینه‌ی ناسکه کیوی و کوتره‌کانی نه‌خشی فه‌رشه‌کان، له به‌ر تیشکی خوره‌تاوه‌که‌دا وه‌ری ده‌که‌وتن. ناو به ناو ره‌نگی سپی کوتره‌کان ده‌گور‌دان و هه‌ر تاوی ره‌نگی شووشه‌یه‌کیان ده‌که‌وته سه‌ر. به‌لام نه‌و هه‌موو ره‌نگ و نه‌خشه، هه‌چیان جوان نه‌بوون. هه‌چیان ره‌نگی به‌زه‌یی و می‌ه‌ره‌بان‌یی دایک و با‌بیان پیوه نه‌بوو. مائه‌که‌مان زور سارد بوو. سی/چوار سا‌ل پاش نه‌وه‌ی که کاکم بوو به گه‌وره‌ی ما‌ل، نه‌و خانووه‌ی فروشت.

پرسیار: باسی به‌ریوه‌چوونمان ده‌کرد. هاوینان که له خویندن ده‌بوونه‌وه. ده‌گه‌ل کاکت کارت نه‌ده‌کرد؟

وه‌لام: چه‌ند هاوین، کاکم له که‌باب‌خانه کاری ده‌کرد یانی بلیتی سینه‌مای ده‌فروشت. خوشکه‌کانم کلاویان ده‌چنی و نه‌منیش به شه‌قام و قاوه‌خانه‌کان دا ده‌سوورامه‌وه‌و ده‌مفروشتن. دوايه کچه‌کان فی‌ری ته‌ون بوون و فه‌رشیان ده‌چنی. منیش هاوینان ده‌چوممه دوکانی یه‌کیک له خزمه‌کان کارم ده‌کرد. سائیکیش چوممه کووره‌خانه. زور ناخوش بوو. به‌لام به قه‌ده‌ر کاری به‌رده‌وامی خوشکه‌کانم گران نه‌بوو، چون سه‌ره‌رای هه‌ول دان بو‌ داها‌تی ژیان، به‌و جه‌سته لاواز و ده‌سته بچکولانه‌وه، نه‌رکی گرانی کاری مائیشیان له نه‌ستو بوو.

پرسیار: به‌تی. ده‌زانم! پیم وایه نه‌م نازاره له شیعیک دا ره‌نگی داوه‌ته‌وه. دیسان مات بووی. وه‌بیر چی که‌وتوو‌یه‌ته‌وه؟

وه‌لام: هه‌ر من و کاکم ده‌رسمان ده‌خویند. له قوتاب‌خانه، وینه‌ی منیان ده‌ویست بو سه‌ر کارنمانه. روژی کاکم

یادیک له شاعیری نیشتمانپه‌روه‌ری کورد ماموستا شریف حوسین په‌ناهی

وینه‌ی مندایی خوی دامی بویان به‌رم. بانگیان کرده‌ی دیوی ماموستایان. مودیر بریک تووره‌ بوو. چاویان له خوم و وینه‌که ده‌کرد و ده‌یانگوت نه‌مه بۆ خوت نیت و وینه‌ی کاکته. نه‌منیش له ترسی کاکم نه‌مه‌دیویرا بلیم وایه، هه‌ر ده‌مگوت هی خومه و له شهرمان سه‌رم داده‌خست. نه‌وانیش ویرای من چاویان له که‌وشه‌ گه‌وره و فش و فۆله‌کانم ده‌کرد که چهنده له لاقم گه‌وره‌تر و هه‌ر لینگیکی دوو لینگ گوره‌ویم تیی ناخنی بوو تا نه‌پووچیتته‌وه. پاش ماوه‌یه‌ک، مودیر گوتی: باشه برۆ بیبه‌وه، حاشا له وینه‌ش.

پرسیار: نه‌و سه‌رده‌مه‌ی که قوتابی بووی چ ناواتیکت ده‌ دل دا هه‌بوو؟

وه‌لام: ناواتی نه‌و ده‌م؟

پرسیار: به‌ئێ. چ ناواتیکت له‌ دل دا بوو؟ وه‌ک مندانه‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ ناره‌زووی چ شتیکت هه‌بوو؟ نه‌ سالانه‌ دانت شی ده‌ویست؟ تۆپ؟ دووچه‌رخه‌؟ به‌رگی تازه‌؟

وه‌لام: به‌ مندایی قه‌تم به‌رگی تازه‌ نه‌بووه. هه‌میشه‌ جل و به‌رگی کاکم ده‌درا به‌ خه‌یات تا بۆم چکۆله‌ که‌نه‌وه. نه‌ویش به‌ پیاوه‌تی خوی هه‌ئێ ده‌وه‌شانده‌وه‌و پارچه‌ رهنگ به‌زیوه‌که‌ی ئاوه‌ژوو ده‌کرده‌وه‌و ده‌یدرووه. جا له‌ به‌ر نه‌وه‌ی به‌ ئاوه‌ژوویی دوورابۆوه، رهنگی لیباسم قه‌ت وه‌ هی که‌س نه‌ده‌چوو. جا مندایی وشیاریش سه‌رنجیان ده‌دایه و ده‌یانگوت: دیاره‌ خه‌یاته‌که‌ ناشی یه‌ و چه‌پ و راستی پارچه‌ نازانی!

پرسیار: که‌وا بوو وه‌کوو زۆریه‌ی مندالان که‌ خه‌ون به‌ تۆپ و دووچه‌رخه‌وه‌ ده‌بینن. به‌لام نیوه‌ هه‌ر خه‌وتان به‌ لیباسی تازه‌وه‌ ده‌دیت؟

وه‌لام: نه‌وه‌لا، زۆرتر خه‌ونم به‌ دایمه‌وه‌ ده‌بینی. ناره‌زووشم هه‌ر نه‌وه‌ بوو که‌ دایکم بگه‌ریتته‌وه. ئاخ‌ر زۆر هه‌ناسه‌ سارد بووم و هه‌ستم به‌ ته‌نیایی یه‌کی قول ده‌کرد.

پرسیار: ده‌توانین بلینن که‌ شیعی لانه‌ی بایه‌ قوش ره‌نگدانه‌وه‌ی نازاره‌کانی ده‌رووتنه‌؟

وهلام: راست وایه. نهوه دووهه مین شیعرمه.

پرسیار: نه دی بۆ له ویدا کچیک... نه قشی سه ره کی ده گیری؟

وهلام: نهوه روژانه ی هه وه ل که زور بی نارام بووم و ده گریام، ده یانگوت: عه یبه، تو کوری. تو پیاوی، چون کور بۆ دایکی ده گری؟

پرسیار: جا رهنگه تو ش بروت به وه هینابن که عه یبه. کور بۆ دایکی په روش بی؟! هه بویه به زمانی کچیکه وه ههستی خوت ده بریوه؟

وهلام: نا، نه بهر نهوه ی خوشکه کانم له من هه ژارتر بوون. روژی خوشکی نیوهنجیم پرسى: نه ری شریف! کاتی دهنگی ده رکه دی نه تو رانچه نی؟ چاوه ری نیت نه گهر ده رکی هه وشه ده رکیتته وه، دایکمان بیتته وه؟ کول گرتمی، دلم پر بوو، نه متوانی جوابی بده مه وه.

پرسیار: باسی نه وه ت کرد که هه ره له مندا لیه وه تا گه وه بووی. له مائی دا نیزی قسه کردنی ناساییت نه بووه. با بگه ریینه وه بۆ سه رده می ده رس خویندن. له قوتابخانه چون بووی؟ نیوانت ده گه ل ماموستا کانت چون بوو. ده گه لیان ده دوا ی و قسه ت ده کرد؟

وهلام: قسه چی، هه ره قسه م پی نه ده کرا. قه تیش بانگیان نه ده کردم بۆ ده رس لیپرسیینه وه. قوتابییه کی خراپ نه بووم. به لام زمانم تیک ده هالا و نه ژنوم ده لهرزی. هه ره بویه نه گهر ماموستایه ک بۆ جاری یه که م و بۆ ده رس پرسینه وه بانگی کردبام، که ئاوا ی ده دیتم، خیرا ده یگوت: برۆ دانیشه! ده تگوت گوئی له ده کوته م بووه، ئیدی بانگی نه ده کردم وه. سا ئه کانی کوتایى قوتابخانه بوو که له لایهن رادیو سنه وه، کى بهر کییه کی چیرۆک نووسی به ریوه چوو، له و کى بهر کییه دا سه رکه وتم و وه ک خه لات، دوو سه کی زیرم وه رگرت. به رپرسی بهرمانه ویستی به هوی نه وه سه رکه وتنه وه، وت و ویزم له گه ل بکا و قسه کانم تو مار بکات، به لام وه ها و له په ته که وتم، ته نانه ت نه متوانی خوشم بناسینم. ناغای موزه فقه ره که وسه ری سه ریکی را وه شاندا. به لام ده کوتایى دا، هیند ده خوم نووسام، تا توانیم نیوی خوم و قوتابخانه که م بدرکینم.

پرسیار: کامه مامۆستای قوتابخانه‌ی تۆ باشتر بوو و توانی شوین له سه‌ر نیوه‌ دابنی؟

وه‌لام: ئە‌لبەت هه‌موویان هه‌ر باش بوون، به‌لام مامۆستاکانی سالانی کۆتایی قوتابخانه‌م زۆریان هان دام بۆ نووسین. رینۆینی ئە‌وه‌یان ده‌کردم که چ کتیبیک بخوینمه‌وه.

پرسیار: سه‌ر و بنی ولامی پرسیره‌که‌ت به‌ دوو رسته‌ی کورت ویک هیناوه. ده‌ی جا نه‌گه‌ر بیره‌وه‌ریه‌کی ده‌یکه‌ت له قوتابخانه‌ هه‌یه. بۆمانی بگێره‌وه.

وه‌لام: مامۆستای پۆلی یه‌که‌می سه‌ره‌تاییمان خانمیک بوو. به‌لام مامۆستاکانی دیکه‌مان هه‌مووی هه‌ر پیاو بوون. سه‌ره‌تای سال که مامۆستاکان ده‌گۆردران و پرسیاریان له‌ منداڵه‌کان ده‌کرد و له‌ نیش و کاری باب و بنه‌ماله‌ی قوتابییه‌کانیان ده‌کوئییه‌وه، که ده‌گه‌یشه‌ من، ئیدی هیج قسه‌م پێ نه‌ده‌کرا و منداڵه‌کانی هاوپۆلم له‌ جیاتی من ولامی مامۆستایان ده‌داوه و ده‌یانگوت: مامۆستا؛ شەریف دایک و بابی نیه، ئە‌منیش هه‌موو جارێ پاش ئە‌و قسه‌یه‌ موچرکم به‌ له‌ش دا ده‌هات و دێم ده‌گوشرا.

پرسیار: نازانم تا نه‌مپۆ زانست تا چ راده‌یه‌ک له‌ پتوه‌ندی نیوان و مێشک و دلی کوئیه‌وه‌وه. به‌لام نه‌و په‌یوه‌ندییه‌ هه‌ر له‌ هه‌وه‌ئه‌وه‌ هه‌ست پیکراوه. له‌ خۆرا نه‌یانگوتوه‌وه: دلی ته‌نگه. دلی ده‌گیریت. هه‌ر وه‌کوو ده‌ئین هیلانه‌ی هه‌ستی نینسان له‌ دلی نه‌و دا چی کراره‌وه‌ له‌ فولکلۆر و نه‌ده‌بیات دا. زۆتر نیوی دێ دینن تا مێشک و بیر. ده‌ی جا باسی بیره‌وه‌ری مامۆستاكانت ده‌کرد.

وه‌لام: بیره‌وه‌ریه‌کی ئە‌وتۆم نیه. ئە‌گه‌رچی مامۆستاتانی ساله‌کانی کۆتایی قوتابخانه‌ زۆریان رینۆینی ده‌کردم و بۆ نووسین هانیان ده‌دام به‌لام مامۆستای پۆلی پینجه‌می سه‌ره‌تایی یه‌که‌م که‌س بوو که بۆ نووسین هانی دام و توانای خۆمی پێ ناساندم. جارێ وهرزی به‌هاری دابووینی تا بیکه‌ینه‌ بابه‌تی نووسینی ئینشا، له‌ پاش نووسین که نۆره‌ی من هات تا بیخوینمه‌وه، هه‌موو منداڵه‌کانی بیده‌نگ کرد و سرنجی وانی بۆ گوێ دیری ئینشای راکیشا و دوو جاریشی پێ خویندمه‌وه.

پێم وابی، جیاوازی بووسراوه‌ی من له‌ گه‌ل قوتابییه‌کانی دیکه‌ ته‌نیا هه‌ر ئە‌وه‌ بوو، که گوتبووم هه‌موو وهرزی

یادیک له شاعیری نیشتمانیپه روهری کورد مامۆستا شهریف حوسین په ناهی

هەر جوانه و زستانیش ئاوايه و پاییزیش ئاوا. ئەو مامۆستایه به رحمةت بێ، زۆری رینوینی دەکردم که پاشان هەر ئەو ئامۆزگاریانە ی وی بۆ هەموو ساڵەکانی خویند بە کارم هات. بەراستی هەر له دڵهوه خوشم دەویست.

پرسیار: چۆن دەزانی کۆچی دوايي کردوو؟ مەگەر باش کۆتایی هینان به خویند هەر به یوهندیت دەگەڵ نەپساندبووه. که دەفەر مووی به رحمةت بێ؟

وهلام: بە ئی دەزانم که فهوتی کردوو و به داخهوه ئەو ساڵی نەگەیانده ئاخړ. له نیوهی ساڵ سا فهوتی کرد. باشم له بیر، روژی کاکم هاتهوه مالم زستان بوو، ئەمن نه خوش بووم و له بن کوردی گەرم دا نوستبووم. بانگی کردم و گوتی: ههسته، ههسته، مامۆستاکهت کوژراوه! پیم وابوو گائته دهکا و هەر دهیهوی بهو قسه جینگا و بانی نه خوشی به جی بهیلم. به لام دلم ئوقرهی نه گرت و پاش ماوهیهک وهری که وتم و چوومه مائی نهوان که له ئاخړی شهقامی سیرووس بوو و له مائی نیمه زۆر دوور نه بوو، که گهیشتمه ئەو گه ره که، له دوورهوه دیتیم که ئەوه جهماوه ریکی زۆر کوچه که یان گرتبوو. منداڵهکانی هاوقوتابی خۆم دیت که هه موویان به سۆراوی فرمیسک چاویان سوور هه نگه راوه، ئیدی خاترجه میان کردم که هه وائەکه راسته.

پرسیار: له سەر چی کوژرابوو؟

وهلام: پاشان که پرسیم، گوتیان: راسی پی خوش بووه و زۆر جارن دهچوو بۆ راوی، ئەو روژی له مائی خه ریکی خاوین کردنه وهی تهنه نگه که ی بووه که له نه کاو فیشهکی له دهستی ده رچوووه و وهخوی که وتوووه. به لام پاشان ئەوه بوو به دنگۆ و ئەو قسه که وته سەر زاری منداڵهکان که نه خیر ئەو رووداوه وا نیه، به لکه کوشتوو یانه. دیاره ئهوانیش ئەو قسه یان هەر له گه ورهکان بیست بوو که ئه وه یان دهگوت که گویا له بهر هیندی بیر و رای تایبهتی خۆی، زۆرداران سهردهمی پاشایهتی هیرشیان کردۆته سهرمائی و کوشتوو یانه. جا نیستاش نازانم له و دوو قسه یه کینه یان راست بوو.

پرسیار: جا نهوه هەر جهنابت نهو مامۆستایهت ناوا خوش دهویست یا هه موو منداڵهکان؟

وهلام: هه موومان هەر خوشمان دهویست. موبسیر که بریک له نیمه گه وره تر بوو هەر روژیک باش کوژرانی مامۆستا

یادیک له شاعیری نیشتمانی په روهری کورد ماموستا شریف حوسین په ناهی

پارچه‌ی رهش و چه پکیک گوتی سووری هینا قوتابخانه و میز و کورسی ماموستا که مانای پی رازانده‌وه. نه‌و زورت له مندا له‌کانی دیکه، زور زیاتر به په‌روش بوو ق تا قه‌ده‌ری هه‌موو روژی چینیکی بو ده‌گریا. رهنکه به پی تهمه‌نی ناگاداریی زیاتری له سهر چوئییته‌تی ژانی ماموستا و نه‌و رووداوه هه‌بووی که ناوا به کول بوی ده‌گریا و بوی به په‌روش بوو.

پرسیار: نه‌و رووداوه ده‌گه‌ریته‌وه بو چه‌ند سال له‌وه پیش؟ ناوی نه‌و ماموستایه چ بوو؟

وه‌لام: ده‌بیته سی و سی سال له‌مه‌ره‌ره، یانی زستانی ۱۳۴۴ و ناویشی خوا لی‌خوش‌بوو ئیره‌ج وه‌زیری بوو. نه‌و موبسیره‌ی که لاسیش که بوم باس کردی، ناوی جه‌لال زارعی بوو و مه‌دره‌سه‌که‌مان ناوی حیره‌ت سه‌ججادی بوو که له‌گه‌ره‌کی ناغه‌زه‌مانه و ئیستاکه نه‌و قوتابخانه‌یه له‌و شوننه نه‌ماوه له‌ جیگایه‌کی تره.

پرسیار: باشه نه‌و ماموستایه‌تان بو وا خوش ده‌ویست؟

وه‌لام: له‌ به‌ر زور شتان. د‌سوز بوو، تووره نه‌ده‌بوو، ناگای له‌ قوتابییه رهش و پروته‌کان بوو، ته‌نانه‌ت که‌ره‌سه‌ی نووسینی بو وه‌رده‌گرتن. زور جوانی دهرس ده‌کوته‌وه. فی‌ری ده‌کردین قوول بیر بکه‌ینه‌وه و هه‌رچی ئینسانه‌ خوشمان بوئ. باسی نه‌وه‌شم کرد که بو دهرسی ئینشا زور یارمه‌تی داین، به‌ تاییه‌ت به‌ منه‌وه زور ماندوو بوو...

به‌شی دووه‌م

پرسیار: هیج بیره‌وه‌ری به‌کی تاییه‌تی و یا نووسراوه‌به‌کی له‌پاش خوی به‌جی نه‌هیشته؟

وه‌لام: نه‌و روژانه، مودیر و ماموستا‌کانی دیکه‌ش نه‌م پرسیاره‌یان ئی ده‌کردین و ده‌یان‌کوت نه‌ری هیچی نه‌ده‌نووسی و پاشان ده‌نیو کوره‌که‌ی باوی و بیسووتینی؟ به‌لام ئیمه‌ هیچمان نه‌دیوو.

یادگ له شاعیری نیشتمانپه روهری کورد ماموستا شهریف حوسین په ناهی

پرسیار: مهبهستم نهوه بوو: له سهر نهخته ره شه که ی سهر دیواری که لاس. دهس خه تی به چی نه مابوو؟ یانی نه و نیبری نه کردن (نا - وینه ی نازادی)؟

وهلام: نای له شوپه لایو نیم دهوره! خو ته وای ته نراوی ژیانمت ریشال ریشال کرده و پیاو... جه نابت له خال و به لگه دهگه پری یان تان وپوی شیعره کانم دهرده کیشی؟ باشه، قهیدی نیه! کاری روژنامه گه ری هه رایه! نیستا تو (سواره) و نه منیش پیاده! نه ری، باسی شاعر نه که این؟!

پرسیار: هه رچی نامازه ت به میهره بانی کرد. به لای منه وه کورت بوو. بیم خوشه به وهردی و به ریلاوتر باسی لایه نه کانی دیکه خوشه ویستی بکه ی.

وهلام: مروفا، له سهره تای ژبانی مندائی دا، دهگه ل هه ناسه و بزوی ژبان، بو به رده وای ژبانی ناسایی خوی، پیویستی نیجگار زوری به میهره بانی و خوش ویستن له لایه ن دایک و بابه وه هیه. بی به شی له م پیندا ویستی به گرینگ و ناسایی به، ده بیته هوی بریندار بوونی رۆح و مروفا تووشی دهردی کی له بران نه هاتووی بی هه توان دهکا و نیم توونی هه تی به بی پرانه وه، ده بی به هوی نه وهی که نه و مروفا، هه ست به وهی بکا که هه همیشه سه رگه ردان و چاوه پروان و بی نارامه، به شوین خوشه ویستی دا و به کویره ریگاکانی تاریکی دا ری ده بریت و دهیه وی به هه شیهه ک، تاسه و توونی هه تی بشکی. جا له دریزه ی نه و ریگایانه دا، جارنا جار تووشی ناماناجی دی، جار جاریش هه ره واری خالی به و هیچی تر...

پرسیار: یانی چی هیندی جار تووشی نامانجی ده بی و هیندی جار نابی؟

وهلام: مهبهستم نه وهی که نه و رۆحه برینداره، هه همیشه باووشی ناوه لایه و چاوه نواری نامیزی گهرمی میهره بانی راسته قینه و خوشه ویستی دایکانه یه، تا نه وهی که سهری له سهر شانی دان و نارام بگری. زور جار...

...تووشی ده بی؛ به لام دوایه ده زانی که درویه، فریو دراوه؛ نه و میهره بانی به، هه روائه ت بووه. له په ناشه وه، زور جاریش تووشی ده بی و نوگری ده بی. جا کورته ی مهبه ست نه وهی به، که له هیج کات و وهرزیکی ته مه نی دا، تازی نیدی نه و توونی یایه تی به ناشکی و نه و تاسه یه هه ره واره واهه...

يادىڭ لە شاعىرى نىشتىمانىپەرورەرى كورد مامۆستىنا شەرىف حوسىن پەناھى

پرسىيار: بەئى! تىڭگە يىشىم. مەبەستت نەو ەيە: نەگەر كەسىن بە مىندائى لە شىلەي شىرىنى خۇشەوئىستى داىك و باب تىر نەكرى. ئىدى بىن سەمەرە! تازە. دەر وونى تەزى خۇشەوئىستى و دلۇئانى نابى؟!

وئەلەم: بەئى، واىە! تازە ئەو كەلئىنە پىر نابىتتەو. ئەو گرىيە دەبى بە گرى پووچكە و قەتئىش ناكرىتتەو...

پرسىيار: نەگەر ئەو باسە پەيوەند بەدەينەو بە جەنابىت. ئەو بابەتە چۇن ئىك دەدەيەو؟

وئەلەم: بەو توونىيەتى بەردەوامە، جارى تووشى ئال وگۆرىكى رۇحى بووم. تەمەنم ەژدە سال دەبوو؛ يانى پووداوى، وەكوو سىلاوى، لە ناكاو ەات و بەرەو دەرياي شىعەرى بىردم. ئەو پووداوه، دىمەنىكى خۇشەوئىستى بوو كە تووشى بووم و ئىدى ەەر ئەو بوو بە شىعەر. يانى پاشان، ەەر ئەو پووداوه، گەلئەي تەواوى پاشماوهى ژيانى بۇ دارىشىم...

پرسىيار: باش تىر واىە. پىرى شى بكەيەو! چۇن لە ناكاو ەات و گەلئەي تەواوى ژيانى بۇ دارىشى؟!

وئەلەم: بەگىشى، مرقۇف، چ كور بى و چ كىچ، بۇخۇي بەتەنبايى مرقۇفكى ناتەواوه! بەبى ئاوالئەكەي، تەواو نىە و لە مەوداى تەمەنى ژيانى تەنبايىدا، بەشون نىوەكەي دىكەيدا سەرگەردانە و لىي دەگەرپى ئەوكاتە كە ئاوالئەكەي دىتراوه، لە "كوت" دەردەچى و ەەرىك لەوان دەبنە مرقۇفكى تەواو و لەو بەداوه، بەشى دووھەمى ژيانىان دەستاپى دەكا...

پرسىيار: وئەلەمكەت بوو بە باسكى زانستى و داوئىنى زۇر كەسان دەگرىتتەو! ئەو پووداوه كاتىيە. بەسەر زۇرىيەى زۇرى مرقۇفەكاندا دى. بەلەم دەمەوى نەگەر بگرى. جىاوازى بەشەكەى خۇت. يانى خالە تايبەتىيەكەى. دەر كەوئىت و بگرىتتە وئەلەمى پرسىيارەكەم!

وئەلەم: شتىكى روونە؛ مرقۇف كە ەژدە سال چاوهروانى مېھرەبانى بى و بۇخۇشى نەزانى كە بىبەشى لە ناز و نامىزى كەرمى داىك و باب، لەكاتى خۇيدا، رۇحى ئاوهها بىرىندار كىردووه و بەجارى، كائىي مېھرەبانىي بۇ بۇتە تراويلكە، جا ئەو حالەدا كە سەرچاوهى خۇشەوئىستى لە چاوى گراوئىكدا دەدۇزىتتەو، ئەو توونىيايەتىيە، ئەو پىنداوئىستىيە گرىنگە، واى لئەكە؛ تەواوى دونىاكەى بىتتە ئەو كەسە... يانى خۇشەوئىستى ئەو گورچووبىرتە،

گه ږم وگورتره. چونکوو نهو خوښه ویستی یه، تهنانهت که لینی چول وهولئ میهره بانئ دایک و بابیشی بو پر کردوتهوه. جا که واپوو، نهو نوگری یه توندوتیژتره، چونکوو نهوهی که له مندالی دا ونی کردبوو، نیستا دوزیویه تهوه. نهو نهوینه، تهنیا ناگه پرتتهوه سهر تینی لاوهتی! جا ناشکرایه نهو هیزه، رچی مهندي نهو مرقه، چون دهه ژینئ! رهنکه به رواهت، نهو پیوهندی یه دوورادووره و نهو دنیا شیرینه، ناکاریکی لاوانه بی! به لام نه گهر له نه کاو تیکبچی، ده بی نهو بابه ته چون لیکدهینه وه؟ بلین نهو کوره به ته واوی تیکده پرووخی و شوین له سهر رچ و گیانی داده نی؟ یا دهی هه ژینئ و دهی گورئ و دهی کا به مرقیکی جیواز له هاوته مهنه کانی؛ واتا دل ناسکتر، خه یالاوی تر و تینووتر به خوښه ویستی یا ههر ناویکی دیکه ی که نیوه پیتان باش تره له سهری دابین...

پرسیار: جا کورت و کرمانجی بفرمون: دهی کا به شاعیر و نه ها! به لام به راستی. داپران و پسانی نهو پیوهندی یه. بو نهو مرقه. جهرگ بره! دیاره که پروخانی کوشکی عاتیفه و میهره بانئ. له تانی لاوی دا. دهو ههل و مه رجده دا که نیوهی تی دا ژیاون. زور دژوار بووه! کاتی نهو دنیا شیرینه که تازه دهی هه ویست چور دهر بکا و بهری هه بی. تیکده قرمی و به وینه ی بۆرکانئ که هه زده سانه خوی ده خواته وه. سهره لده دا و بهرهمی نهو بۆرکان و گۆران و نانارامی یه. ده بی به شاعر. دوايه چی؟!

وه لام: دوايه ش به وینه ی چه خماخه ی چرایه کی نه فسانه یی ریگای ژیانی بو روون کردمه وه. به لام نه گهرچی نهو هونه ره، هه تا نه مرقو، ههر به ره وه هل دیران و سارای چه ره سه ری بردووم، هیشتاش له قه دهر گیانم، خوشم دهوی! به وته ی خوتان، ژیا نیشم کردووه به قوربانی چاوی جوانی شاعر...

پرسیار: جا باشه؛ یانی ههر نهو سرده مه. کانیهی شاعر له دهر ووتتا هه ل قولئ؟ یا پاشان؟!

وه لام: به تی! رهنکه ههر نهو رۆژانه، یانی له باتی نهو گراوه، یان به شوین نهو دا، نیدی شاعر خوش ویست و بووم به نوگری شاعر، که نیدی نه توانئ به یه کجاری لیم زیز بی! ههر پاش دوو رۆژ له دوا ی نهو پروداوه تاله، واتا نهو لیک داپرانه، که به جارئ په شوکاندمی، شهوی زورم هه ست به وهی ده کرد که ده بی شتیک بنووسم و نیازم به نووسینه. یه که م جار بوو که هه ستیکی وام له خومدا به دی ده کرد. جا چ له باری رچی یه وه، چ له باری نووسینه وه... نهو شه وه، یه که م شاعر نووسی. یانی وشه کان، دهسته دهسته وه کوو هیرشی دهسته ی په پووله،

به دهم سه ماگردنه وه، ده هاتن و له سهر د هفته ره که مدام، به ریز د نیشتنه وه بی وهی حه ولئ بددم، بی وه پاره ستم و بیری لی بکه موه بوخوشم زورم پی سهیر بوو که چون ناوا به دوا یه کدا، نهو خه یال و ناههنگ و سوزه، ده بوون به وشه و به پیچه وانهی نامه نووسین و وتار و شتی وا، بیرم له هیچ دیریکی نه ده کرده وه! به کورتی، وشه کان ده هاتن که بیان نووسمه وه...

پرسیار: نهو شاعرته بلاو کرده وه؟ یانی له ملوانکه دا و یا... به چاپت گه یاند؟!

وه لآم: پاش حه وتوویه ک، یه کئی له دوستان، نهو شیوره ی به نیوی (ناشنا) بو رادیو سنه ناردو پیشوازیشی لی کرا، چهن جاریش خونندرایه وه. به لآم به زاراهوی نه رده لانی هونراوته وه. دوایه چهن دیریکم پاش گورینی زاراهه که ی له شیعری (هه لآله) و (په پوله ی خه یال) و (ملوانکه ی شین) دا جی کردوته وه، نه لبت به شیک ی زوری هه روا ماوه و بلاو نه بوتته وه...

پرسیار: که و ابو. دیتنه وه ی سرچاوه ی خوشه ویستی و نهوین داری به شوین تینوویه تی هه زده سالهی میهره بانای دا. دنیای لآه تیی شیرین کردی و به تیک چوونی نهو پیوهندی به دوورادووره. تیکی رووخاندی. نه مه به لکه به کی بهرچاوه. جا خوت پیت وایه چن کردنی دنیای ناوا دروسته؟

وه لآم: نهی چون دروست نیه! نهو ونده به کوچه و کولانی مندالی و لایوتی دا هینات و بردم، شه که ت بووم و نهوه ی لی ده گه ری، درک اندم! لی دی چون هه لیه و دروست نیه؟!!

پرسیار: له بهر نهوه ی به هه له ی ده زانم. چون به لکه ی بهرچاوترم دیوه ته وه. په نگه بی نهوه ی که خوت بزانی. له ته وای میهنه ت دا حه ولت داوه که بی دهنگی به سامی نهو سالانه بشکینی. له مندالی دا. کهس فیبری قسه کردنی ناسایی نه کردی. مه گهر له ته وای ساله کانی قوتاب خانه دا له گه ل دهر برینی رسته یه ک دلنت نه لرزی؟ که و ابو. حه ولت داوه نهو که لی تانه پر که یه وه. یانی ویستوته لانی که م. زمانی ته له مه که ت. شیرین راویژ و پاراوی بی. پیت وایه وای بی؟

وه لآم: زور سهیره نیستا زانیم بوچی ده لین؛ خامه گهرانی گوشاران، به راستی شاعیر به زینن! چهنه بابته و خالی باشت په یدا کرد! به لآم ده توانم ههر نهوه ی بلیم که له نیوان نهو خاله تاییه تی یانده دا، ته نیا یه کیان ده بیتته به لکه، بو چوونه ژووری دنیای شاعر، هه رچهنه بوخوشمان نازانین کامه یانه... چونکوو کاریکی زور ساده نیه. له

شونینی وا، دهبی کارناسه کانی به نه زموونی مروقناسی و رهوان ناسی قامکی له سهر دابنن و بلین نه و خالهیه...

پرسیار: بهرچاوترین رووداوی ژبانی نه ده بی ئیوه چیه؟

وه لوم: ناشنایی له گه ل شاعر و که سایه تی ئینسانی و نه ده بی مامۆستا هیمن بوو. دیاره نه گهر نه و به خته وه ری به م تووش نه بوویا، شاعره کانم له نیو گالته و گه پی کوره جیرانی بی نه زموون دا ون ده بوو و چاپم نه ده کردن. رهنگه هه ریگای هونه ریشم نه گرتبا. هه نه و خومی به خوم ناساند...

پیم وایه تا نیره ی باسه که مان. یانی نه و هه موو پرسیار و وه لوم و شی کردنه وه ی نه مرق. که له سهر ژبان و ده رباره ی شاعره کانت کردمان. مامۆستا هیمن له چوار وشه ی رسته یه کدا. له پیشه کی (ملوانکه ی شین) دا بوخت و پاراو فهرموویه تی: (کول و کوی دهروونی خونی)... رای خوت له م باره وه چیه؟!

وه لوم: به راستی وایه! ده بوو زانیباشی. بوخوم زورم پی سهیر بوو نه و دهفته ره شه ی پر له هه له ی لایکی لایکی کوردی نه زانی بی نه زموون، چبی تی دا بوو که مامۆستا هیمن دیبووی و ههستی پی کردبوو، به لام خاوه نه که ی، و دهووبه ری نه هیان ده زانی؟! یان بوچی ناوا هانی دام و په له ی لی کردم بو چاپ کردن یان؟! فارس کوته نی (نه وه ی لاوان له ناویته دا ده ی بینن، پیر له خشتی کال دا ده ی بینن!) به راستی چونی ده زانی که نه و به ره هه مه کرج و کاله، ناوا پیشوازی لی ده کری؟!!

پرسیار: مه به ستان له پیشوازی چیه؟

وه لوم: نه گهر یه که م جار ملوانکه بلاو کراوه، بی پسانه وه چوار جاری دیکه ش له چاپ درایه وه. یانی بوو به پینج چاپ که سه رجه م بیست و سی هه زار دانه بوو... دوایه ش بی ناگاداری و ره زامه ندی خوم، هه ره وه هه له و په له ی چاپه کانی هه وه له وه، هه روا که خوتان سه رنجی نمونه کان تان دا، په یتا په یتا به هه وت چاپی جوړبه جوړ، به ناته واوی بلاویان کردووه ته وه. هه ره پاش سائیک بلاو بوونه وه ی ملوانکه، هونه ره مندی لی هاتوو "مامۆستا مه زه ری خالق" پینج شاعری له و به ره هه مه ی بو گورانی و مه قام هه ل بژارد و پاشانیش هونه ره مندانی خوش خوانی دیکه ی

کورد، پتر له سی ناهه نگیان له شیعره کانی نهو بهرهمه ساز کردووو که پیتم وایه هه ریهک له وانه، بوخویان جوړی پیشوازی بن...

پرسیار: باسی نیش و کاری خوئی بو نه کردین!

وهلام: پاش دوازه سال دهرس خویندن، له بهر نهوهی که خهرج و بهرجی زانکوم نه بوو، نه م توانی دریره به خویندن بدهم! له دایره ی بنه مائه هه ژاره کان دامه زرام و چارده سالان، کارم یارمه تی کومه لایه تی واته (مددکاری اجتماعی) بوو. به داخه وه، ماوه یهک نهو دایره به نرخه، هه ر ناو و پوآله ته که ی ما! نه منیش که ناوام دیت و له لایه کی تریشه وه، سه و دای کاری فه رهه نگی و هونه ری یان خستبووه سه رم، به یه که جاری لهو دایره دل سارد بوومه وه و به جیم هیشت و لهوی دهر باز بووم...

به ئی! ده توانم بلیم ویستم لاسایی ماموستا هیمن بکه مه وه. به لای خوومه وه بریارم دا نه وه ندهی ته مه نم ماوه، قوئم هه ل مالم بو پهری هونه ره کانی دیکه ی کورد. ویستم ناواته کانی ماموستا هیمن به جی بینم! هه ل بهت، بناغه ی نه م بیره، نه وه بوو که هیندئ له دوستانه نه ده بی، زوریان کوت نه تو برو، نیمه پشتیوانین! زوریان کوت ده بی جوولانه وه یه کی هونه ری و نه ده بی بخرنه ته ولات. سالی ۱۳۶۸ پاش هه ولیکی زور، به پوآله ت بووم به بهرپرسی به شی هونه ری ناوه ندی فه رهه نگ و ئیرشادی مه هاباد. به رده وام، نهو کارم دوو سالی خیاند. ته نیا له به شه کانی خهت و شانوگه ری و موسیقادا بریک سه رکه وتم! نهو دهی؛ شه پکه، توند و که ل، به موو به ند بوو... نه م ده زانی نه گه ر پیوا بوخوی خاوه ن ده سه لات نه بوو، تاوی له بیشکه ی نازادی رای ده ژینن و تاوی گوچانی ناتاتورکی بو هه ل ده گرن! داوی دامه زانی نه نجومه نی نه ده بی سه ربه خو و دهرکردنی گوچاری کوردیم کرد...

سه رتان نه ئیشینم؛ دیقیان پی کردم و دهریان په راندم! نه و جا، پشتیوانه کانم له دووره وه پی ده که نین... ته نیا قازانجی نهو دوو سالم، نه زمون وهرگرتن بوو که له راده ی بی ده سه لاتی خو مان گه یشتیم! هه ر به شوین مندا، کوره کانی دیکه ژیرانه چوونه مه دیدان و نیوهی مافه کان یان وهرگرت. به لام نهوه ههوت سال تی په ریوه و هیشتا ژماره ی یه که می نهو گوچاره، هه ر به ریویه و په نگه هه ر به ریوهش بی! به ره می باخی نهو نه نجومه نه، که یه که م پشتیوانی پیش که وتی زمانه که مانه و هه میشه رازینه ره وهی چاپه مه نی یه کانه، به لاره ملی ناراسته ی گوچاره کانی

دیکه ولات دهکړی تا لهو خه له و خه رمانه خورایی به، چهنده ی چاپ چهنده ی چال بکری...

له نیوهی سالی ۱۳۷۰ بهو لاره، دهفته رداری قوتابخانه م.

چهرمه سهری نان و دهرمان، بهکی له کوسپه گه وره کانی ریگای هونه رم بووه. سهره پای کاری دایره یا قوتابخانه،
پازده سانه خه ریکی نیشی دارتاشیم و بی پسانه وه حلولم دوا...

رهنگه ترسی له دایره وده رنان و هه روه ها مه عاشی که می کاره نندی و دس کورتی و گرانی نه م چهن سانه، هانی
داوم بو نه و کاره! زور جار، له چنگی قه رزوقوله ی رزگار کردوم. له دارتاش خانه که م دا، کرنوشم بو دارگوینز
بردووه و سهرم بو زهختی و سهختی ژیان دانه نواندووه! گوران کوته نی (شيعرم نه فروشت بو نان!). له نيو
ته پوتوزدا ژياوم و ريزی پینووسم راگرتووه...

پرسيار: له باره ی ژيانی هاوبه شی به وه. هيج نه گپراوه!

وه لآم: له تهمه نی بیست و نو سالی دا له شاری مه هاباد، ژيانی هاوبه شیم ده سپن کرد. خیزانم، ناوی
(مه عسووم) ه. جودا له نه رکی کابانه تی و هاوزمانی، به دل سوزی و میهره بانی، بریک له خه مه کانی بی دایکی بو
قه ره بوو کردووه. سهره ی ژيانی هاوبه شی مان، ته نیا کوریکه به ناوی (گوران) که نیستا چارده سالی تهمه نه.

پرسيار: به که م ترووسکی خولقانی شيعرتان. ج سهره میکه؟!

وه لآم: پیم وایه، له بهشی لیکدانه وهی شيعر و ژيانم دا، نه و پرسيارم وه لآم داوه ته وه. له تهمه نی هه زده سالی دا،
رهنگدانه وهی رووداویکی عاتینی، که زوری کار له سهر دل م کرد و شونینی له سهر هه ستم دانا، ده توانم بلیم؛ به که م
ترووسکی شيعرم بوو.

پرسيار: چه زده که م بزائم که نیوه چون دهر وانه شيعر؟ نه خشی شيعر له سهر کومه ل چون ده بین؟

وهلام: شیعریش وهکوو هونه رهکانی دیکه، پینداویستی رۆحی مرۆفه! شان به شانی هونه ری موسیقا، له نیو جه ماوردی پهری گرتوو. له باره ی شیعروهه، رسته یهک ههیه، ده لاین (شیعر، تایبته به گهلانی دواکه وتوویه و کومه ئی پیش که وتوو، لایه ن گری شیعر نین!). به رای من، نه و قسه یه هه ئهیه! نازانم کیهه زانای ئی هاتووم نه م رسته یی داپشتوو یا چۆن نه و بابته ی تاقی کردوو ته وه؟! چونکوو نه گهر مرۆف، له به رانه ری خه لکه وه، قسه یهکی کرد یا رایه کی دهر بری، ده بئ و ته که ی راسته وخۆ پشتیوانی زانستی هه بئ. لانی که م ژیرانه بئ!

پرسیار: به لگه ی نیوه چیه بۆ هه ئه بوونی نه و قسه یه؟

وهلام: نه وه ده گه رپته وه بۆ راده ی مرۆفایه تی یا لاواز بوونی ههستی مرۆفایه تی نه و کومه نه. له دونیای پارهداره کان دا، له میژسائه، مرۆفایه تی کوژراوه، گه رچی له سه ر خا که که ی، په یکه ره ی نازادی دانراوه. له وئ ههستی مرۆفایه تی کال بووه ته وه و به ره و نه مان ده چی. شیعریش بۆ مرۆفی کومه ئیکی به ههست و عاتیفه یه. وا نیه؟ نه وانه که نانی سه ر سفره که یان، به خوین رشتنی ئینسانی جیهانی سیهه م به تالان کردنی خه زینه و داهاتی ولاته هه ژاره کان دابین ده که ن، شیعریان بۆ چیه؟! بۆچی مه گهر نه و هه موو هاوار و خوین و سووتان و ویران کاریه، به گه لالای خوین ده خولقی، ههستی وانه ده بزئوئ؟! جا چۆن شیعر، دئی وانه ده له رزئنی و ده یان بزئوئ. که و ابوو؛ بژی مرۆفایه تی! بژی شیعر!

ئینسانی رۆژئاوا، به دهنگی سازی، یا خه یائی ناسکی هونه ره مندئ، جا له هه ر به ره هه میکی هونه ری دا، چ وینه ییکی بایه خدار یا شیعریکی له بار، دئی داده خورپی. خوینی مرۆفایه تی وه جۆش دئ و نه و هونه ره ههستی ده بزئوئ. له بیرمان نه چی که له ولاتانی پیشکه وتوودا، ئینسانی راسته قینهش هه لده که وئ. هه روا که له نیو خۆشمان دا، مرۆفی بی ههست، به ده گه ن هه لده که وئ.

به بروای من، هه بوونی ههستی مرۆفایه تی و تگه یشتن له ناخی هونه ر و ههست به نازارهکانی مرۆف، سنووری نیوان مرۆفایه تی و درندایه تی یه. جا پارهداره بی خه مهکانی ولاتانی پیش که وتوو له بهر نه وهی که هونه ر به ته رازووی دۆلار هه لده سه نگینن، پینان وایه؛ شیعر، تایبته به گهلانی دواکه وتوویه! به لام ئینسانی جیهانی سیهه م، هونه ره که ی به پینانه ی ههستی مرۆفایه تی هه لده سه نگینن و سه ری کاسی به سینهی شیعه ره وه دهنن، له

زیندوو بوون و خورپه‌ی دئی مروقی‌یه‌تی خاترجه‌م ده‌بی و شه‌که‌تی ساتیکی پی ده‌سه‌سینیتته‌وه. نه‌گه‌ر نه‌و تاریفه‌ی که ماموستا هه‌ژار بو شیعری کوردی، سه‌رنجی بده‌ینی، نه‌م مه‌به‌سته‌مان، ناشکراتر ده‌بی. ماموستا فه‌رموویه‌تی: (شاعر نه‌وه‌یه که شوین له‌سه‌ر مروقی به‌هه‌ست دابنی!) نه‌ی‌کو‌توو مه‌روقی، فه‌رموویه‌تی (مه‌روقی به‌هه‌ست)! له ولاتی خو‌شمان‌دا، هه‌روا که ناما‌ژه‌مان پی کرد، مه‌روقی بی‌هه‌ست هه‌ل‌ده‌که‌وی. نینسانی وا هه‌یه؛ دژ به‌جه‌ماوه‌ره‌که راده‌وه‌ستی و شاعیری که هه‌ل‌که‌وته په‌سه‌ند ناکا! ده‌لئ شیعری نه‌و شاعیره، هیج نیه! زور جار بیستوو مه؛ خاوه‌ن رایان، به سه‌رسوو‌رمانه‌وه کو‌توو‌یانه (چون فلانه‌که‌س نه‌و شاعرانه‌ی به‌دل نیه؟! چون نه‌و شاعیره په‌سه‌ند ناکا؟ دیاره نه‌و کابرایه درو ده‌کا و خو‌ی هه‌ل‌ده‌کیشی، مافی نه‌و شاعیره له‌بن‌پی ده‌نی، بو نه‌وه‌ی بو‌خوی سه‌روگه‌ردنی بلیندتر دیاری بکا)!

به‌لام من پیم وایه برینکیان درو ناکه‌ن. نه‌وانیش مه‌روقی، به‌لام مه‌روقی به‌هه‌ست نین! نه‌وانه‌ن که ماموستا هه‌ژار نیشاره‌ی بو کردوون. پی نه‌و تاقمه ده‌گریته‌وه که به‌راستی شاعر، شوین له‌سه‌ر دئی به‌ردین و ره‌قی نه‌وانه ناکات، چون هیج هه‌ستی که ده‌خویان‌دا شک نابهن...

پرسیار: نایا چوارچی‌وه‌ی به‌رته‌سکی وه‌زن و قافییه و قوفل و قه‌رازه‌ی کلاسیک. هه‌مه‌ره‌ی رووباری وشه‌ی نیوه رانه‌وه‌ستاوه؟! نایا شیعره‌کانی ملوانکه‌ی شین یا شیعره‌کانی "بن‌هیلانه‌ی نیوه. هه‌موو به‌شیوه‌ی کلاسیک؟

وه‌لام: شیعره‌کانی ملوانکه و شیعره‌کانی دیکه‌ش، به‌شیکیان برگی‌یی یا په‌نجه‌یین و به‌شی زوریان عه‌رووزین که له‌م کورته‌باسه‌دا ناگونجی. به‌لام هه‌رگی‌ز هیج‌کام له‌و باب‌ه‌تانه‌ی ناما‌ژه‌تان پی کرد، له‌مه‌ره‌ی کاری هونه‌ریم نه‌بووه. نیستا بووه‌ته داب، ده‌لین "کو‌ت و زنجیری عه‌رووز و قافییه"! عه‌رووز و قافییه، نامازن، نامانج نین! زمان، که‌ره‌سه‌یه، نامانج نیه! نه‌و باب‌ه‌تانه‌ی ناوتان برد، که‌ره‌سه‌ی پیروزی شاعرن، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که پیوه‌ندیان به‌و هونه‌ره‌وه هه‌یه. په‌یکه‌ره‌ی له‌مه‌ره‌ر داتاشراوی ده‌ی‌بینین که له‌مه‌یدانی شاری دانراوه، نایا ده‌کری نیمه نه‌و کاره هونه‌رمه‌ندانه و بایه‌خ‌داره، په‌سه‌ند نه‌که‌ین، ته‌نیا له‌به‌ر نه‌وه‌ی نامرازی تاشینی به‌رده‌که، ته‌شووی ژه‌نگ‌ه‌یناوی ناله‌بار بووه؟! یا له‌به‌ر نه‌وه‌ی هونه‌رمه‌نده‌که‌ی مانوو کردوو؟! جا با شوینی ته‌شووه‌که‌ش به‌ په‌یکه‌ره‌که‌وه دیار بی. له‌هه‌ل‌سه‌نگاندنی هونه‌ره‌که‌دا، بوچی ده‌بی نه‌و نامرازه له‌به‌رچاو بگرین و له‌په‌نای په‌یکه‌ره‌که‌ی دابنیین؟! نه‌گه‌ر چوارچی‌وه‌ی کلاسیک به‌رته‌سکه، بوچی بو‌حافر یا نالی، نه‌وه‌نده به‌رین و

شیرینه؟ شویندانا و بایه خی شاعر، گرینگه، نه نامراز و کهرهسی خولقاندنی بهرهم! پیم وایه، لهم دهرفته کورت و باسه ناتواوهدا، نه چهن وتیه، مه بهسته کهی نه پیکابی! نهو شتانه نامرازن، به لام نامرازی شاردراوهن، کهرهسی نادیارن. یانی له شاعرکه دا نابینرین. ته نیا هستیان پی دهکری. زوریش قورس و ناله بار نین! که و ابو، موسیقای شاعریش، نامرازیکه؛ له پیشدا شاعر، بهو ناههنگه سیراوییه، مه لی خه یانی هه لدهفری، نهو جار پاوی وشه پی دهکری. پاشان، هر بهو ناههنگه له پیت سازکراوه، سهرنجی خوینهر و گوئیگر راده کیشی و نامرایان دهکا و خه یالیان له بیری دیکه، خاوین دهکاته وه و نامادهیان دهکا. جا ورده ورده قسهی خوی دهکا و په یامه کهی راده گه یینی. نیمه به دهنگی موسیقای سازی، موچرکمان به له شدا دی، به لام نه گهر نهو موسیقایه به پیتهکان خولقابی، چون ده بی بلین (کو و زنجیر)؟! نه م قسانه، زاربه زار هاتووه، بناغهی زانستی نیه، یانی به شیوهی لی کولینه وه له نیو خه لکدا...

به گشتی تاقی نه کراوته وه، رای خه لکی و بیرو پای جه ماوهر نه خراوته بهر گه لاله ی لی پرسینه وهی گشتی. ویستی خه لکم وه بهرچاوه نه گیراوه. به چی را بزاین کام شاعر که گه لپه سنده و خه لک، پی خوشه؟ جا نه وهیه که بابه ته که، پیوه ندیی هیه به نه زمونی تاکه یی و سه لیکه ی تایبه تی دانه ره که ی. هاکا بوو به چه رخی، که نه م شوړشه فه ره نگی به ده سپی کراوه و هیشتا له گه رماوگه رمی بیروا گوړینه وه داین. نه وه چه رخی ته واوه، کو و زنجیری موسیقای شاعر و عهرووز له ده ست و پی شاعران کراوته وه، به لام جه ماوهریش چاوه پری نه وهن که شاکاره کانی شاعر پی بخولق. تازه خاوهن رایان بویان ده رکه وتووه چ زه بریکی رووخینه رایان له هونه ری موسیقا داوه. نهو روزهی کو و زنجیری عهرووز و قافیه یان پساند و دیاردهی شاعر سپی پی هاته مهیدان، بیریان له موسیقا که یان نه کرد بووه وه.

بوچی موسیقا ده بی هر خه یانه رووته که ی تی دا بی؟ نه دی په یامه که ی چی؟ گه وره ترین هونه رمه ندی بلیمه تی موسیقای نیزانی یانی (شه جهریان) له م زمانه پرنازاره دا، ناچاره له مه قامه کانی دا شاعر و دهردی هه زار سال پیش بکاته به سته و ناواز. نه ده بوو نهو هونه ره به رزه، ناوینته ی دهردی لاوی به رهی نه مرو بوایه؟ باسه که چوو بو لاری... نه م هه ویره، ناوی زوری دهوی، هر به شیکی جیگای باسیکی دوور و دریزه و پرسیاره کانی نیوهش هه مه رهنگن...

پرسیار: نیلهام، که‌ره‌سه‌ی بنه‌ره‌تی شاعیره. تاریفی نیوه بو نیلهام چیه؟

وه‌لام: بوخوت ده‌زانی که‌ره‌سه‌ی بنه‌ره‌تی شاعیری، دئیکی ناسکه، بیریکی قوولته، چاویکی تیژ و دوورینه.

نیلهام، له بناغه‌دا، وشه‌ییکی پیروزی نایینی‌یه. عه‌رب و فارس هیئاویانه ناو نه‌ده‌بیات. نه‌گه‌ر به‌و مانا که له ناییندا هه‌یه‌تی، که‌لکی لئ‌وه‌رگیری و بریتی بی له په‌یامیکی نهینی ناسمانی، هه‌رگیز له شیعردا شتی وا نیه! نیلهام، به‌و مهرجه‌ی له شیعردا دروسته، که به مانای "دل داهاتن" بی. نه‌ویش له ده‌روونه‌وه، نه‌ک له ناسمانه‌وه! که‌وابوو، برووسکه‌ی هه‌ر دیارده‌یی که له ناکاما بی به هوی خولقاندنی به‌ره‌می، نه‌وه نیلهامه. نه‌گه‌ر شتی، یانی ده‌نگی، ره‌نگی، دیمه‌نی... کار له‌سه‌ر دل بکات؛ به‌م شیوه‌یه، که به‌هوی نه‌و دیارده‌یه، پیوه‌ندی له‌نیوان بیرگه‌ی نهینی و بیرگه‌ی وریا دامه‌زری، دیاره برووسکه‌ییکی لئ‌دراوه‌که هه‌ودای پیوه‌ندی به‌ستراوه. ناشکرایه؛ برووسکه‌که‌یه، ده‌بیته هوی خولقاندنی به‌ره‌می هونه‌ری. جا لی‌رده‌ا به دیارده‌که ده‌ئین: سه‌رچاوه‌ی نیلهام. برووسکه‌که‌ش ده‌بی به نیلهام. کاره‌ساته‌که‌ش ده‌بی به نیلهام وه‌رگرتن. نه‌و سه‌رچاوه‌یه، جاری وا هه‌یه بیرگه‌ی نهینی یا بیرگه‌ی ده‌روون، بوخویه‌تی. یانی رووداوی فه‌رامۆش‌کراوه، به‌لام شوینی له‌سه‌ر نه‌و بیرگه‌یه داناوه. پاش ده‌یان سال، نه‌گه‌ر خه‌یال ده‌تباته‌وه، له‌ناکاو تووشی ده‌بی و نه‌و دیارده له‌میژینه، ده‌بی به‌هوی برووسکه‌ی پیوه‌ندی و داهیتان و به‌ره‌می تازه.

پرسیار: له دارشتنی شیعر، نه‌خشی چاو. واتا (دیتن) زال‌تره یا بیر و فکر؟

وه‌لام: دیتن نا! بو شاعیر، دیتن نابیته هوی برووسکه‌ی شیعر له ده‌روونی‌دا. پی‌م وایه بلین (روانین) باش‌تره. جه‌نابت، ره‌نگه ده جار نه‌منت دیبی، به‌لام نه‌زانی خالی به روومه‌تمه‌وه هه‌یه یان نه! نه‌گه‌ر هه‌یه، له لای چه‌په‌وه‌یه یان راست؟ که‌وابوو، روانین یا ته‌ماشاکردن، که دیتنیکه به سه‌رنجه‌وه له دارشتنی شیعردا ده‌وری هه‌یه، له ده‌روونی شاعیران‌دا شوین دادنه‌نی، ده‌بی به مووچرکی له‌ش و کزه‌ی جه‌رگ و له‌رزینی دل. واتا به چه‌شنی بوی ده‌روانی و نیگاهی و هوشی له‌سه‌ر سه‌قام‌گیر ده‌بی، که به جوانی هه‌ستی پی‌ده‌کات.

له خولقاندنی شیعردا، بیستن، له‌قه‌ده‌ر ته‌مasha کردن، ده‌وری هه‌یه. جا نه‌گه‌ر باده‌ینه‌وه بو لای پرسیاره‌که و

بزاین پوانین یا بیر و فکر، کامیان له خولقاندنی شیعدا دهوری گرینگیان ههیه؟ دهبی بلین هیجیان! تهنانهت
بیر و خه یایش ناگه نه راده هی هست پی کردن و نه وهنده هی هست، دهوری گرینگیان نه...

به شی سیه م

پرسیار: نیداع، واتا داهینان. ده شیعدا چۆن بهراورد دهکن؟ یانی به چ شیعی دهئین نیداعی تئدایه؟

وهلام: نهگه داهینان بناسینین و له یهک دوو رسته دا تاریفی کهین، دوایه به ره می تازه داهینه ری له
چوارچیوهی تاریفه که دا بگونجی؛ نهو به ره مه، داهینانی تئدا نه. به کورتی، یانی نه تاریفی نه مروی نیمه
بو داهینان، شیعه که ی سبهینی نهو بگریته وه، نهو به ره مه ناچیته ریزی داهینانه وه. چونکو داهینان نه وهیه
که له پیش دا بیر و خه یائی که سیکی تر بو لای نه چوو بی و له چوارچیوهی دانراوی پیشوودا نه گونجی. نهو
که سانه ی خویندنه وه یان له سه ر که لانه ییکی زانستی دیاری کراو بی و تهنیا نهو به ره مه مانه بخویننه وه که له گه ل
بوچوون و شیوازی خویان پیوهندی هه بی، هیزی داهینانی نه وانه پته وتر ده بی. به پیچه وانه وه، نهگه ر که یشتنه
هه ر شتی، خویندیانه وه؛ نهو به ره مه مانه چۆن له گه ل چنراوی رۆحی نه وان جیاوازی یان هه یه، له ریگای لاده دن و
سه ریان لی ده شیونتی، مهگه ر نالین هاوائی خهراپ، شونتی ناحه ز له سه ر مروف داده ئی؟!

داهینان، تایه تی به به شیکی جیاوازه وه نه. له بابته دا، له کاکل و چوارچیوهی، له وهزن و موسیقادا، له
ته واوی رازینه وه روا له تی به کان دا، ده کری داهینه ری بکری و شیرین کاری بکهین. به لام لی ره دا، توانای داهینان و
هیزی داهینه ری، پیوهندی راسته و خوی هه یه به هیزی هه ل که وتوو ی نهو هونه ره منده وه. راده ی نهو توانایی به ش
جیاوازه.

پرسیار: نیوه وهک شاعیریک سه رنج ده دهنه کام لایه نی شیعی. یانی لایه نی فورم و وهزن یا ناوه رۆک! پیتان وایه. کامه یان
ده بی له خزمه تی نه وی دیکه دا بن؟

وهلام: چۆن کوتن زۆر گرینگ نه! چی باس ده که ی، یان چ په یامی له شیعه که تدا هه یه، نه وه مه رچی

گرینگه. دیاره که ناوهروک لایه نه کانی دیکه ی دهب له خزمه تدا بی.

چون گوتن دهگه ریته وه بو نه زموونی خوت و راده ی شاره زایی و دهسه لات به سهر زمان و وهزن و موسیقادا. نه گهر خه یائی هانی دای قسه یه کی تازه به سهر زمانی پینووسدا هات، بوخوی وهزن و فورم هه لده بژیری. نه وه فه رمایشی "ماموستا هیمن" ه.

پرسیار: شاعر به ره می نه ندیشه و ههست و عاتیفه ی شاعیره. لایه نه کانی خوشه ویستی. ده شاعر دا چون ده بین؟

وه لام: له گپړانه وه ی به سهرهاتی خومدا، بریکتان له ژیر زمانم ده رکیشا. ده توانم بلیم؛ شاعیر، نه وین و روانینیکی تایبه تی به دنیاوه هه یه. دار و به ردیشی خوش دهوی، تا ده گاتی ئینسانی رهش و سپی... نه گهر پوچیکی شاعیرانه شی هه بی، خه می دوژمنه کانی خوشی ده خوات. به گویره ی پیوه ندی یه کان، راده ی خوشه ویستی جیاوژن. به بروای گه لئ کهس، دایک و دلدار و گون، یهک به شوین یه کدا سه رچاوه کانی یه که مین خوشه ویستین، دوایه من دال و هونه ر... به شه زوره کانی خوشه ویستی... ته واوی نه وانه نه سهر یهک، ناگاته نه وین و گری خوشه ویستی نیشتمان...

پرسیار: له وتوو یژیکدا که شافیری هه لکه وتوو و خوشه ویست. خوالئ خوش بوو (صارف ناغایی) له گه ل (ماموستا شیرکو بیکهس) وه پئی خستبوو. کاک شیرکو له وه لامی پرسیریکدا فه رمووی: زوره ی شاعره کانم. له قهره بالفی و شلوغی نیو قاره خانه ی سونیدا نووسیوه. ده ی باشه. نه و کاته ی سحری شاعرئ. ژوره کتان ده تهنئ: نایا زه مان و مه کان. بو نیوه مانا و مه فووویکی هه یه؟!

وه لام: نه گهر میشکی شاعیره که شلوغ نه بی، شوینی نووسینی شاعره که ی، مه رجیکی گرینگ نیه! نه گهر بیری ئی بکهینه وه، له نه م زمانه دا، کهس ئاسووده نیه. پیم وایه، ماموستا شیرکو بیکهس وه کوو هاوولاتیانی دیکه، خوی به و خه مانه گرتووه. فه رقی نیه له سای دره ختی پارکی له نه ندن بی، یا له کانی ئاسکانی سوله یمانی. مرؤف نه گهر کویره وه ری و چه رمه سهری ده وران لئی گه پئ و بیروخه یائی، زور ئالوز نه بی؛ به هو ی چه خماخه ی شاعرئ، پیوه ندی نیوان بیرگه ی وریا و نهینی ده روونی پیک دئ و شاعره که ی ده نووسی، جا با له ده وره بریشی دا چه پلهریزان بی! مه رچی گرینگ، نه وه یه؛ بیر و میشکی شلوغ و ئالوز نه بی. بروا بکه نووسینی خه مه کانیش، دئی

خوشی دهوئ! مهبهستم نهوهیه؛ خه یائی ناسوودهی دهوئ. جاری وا ههیه، مروفا نهوهنده وهرهزه؛ له گیانی خوشی بیزاره، نهو شیعر و هونهره شیرینهشی ههر له لا تائه. زور جاریش شاعیر له کاتی کارکردن دا گری شیعرئ له دئی بهربووه و شتیگی نووسیوه.

پرسیار: دواى (ملوانکەى شین) به ده گمەن شیعرمان لى نه دیوی و بهر همت له گوڤاره کاند دا که متر بلآو بووه ته وه. هوی نه وه چیه؟!

وهلام: له پيشه کی نووسراوهیه کدا که له ژماره ی سینه می گوڤاری زیرباردا چاپ کراوه، ههروهها له شیعریکدا، به ناوی "پالتهوان" که له هه وته نامه ی ناویه ری سائی ۷۶ دا بلآو کراوه ته وه، هیندی له وه هیانهم به نیشاره و ناشکرا نهنگاوتووه. بووی دهوران رهش بی! سه ره پای نه وهش، نهو سالانه، کوردی یه که م زور کورت بوو. گیروگرتتم له باری زمانه وه، بهرچاو بوو. پیم خوش نه بوو چی تر شیعرئ لاواز و کرچوکال چاپ که م. جاریک بهس بوو... ناگات لئیه (ملوانکه) چهنده ی هه له ی زمان و ریزمان تئ دایه که ده بی چاک بکرین؟! دیاره نه گهر به شوین دامه زرانندی (سروه) دا، دهستم دابا بهرهم بلآو کردنه وه، شیعره کانم نه وهنده ی هه له نه ده بوو! به لام به داخه وه شهش سائی پيش (سروه) شیعرم چاپ کرد. نهو دهه میش، بوخوتان ده زانن نووسینی زمانی کوردی و چاپه مه نی کوردی، پاوان کرابوو. له ههر شاریکی ئیران، ته نیا چهند که سی دهیان زانی به کوردی بنووسن و بخویننه وه، که زوربه یان له دایه ره ی رادیو و ته له قزیون کاریان ده کرد.

ئیستا هه رچی ده نووسم، یان زوربه یان، به شریت یان دهس نووس بلآوی ده که مه وه. پاش چهن سالان، درهنگ یا زوو، نه گهر نهو شیعره ی هوندوومه ته وه، ناوی دهر کرد و جه ماوه ریکی زور به دلیان بوو، یانی دهس به دهس به ناو یاران و شاناندا بلآو بوونه وه؛ نهوجا ده زانم نهو نووسراوهیه، مه یله و شیعره و له دهفته ری جیاوازا دهی نووسمه وه. یانی وینه ی کۆتری نامه بهر، هه لیان ده فرینم و بلآویان ده که مه وه. ههر کۆتره شیعرئ گهراوه مائی خومان، نهوه به شیعرئ ده زانم. یانی نه گهر زور کهس نهو شیعره ی مزیان له لابی، یان چهن دیریکیان له بهر بی؛ نهوجا بوخوم په سه ندی ده که م. نهو شیعرانهش که نه گهراونه ته وه؛ با برۆن، خوا یاوه ریان بی...

پرسیار: بۆچی شیعر له چاو به شه کانی تری هونهر. نه وهنده له نیو نیسه دا بازاری خوشه؟! ده بی بئیم به داخه وه زوربه ی هونهر مه نده کان مان. گرینگی پیویست به به شه کانی تری هونهر نادهن و به راشکاوئ ده توانم بئیم که ههر له مه ر

يادىڭ لە شاعىرى نىشتمانپەرورەرى كورد مامۇستا شەرىف حوسىن پەناھى

ھونەرەكانى تر ناگادارى يىكى نەوتۇيان نىھ. رەنگە بلىم ھەر بەتەواوى نامۇن و تەنيا ھونەرەكەى خۇيان بە ھىند دەگرن. بۇ وىنە. ھەر خۇم زۇر جار ھەستم بەوھ كرددووه و دىتووومە؛ كاتى نوپىنگەى وىنەگەرى يا پەيگەرتاشى دادەمەزى و يا نەوھ شانۇيەك بەرپوھ دەچىن. بەشدارى ھومەرمەندەكان لەم شوپانە. زۇر بەرچاۋ نىھ. نىوھ نەو بابەتە چۇن دەبىنن؟

وھلام: مۇسقىقا، بەگشتى، غەيرى ئەوھى كە لەزەتتى بە رۇح دەدا و كار لەسەر ھەست دەكات، مرۇف دەباتە خەيالەوھ. لە شىعەرىشداكە پىوھەندى پىتەكان و ژمارە و چۇنيەتتى چىنىنى بىرگەكان، دەورى مۇسقىقا دەگىرن، ئەو ھەستەى كە مۇسقىقاى ساز دەىدا بە گوىگەر، مۇسقىقاى شىعەرىش، كەم تا كورتىك ئەو ھەستە دەدا بە خوتنەر. ناگەرچى ناگاتە رادەى دەنگى ساز، بەلام ھەرچى بى، سەرنج راكىش و بزوينەرە و دەورەكەى بەرچاۋە. شىعەر كە بۇخۇشى بىر و خەيال و قسەشى تىدايە. كەوابوو، پتر لە ھونەرى مۇسقىقا، مرۇف دەھەژىننى. خەلكى رۇژئاوا، رۇحى مرۇفايەتتى خۇيان ھىشتا پاراستووھ. بۇيە ھەزىان ە شىعەر و مۇسقىقاىيە. لە ولاتى ئىمەشدا، خەم و نازارى ئىنسانبەزىن، زۇرن! شىعەر و مۇسقىقاش، وەكوو دەرمان، سوكنايى دەدەن بەو دەردانە...

پىشوازى بەرچاۋىش بۇيە لە ھونەرەكانى دىكە ناكرى، لەبەر ئەوھىيە ھونەرەكانى دىكە لە ولاتى ئىمە پەرەگر نەبووھ، لەبەر بىدەرەتانى و نەبوونى كەرەسەى بنەرەتتى پىويست. مامۇستامان زۇر كەمن. شوپنى پىشانگا، رىگەى باشى نىشاندان و نواندى بەرھەمى وىنەگر يان مۇسقىقازانىكى ھەژار، كوا دەتوانن بە ئاسانى و بەرپلاۋى شىعەر، بگاتە دەستى ھونەردۇستان؟! دەنگەبەرەكان، واتا راگەيەنەرە گشتىيەكانىش، بەلاى دەمىكەوھ يا بە گۇشەى چاۋى، لە دوورەوھ دەرواننە ھونەر و ھونەرەمەند، بۇيە وايە.

پرسىار: گۇران. زمانى شىعەر و نۇرم و ناوەرۇكى شىعەرى كوردى بەتەواوى گۇرى و لەجىياتى وەزنى عەرووزى عەرەبى. وەزنى سىلابى ھىنايە مەيدان و زمانىكى رەوان و تەژى لە وىنەى رىئالىستى سادە. بەلام قوول و پر لە ماناى ھىنايە ناو شىعەرى كوردى. نىوھ بەگشتى راتان لەسەر گۇران و شوپنى پىنى نەو دە نەدەبىياتدا چىيە!؟

وھلام: "ئەو دەريايە، لەم بايە" دا ناگونجى! "دەرفەت كەمە. (گۇران) و باسى لايەنىكى كەسايەتتى ھونەرى و ئىنسانى ئەو شاعىرە، باسىكى سەربەخۇى دەوى. (سروشت و دەروون) بەرھەمىكى چاپكراوى (گۇران) ە. كە لەقەدەر (فرمىسك و ھونەر) يان (بەھەشت و يادگار) شىعەرى تىدايە. تەواوى شىعەرەكانى (سروشت و دەروون) عەرووزىن. لە دوو بەرھەمەكەى دىكەشدا كە ناو بردن، شىعەرى عەرووزى ھەيە. عەرووز تايبەت بە عەرەب نىھ،

شيعری زمانهکانی هیند و نوروپایی هر هموویان بهو چهشنهیه. یانی کورت و بلیندی برگهیه، وهزنهکهی پیک دینی. وهزنی برگهیی شیوهی (گوران) پیش نهویش هر ههبووه. بهیت و یاوی زور کورتم بیستووه که بهو وهزنهیه. له نیوهی زیاتری شيعری کلاسیکی کوردی و شيعری زوربهی گورانی، ههورامی و سورانی، هر نهو وهزنهیه. بهرله گوران، مهولهوی و قانع و... بهکاریان هیناوه.

گومانیکم ههیه و بهنگهی سهلماندنی میژوویی یا زانستیم بو نابینریتهوه و نهگه بهگویرهی نهزموون، لیمی قهبوون فهرموون، که نهزموونیش پلهی خوی له زانستدا ههیه. جا نازانم له نهجامدا نه م فهرزیه، بهنگهی زانستی لهسهر دهری یا نه!

"پیم وایه؛ وهزنی برگهیی گوران، وهکوو (گهشتی ههورامان) و (گهشتی قهره داغ) و (به ناسمانهوه نهستیرم دیوه) که وهزنی زوربهی گورانییهکانی فووکوری سورانی، ههورامی و زاراهوی ناوچهکانی دیکهشه، هر وهزنی عهروزی (فع لن فعولن) یا (مستفعلن فع) بووی که گورانی بهسهردا هاتووه. یانی نهزمی برگهیی کورت و بلیند شیواوه و تهنیا ژمارهی برگهکان و کورته راوهستانی نیوان پینج برگهیی ماوهتهوه. فهرزهکesh لهسهر نه م سی لقه دامهزراوه:

یهکه م دووپات بوونهوهی نهو وهزنه له ژبانی رۆژانهدا و راهاتنی گوئی بیسهرانی رابوردوو. کوردیش، رۆژ و شهو، پینج کهرته له بانگی مزگهوتدا گوئی له (الله اکبر) دهبی. وهفده کهرتهیش له نوینژدا، هر کهرتهی چهن جار دووپاتی دهکاتهوه و گوئی به نهو ناههنگ و ژمارهی برگهیه، رادی و عادهتی پیدهکا. لهباری وهزنهوه، (الله اکبر) دهبیته (مستفعلن فع) یا (- ل - -) که وهزنیکی دهورییه و هر میسرعهی له شيعرهکesh ده برگهیه و لهنیوان هر بهشیکیدا، رادهوهستن. (حافظ)یش چهن غهزلی له م وهزنهدا ههیه.

دوهه م، که تک لی وهرگرتنی له رادهبهدهر. ههرچی میرزاکانی قهدیم، نامهگورینهوهیان کردووه، له م وهزنه که لکیان وهرگرتووه، بهلام جیگا جیگا تیکیان داوه. یانی تهواوی مهرجی کورت و بلیندی برگهکانیان وهبهرچاو نهگرتووه. بهشیکي ههره زوری گورانی فووکوری کوردی، سورانی و ههورامی هر نهو وهزنهیه. جار وایه دروسته، جاری وایه نهزمی برگهکان تیک چوو. بهش ههره زوری شيعری کلاسیکی کوردیش، هر نهو وهزنهیه. بویه له تهرازووی عهرووزدا داینانین و پینی دهلین برگهیی.

سیههم نهوهیه که؛ ویکچوونی زوری نهو دوو وهزنه و جیاوازی که میان بوو ته هوئی نهوهی که پیموابی ههر یه کن. یانی ژماره ی برکه کان "ده"ن. وهزنه که دهوړی یه. ته نیا برکه کورته که ی جیگا دهگورئ و نازاده. په نگه ههر نهو وهزنه عهروزی یه بی، که نه م کورته ئال وگورئ به سردا هاتوو. چون وهزن شتیکی سادهیه و زور زوو مروؤف وهری دهگورئ و لاسایی دهکاته وه.

نه گهرچی گوران وهکوو (شیخ نووری) نووسه نه بوو، به لام به ناله هلگری نهو شوړشهی، به شیعره ناسکه کانی یه وه، سه رچاوهی شیعری نه مړوی کورده. (گوران) یش که م ژیا، به لام چاکی ریگا خوښ کرد. نهو قه ده رانه گویم له شریتی دهنگی گوران بوو که شیعریکی له کوریکدا ده خوینده وه، ده ربارهی سه لاهه دینی نه یووبی بوو. زورم پی سهیر بوو نهو شیعریان له سه رجه می دیوانه که ی دا چاپ نه کردوو. دیاره ده بی شیعری دیکه شی هه بی که هیشتا کو نه کراوه ته وه.

پرسیار: شیعری زوریهی شاعیرانی سرده می نیستا که ده خوینده وه. مروؤف ههست به بابهت و شتی تازه دهو شیعرانده ناکا و به ته ولی (کاک جهال مه لکشا) په نگه نه گهر چند پارچه شیعری چند شاعیر به دوا یه کدا بنووسی و ناوی شاعیرانی زیری پاک که یه وه. بؤت لیک نه بیته وه کام شاعر هی کام شاعیر بوو! یا به واتایه کی تر. دهنگی سه ربه خو. که م به دی ده گورئ. رای نیوه چیه؟

وه لام: جوولانه وهی نه ده بی تایبهت به شاعر، دوو به شی جیاوازی هه یه. ههر به شتیکی له بواری تایبهتی خویدا ده روا.

یه که م، رهوتی به ردهوام یا شیعری پایه دار، که له پهیدا بوونی یه که م شیعری فؤلکلوری جوانه وه دهستی پی کراوه. یانی نهو پوژوه وه، یه که م شیعری به هیزی خو مائی خو تقاوه، دهستی پی کراوه. شوانیکی نه ناسراو، دیریکه ههست بزوینی کوتوو، پاش هه زاران سال گه یشتوو ته دهستی نیمه. ته نیا ناوچه ی خو تقاندنی نهو شیعرانده ش دیارن و بهس! ئیدی نه میژووی نووسینی ناشکرایه و نه ناوی ویزه ره که ی. نهو رهوتی ناسایی یه، نیستاش ههر به ردهوامه. یانی په نگه نه مړو تقه شیعری خو تقاب و من و نیوه بی خه بهر بین. به لام نه وهنده جوان و گیان دار بی، که وینه ی شیعری گورین * هه تاهه تایه بمینیته وه و شیعریکی گه ل په سهند و راسته قینه بی. که و ابوو، نهو

شيعرهش له ريزی بهشی يه کهم، واتا رهوتی بهردوام يا شيعری پایه داردا جیگا ده گری. سهر نه وهیبه، دانه ره کانیشریان تا زیندوون، رهنگه نه زانن له نیو شيعره کان یان دا به ره می هل که و ته یان خوئقاندوو.

تایبه تمه ندی نهو شيعرانه دهن به ناوی حیات بو نهو به ره ه مانه و ناهیلن تازه بمرن! (شيعری په تی به وینه ی کوردی ناواره، یا به وینه ی باننده کانی کوچه ری، تیلی په رژی نی به سامی هیج سنووریکي ناسن. شار به شار و زار به زار، ده گه رین و بلاو ده بنه وه. چاپیشیان نه کن، هر بلاو ده بنه وه.

پرسیار: به ئی! وایه. نینسانه کان دینه سهر دنیا و له م چه شنه شيعرانه ده خوئقی و ده که ونه سهر زاران و دوايه ده خرینه ناو خه زینه ی نه ده بی راسته قینه ی نه و که له. نه دی بهشی دووه م چونه؟ چونکوو به رهوتی به ردهوام. نه و جووره شيعرانه ت ناو برد.

وه ئم: به ئی! نه وه شيعری رهوتی به ردهوام بوو. شيعری پایه دار بوو.

دوايه ده گه یینه بهشی دووه م که باش تره ناوی بینین: رهوتی شيعری ده س کرد. رۆژی پیری دونیادیده، هونه ره ندی به ناویانگ (ماموستا قالمه ره) فه رمووی: "براله! هیئدی شيعر هیه، به ته شی ده ی رین!" نه و قسه یه م زور پی جوان بوو. پیم سهر نه بوو شمخال ژه نیکی هه شتا ساله ی شاران گه پاوی نه خوینده وار، کورت و کوردانه ناوا به شیرینی رای خوی ده رباره ی شيعر ده برپی. نه وه م پی سهر بوو که ده بوو نه دی بی نه و قسه ی کردبا، نه هونه ره ندی مؤسیقا! لیره دا قالمه ره زمانی به "خوری" ته شبیه کردوو. یانی نه تو بیننی به دانسته، موویه موو وشه کان به نامراژیک لیک به سستی و به زوری وینه و پارژنه ری پیوه هل واسی. جا نه وه یه شيعری ده س کرد.

تاوه کوو هونه ره ندی، دلئ ناوری تی به رنه بی، شيعری دل ته زین ناووسری که شوین له سهر هه سستی نینسانه کانی دیکه دابنی. تاقه شيعریکی پر هه ست له لایه ن هر که سیکه بخوئقی، خاوه نه که ی شاعیره. حه ول دان بو به ره می زوره که ده بیته هو ی نووسینی شيعری ده س کرد و به وته ی نیوه شتی تازهی تی دانابنی. با نیمه شه د شاعیرمان هه بی و هر یه کن تاقه شيعریکی په تی و پر هه ستیان خوئقاندبی، له وه باش تره که چوار پینج شاعیرمان هه بی و حه ول بدن که به ره م یان زور و دیوانه که یان پر بی. لیره دایه که شيعری ده س کرد په یدا دهن و وه کوو به ره می داریک ده چن. خو شيعر، به ره می کشتوکاتی نیه، ده غل و دانیش نیه که خه رمانی پر پیت و به ره که تی

به شانازی یه وه هل دینه وه. با کهم بی و جهم و جوړ بی، نهک زور بی و بوړ بی.

پرسیار: به ئی! وایه. بابه تاهیر شیعری کهمه. به لام جوانه. به قهولی نیوه. شیعره کانی پایه داره. به لام به شیکي نه م پرسیاره
بن و لام مایه وه. باسی نریکی شیوازه کان و دهنگی سر به خوټ نه کرد!

وه لام: لهو بابه ته وه که پرسیتان شیعری چهند کهس له په نا یهک داینین، نازانین کامه یان هی کامیانه، نه وه به پروای من، نابیتته عهیب بو نه و شیعرا نه. نه گهر سرنج بدهینه ناوهر وکی شیعری لاهو کانی نه م سر دمه، زور شت ودهر ده که ون. نه وانه شاعیری هاوچه رخن و له ولاتیکدا ده ژین. هاو فهره ننگ و هاو ته مهنن یان ته مه نیان لیک نریکه. که و ابو دهرده کانیان، نازاره کانیان و ناره زووه کانیان، هر یه کن. خه رمانی یهک خه م به سر یان دا دابه ش کراوه. به شه خه فته تی هر کامیان وه کوو نه وه ی دیکه ده چی. هه سته دهر وونی شیعره کانیان که له هه لېژاردنی وشه کان دا دهرده که وئ، دیارن، سکا لاکان و هاو اره کان ویک ده چن. وشه ی سهیر هه ل دهر بژیرن که ناوینته ی هه سته که یانه. بوخوم زور به سر نجه وه ته نانه ت چن جار شیعریکی تازه ی نه و لاهانه ده خوینمه وه، دمه وه چیژی لی وهر گرم کاتی بو وینه سرنج دمه وه وشه ی "توقینه وه"، هه ست به دهنگی گرمه و ناگر و خوین و دوو که ل و که پ و توژ و هاوار و گریان ده که م. نه گهر شیعره کان مان خوش بوئ و جوانیان بخوینینه وه، زوریان باشن. نه گهر چی له باری وه زنه وه یا ژماره ی بر گه وه یه کن. جا چ بوو خو قسه، به وه زن نابئ به شیعرا! ته وای شانه می فیرده ووسی، هه مووی یهک وه زنه. هی خه یام، یهک وه زنه. هی بابه تاهیر که ناوتان هی نا، یهک وه زنه. نه گهریش نه م قسانه ی من دهر باری شیعری لاهو کان، به پاکانه ده زانن، لیره شدا هر نه وان بی تاوانن. کی فیری کردوون؟! کام کتیبی بی هه نه ی فیر کردن و باره نیان هه یه تا بیخوینن؟! کام به رنامه ی ته له وزیون بو هونه ری وان ته رخان کراوه؟! نه زمونه کانیان له کوئ وهر گرن؟! کاتی تاقی کاری و لی پرسینه وه له قوتابی هه یه، که له پیشدا شتیکی فیر کرابئ...

پرسیار: باسی دهنگی سر به خوټ له بیر ماوه!؟

وه لام: دهنگی سر به خو له و روانگه وه که نیوه ده تانه وئ، یا خه لک دیه وئ، پیم وایه وه گیر ناکه وئ! دنیا زور کونه، بابه ته کان زور که من. ده شتوانین قه تاربان کهین و بیان بژیرن. دیوانی حافزیش بوخوی په ننگ دانه وه ی

دیوانی بیست و چوار شاعیری پیش خویه‌تی. په‌نگه‌ هاوچه‌رخ و هاوده‌ردیشی تی‌دا بی. حافظیش ده‌نگی سه‌ربه‌خوی نیه. به‌ ده‌گه‌من هه‌ل‌ده‌که‌وی. بو‌خۆم ته‌نیا شاعیری‌ ده‌ناسم، که‌ بابه‌ت و شی‌واز و هه‌موو شتیکی ده‌لین تازه‌یه و هه‌میشه‌ خولقی‌نه‌ر و داهینه‌ره، نه‌ویش [نالدو‌پالاتسکی - ALDOPALATSKI] شاعیری هاوچه‌رخ‌ی نیتالیایی‌یه که‌ ده‌لین هیج شاعیری شوی‌نی له‌سه‌ر دانه‌ناوه و ئیله‌امی له‌ شیعری که‌سیش وهرنه‌گرتوو. بو‌خۆشی، هوی سه‌رکه‌وتنی خوی درکانه‌دوو: ده‌لی: "نه‌من پشتم به‌ بیر و خه‌یالی خۆم به‌ستوو. بابه‌تی شیعره‌کانم له‌ کووچه‌ی خۆمان‌دا ده‌بینمه‌وه. زۆر جاریش چوومه‌ته‌ کتیب‌خانه‌ گه‌وره‌کان، به‌لام تا دیوانی قورسی شاعیره‌کانم هه‌ل‌داوه‌ته‌وه، پاش چهن ساتی وهره‌ز بووم و دل‌م گیراوه و هه‌لاتووم." نه‌مه‌ قسه‌ی "نالدو‌پالاتسی بوو. جاریکیش کوتوو‌یه: "نه‌من قه‌ت یه‌ک سه‌عاتیشم بو‌ خویندنه‌وه ته‌رخان نه‌کردوو". پیم وابی له‌ ولاتی ئیمه‌دا هه‌ر شاعیری شیعریکی له‌ گو‌فاریکا‌دا چاپ کردبی و جگه‌رگۆشه‌ییکی خستبیتته‌ به‌ر چاوی خوینه‌ران، ده‌نگی تایبه‌تی و سه‌ربه‌خوی هه‌یه. هه‌ر گو‌لی، عه‌تر و بو‌نی خوی هه‌یه، ده‌نگی خوی هه‌یه. هه‌ر قامکی، خوینی خوی لی‌دی. نه‌گه‌ر به‌ وردی شاعر بخوینینه‌وه، زیاتر چیژی لی‌ وهرده‌گیرین.

۱- نامه‌زیه‌ به‌ شیعریکی فۆلکلۆری "تا که‌ی دانیشم له‌ سای داری بی - تا که‌ی هه‌ل‌کیشم نا‌هی غه‌ریبی"

* بایه: کاسه، ده‌فر، قاپ

* * نه‌و که‌سه‌ی باس‌مان کرد.

سروه‌ی ۱۵۳ - سینیته‌مه‌به‌ری ۲۰۱۳

سه‌رچاوه: گو‌فاری سروه‌ی ۱۵۲- ۱۵۳ و ۱۵۴ - ریکه‌وتی: ۱۴ نه‌پریلی ۲۰۱۵

دید و بیرورای چهند نووسهر و شاعیر له باره ی مامؤستا شهريف ی شاعیر:

شهریف فهلاج نووسهر كورد:

سه بارهت به شاعیری (ملوانكهی شین) مامؤستا شهريف (چهند) ساله بی سهرو شوینه دهلی:

“كهس نازانی ناسمان هه لی كیشا یام زهوی قوتی دا!”

“ئا” وینه ی نازادی نالای ناوات و شادی

روژانه له رادیو، ته له فزیون و میدیا دهنگییه کانی کوردستانه وه، گویمان له تیکستی گه لیک گورانی کوردی ده بیت که به گوئی هه موومان ناشنان، به لام به داخه وه کهم کهس ناگای له شوینی ژبان و چاره نووسی خاوهنی نه و تیکسته ره سه نانه یه.

(ملوانکە‌ی شین) ئەو کۆمە‌ڵە شیعریه‌یه که هەر له سه‌ره‌تای شۆرش‌ی گه‌لانی ئی‌یرانه‌وه، وه‌ک یه‌که‌م کۆمە‌ڵە شیعری کوردی له‌ رۆژه‌‌لاتی کوردستان له‌ که‌ش و دۆخ‌یک‌ی هه‌ستیاردایا چاپ و بلاو کرایه‌وه و شیعره‌ ده‌گه‌من و هه‌ست‌بزوینه‌ پر له‌ مۆسیقا و ریتمه‌کانی ئەم کۆمە‌ڵە شیعره‌ زۆر به‌ خیرایی رۆ چوونه‌ زه‌ینی خه‌‌لکه‌وه‌.

شیعره‌کانی وه‌ک (دایه‌ گیان، مامه‌ شوان، زریبار، ملوانکە‌ی شین، قوتابخانه‌) و چه‌ندین شیعری دیکه‌ی ناو ئەم کۆمە‌ڵە شیعره‌، ده‌م‌یکه‌ کراونه‌ته‌ ملوانکه‌ و کیژ و کورانی د‌پ‌پر له‌ سه‌ودای ئازادیی نیشتمان ده‌یکه‌نه‌ گه‌ردنی خۆشه‌ویستی.

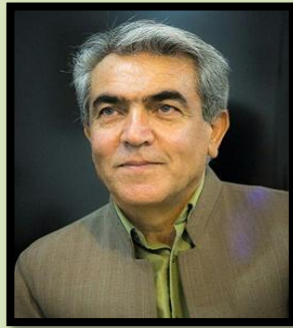
خاوه‌نی ئەو شیعرا‌نه‌ شەریف حوسین په‌ناهی ناسراو به‌ (مامۆستا شەریف)ه که‌ دوا‌ی ئەوه‌ی شه‌ش سا‌‌ل له‌مه‌وه‌یه‌ر له‌ شاری سنه‌ له‌لایه‌ن ده‌زگا ئەمنییه‌‌کانه‌وه‌ تووشی ل‌پ‌پ‌چینه‌وه‌ و گوشار بوو، رۆژه‌‌لاتی به‌ج‌ی ه‌یشت و دوو سا‌‌ل له‌ شاری هه‌ولێر و کۆیه‌ ژیا، به‌داخه‌وه‌ باری ده‌روونی تیکچوو و دواتر له‌لایه‌ن که‌سوکاریه‌وه‌ براهیه‌وه‌ رۆژه‌‌لات، به‌لام له‌و‌یش نه‌حه‌وايه‌وه‌ و دیسان له‌ ما‌‌ل هه‌لات و ئیتر له‌و کاته‌وه‌ هه‌تا ئیسته‌ ه‌یج که‌س و ته‌نا‌هت به‌‌ما‌‌له‌ و که‌سوکاریشی هه‌وائی نازان.

له‌ شیعری کوردی له‌ رۆژه‌‌لاتی کوردستاندا، ده‌گه‌منن ئەو ده‌نگ و ناوه‌ شیعریانه‌ی له‌ناو نوته‌ی مۆسیقا و سه‌مفونیا و گۆرانی‌دا بوونه‌ته‌ هه‌رمان و له‌سه‌ر زاری پ‌پ‌ر و لاو و کور کالان دووپات ده‌بنه‌وه‌.

ده‌گه‌منن ئەو دیوانه‌ شیعرا‌نه‌ی له‌ سه‌رده‌می تاریکی و ب‌قه‌ و قه‌ده‌غه‌دا دریان به‌ تاریکی دا و رووناکیه‌‌خشی شه‌وی تاری ژبانی نیشتمان بوون. (ملوانکە‌ی شین) کۆمە‌ڵە شیعری شەریف حوسین په‌ناهی (مامۆستا شەریف) یه‌ک له‌و کۆمە‌ڵە شیعره‌ پر له‌ ریتم و له‌ د‌ل‌ نزیکانه‌ی ئەده‌بی به‌ره‌نگاری و به‌رخودانه‌ که‌ یه‌ک سا‌‌ل پاش شۆرش‌ی گه‌لانی ئی‌یران و له‌ سه‌رده‌م‌یک‌دا که‌ وشه‌ و کتیبی کوردی ده‌گه‌من و یاساغ بوون بلاو کرایه‌وه‌ و توانی له‌ ر‌پ‌چکه‌ی شیعری کلاسیکی کوردی و له‌ ژانری ئەده‌بی به‌رگریدا ب‌پ‌پ‌ته‌ رچه‌شک‌ین و بووه‌ پردی گواستنه‌وه‌ی ره‌وتی شیعری نو‌‌تی کوردی له‌و پارچه‌یه‌ و به‌ ده‌یان جار چاپ و بلاو بکریته‌وه‌.

ملوانکهی شین، تژییه له بیرهوهی و خهون و خهیاالی نهتهوهیهکی ستهملیکراو، بۆیه خیرا له لایهن گۆرانیبیژان، ناسری رهزازی نهجمهی غولامی، مهزههر خالقی، عهدنان کهریم و چهندین کهسکی دیکهوه کرانه گۆرانی و خزینه ناو نوتهی مؤسیقاوه. شاعیری (ملوانکهی شین) که مامۆستای قوتابخانه بووه و دهردهی ههژاری، بیبهشی له خویندن و نهبوونی نازادیی ههست پچ کردوو، به جوانی له شیعری قوتابخانه دا و له دووتویی پیتتهکاندا سیمای نازادی و وهتن بۆ قوتابیانی تۆمار دهکات.

شهریف بۆ خۆی له قوتابخانه شیعریهکهی موکریان و بهتایبهت شاعیر هیمن وانهی شیعر و کوردایهتی فیر بووه و نه مهش بوونه سهرچاوه و ههوین تا ریچکهی فیرکاری و وانه بیژیی زمانی کوردی بگریته بهر و نه مهشی له نامۆگارییهکهی هیمن وهرگرت که له پیشهکیی (ملوانکهی شین) دا دهلی: «نه وهشی له بیر بیت که زمانه کهمان پیوستی به خزمهت ههیه و ههول بدا وشهی رهسهنی کوردی به کار بیئی و خو له وشهی دهسکرد و داتاشراو پیاریزی».

رهحیم لوتمانیی شاعیر، نه دیب و وهرگیژ دهلی:

شعیرهکانی مامۆستات شهریف پیشاندهری سیمای سیاسی و کۆمه لایهتیی نهو دهمانهی کوردستان بوو. ههروهها لهرووی زمان و ریتمی شیعی و په یامهوه زۆر له گه ل نیاز و خواستی خه لکی کوردستان گونجاو بوو. سالی ۱۹۸۶ من له گۆقاری (سروه) بووم. جاروبار روژانی ههینی دهچووم بۆ مه هاباد لهوی دهچوومه لای کاک شهریف، نهو دهمه

وهک خوی باسی کرد، کلاسیکی بۆ کیشی عهرووزی دانابوو و کهسانیکی هوگری شیعی شیوه کلاسیک دههاتن بۆ لای."

رهئووف مهحموودپوور، شاعیر و رهخهگر دهگیریتهوه:

"منداڻ بووم، له پۆلی دووی ناوهندی دهخویند. پیشتر میشکم به شیعی ههندی شاعیر زاخاو درابوو. لهوانه: سهیدی و مهولهمی و مهلا هسهنی دزلی و قانع و داستانه شیعییه عاشقانهکانی وهک (شیرین و خوسرهو، لهیلا و مهجنوون و رۆستهه و زۆراب و له پال ئهوانهشدا شیعهکانی سهعدی و داستانه دینییهکانی وهک قهلاهی خهیبهر و محهمهد جهیفه و میعراجنامه).. لهو دههههه یهکینک له دهبیرهکانمان کتیبیکی خنجیلانهی بۆ هیناین که ناوی (ملوانکهی شین) بوو.

بهلامهوه زۆر سهرنجراکیش بوو. بهو پیشینه شیعییهوه که له میشکمه بوو، کاتی دهبیرهکهمان بۆمانی نهخویندهوه بهتاسهوه گویم بۆ نهگرت. سهیر بوو. له ههچیهک لهو شیعرانهی لهگه لیان ناشنا بووم نهچوو. زۆریم لهبهر کرد و هیشتاش لهبهرمه. به پینی نهو سهردهمه شیوازیکی پر پینویست و بهسوود بوون و سهرپرژێ جوانکاریی نهدهبی و ههستی شاعیرانه بوون. ههستیکی پاک و راستیژن لهگهه خۆ پۆله په پوهلهیهک بوون که بهرهو ناسمانی دلان نهفرین و زهینیان نهههژاند:

په پوولهی خدیال، سهرمهست و هیمن

ده پیوئ سینگى ناسمانى بن بن

ناسمانیک وهک دئی نهویندارانی وشه دایکانه و مهستی تاماوی سروشتیکى خه ملیو و بیخهوش:

له پهر شاری مه ریوان

دوو چین کیوی سهوز و جوان

راوهستانون بهرانبهه

بهرز و دارستان له سهه

نهوه بوو که بهدهم نه رمه شه پولهکانی زریبارهوه نه بوونه عه شقیکی بنج بهستوی کانگای ههستی هونراوی و زید دوستی.

نه فراسیاب گرامی، نووسهه و رۆژنامه نووسی مه ریوانی له بارهی (ملوانکهی شین) ی
ماموستا شهریفهوه گوتی:

(ملوانکهی شین) له دایکبووی نهو سهرده مهیه که شاعر نهیویست گه رووی هاواریک بیت بوو رابوون و بووژانه وهی

کۆمه لگای کوردی. به گشتی ده توانین بلیین به رهه می که لکه له و دردۆنگییه کانی ئینسانی کورد و بهری رهنج و بهرگری شار بوو که خهیاڵ و هزری شاعیر دانه گریت. شاعیر به پهیره وکردن له شاعیرانی بهرگری سهدی بیسته، دهفته ره شیعریک بلاو دهکاته وه که بیده نگیه ک دهشکییت. ئەم بیده نگیه له کاتی کدایه که خوننه ری زمانی کوردی زۆر کز و لاوازه، به لام به خیرایی نه بیته سروودی قوتابخانه و هونه ره مند و شاعیرانی دیکه. تروپکی بهرگری نه ده بی کوردی له دوو شیعری «قوتابخانه» و «ملوانکه ی شین» دایه. دوو چیرۆکی ریالیستی شاعر نامیز.

له قوتابخانه دا مامۆستا، شۆرشگیر و هیما ی بهرگری نازادی و خهبات و بهر خودانه. له (ملوانکه ی شین) دا، گهرچی جیکایه تیکی کۆنی کورده واری ناوچه ی مه ریوان نه گیریتته وه، به لام به تیهه لکیشکردن به زام و رهنجی کورده واری، «هیوا» وه ک که سایه تیی یه که می گیره ره وه، نه بیته هیما ی رهنج و نازار و نازادی به خش که دوا یین په یامی له ملوانکه که ی ناو مشتیدا خۆی نه نوینیت. «وتهن، نیشتمان، ناواری، رهنج، نازار، ته نیایی، نهوین، هیوا، مهرگ، دایک» هه موو نه مانه ده بنه چاوگی له دایک بوونی ههستی رابوونی ئەم نه ته وه یه.

سهرچاوه: مایه ری باسنیوز

کئ هه‌وائی مامۆستا شەریف حوسین په‌ناهی ده‌زانئ؟ (بانگه‌واز)

قادر وریا

مامۆستا شەریف حوسین په‌ناهی، ماوه‌ی چەند سالیکیه‌ وه‌. ئه‌و سالانیکی بوو له‌ هه‌ریمی کوردستان ده‌ژیا. ئه‌و کاته‌ی له‌ هه‌ریمی کوردستان گیرسابۆوه‌، گۆشه‌گیر بوو. زۆری چه‌ز به‌ ده‌رکه‌وتن له‌ میدیاکان و کۆر و کۆمه‌ڵی رۆشنبیری و هتد نه‌ده‌کرد. له‌ گه‌ل ژماره‌یه‌کی که‌م له‌ ناسیاوان و دۆستانی له‌ پێوه‌ندی دابوو. دوا مه‌نزگی له‌و سالانه‌ دا که‌ له‌ هه‌ریم ده‌ژیا، شاری کۆیه‌ بوو. ئه‌وانه‌ی ئێی نزیکی بوون، هه‌ستیان ده‌کرد که‌ ئه‌م مامۆستایه‌ تووشی جوړیک نه‌خۆشی و په‌ریشانی ببوو. سئ سال له‌مه‌وه‌یه‌ر، بنه‌ماله‌که‌ی بردیانه‌وه‌ بۆ لای خۆیان. به‌لام وا دیاره‌ ماوه‌یه‌کی زۆر نابا، جاریکی دیکه‌ سه‌ری خۆی هه‌ل ده‌گری و ده‌روا. به‌و جوړه‌ له‌ دۆستان و ناشنایانی مامۆستا شەریف و بنه‌ماله‌که‌ی بیستراوه‌، زیاتر له‌ دوو ساله‌ مامۆستا شەریف له‌ مائی خۆیان وه‌ده‌ر که‌وتوو و نه‌گه‌راوه‌ته‌وه‌. له‌ باره‌ی شونینی ئه‌م ماوه‌یه‌ی قسه‌ و ده‌نگۆی جوړاوجۆر هه‌یه‌. ده‌گوتری ژبانی گرده‌نشینی و گۆشه‌گیرانه‌ی هه‌لبژاردوه‌ و له‌م یا ئه‌و مزگه‌وت ده‌مینیته‌وه‌. ته‌نانه‌ت له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ش زانیاری ورد نیه‌ که‌ هه‌ر له‌ رۆژه‌لات ماوه‌ته‌وه‌ یا گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ باشووری کوردستان. چونکه‌ ده‌نگۆی ئه‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ ناوچه‌ و شاری بانه‌ دیتراوه‌. باسی ئه‌وه‌ش هه‌یه‌ که‌ له‌ رانییه‌ی هه‌ریمی کوردستان بینویانه‌.

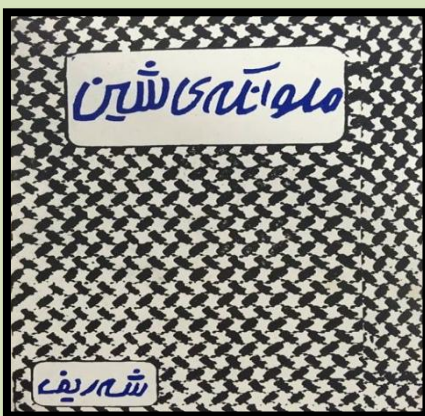
شەریف حوسین په‌ناهیی شاعیر، خاوه‌نی رۆحیکی له‌تیف و هه‌ستیکی ناسک و سه‌ریکی پر له‌ نه‌ندیشه‌ و بی‌ری

نه ته وهیی و ئازادیخوازی و ئینسانییبه که هه موومان درهوشانه وهیمان له "ملوانکهی شین" و شیعر و نووسینهکانی دواتری دا دیتوه. دوور له چاوه پروانی نییه که سیکی نهوتۆ، تاقهت و تهحه ممولی ستهم و تاوان و چهوسانهوه و سووکایه تییهکانی دهسه لاتدارانی درنده بهرامبه رۆلهکانی نه ته وه کهی نه بی و تووشی کیشه و ئاؤزیی دهروونی بی. نه وهی له چاوه پروانی به دووره نه وهیه که ئییه - هه مووی ئهوانه ی شارهزا و ئاگاداری شیعر و نووسین و خزمهتی زمانی کوردی و هه ئویسته نه ته وهیی و نیشتمانیه روهرانهکانی نه و مرقهین- له ئاست چاره نووسی ناروون و نه و بارودۆخه لیلهی ئیستا نه و تیی دا دهژی، بیخه م و بیته فاوهت بین.

له ریگای نه م بانگه وازهوه، داواکارم هه ر کهس زانیاریی له باره ی شوینی ژیان و گیرسانهوه و سلامه تیی مامۆستا شهریف حوسین په ناهی هه یه، به بنه ماله کهی، به دۆستان و خه مخۆرانی چاره نووسی نه و شاعیره ی رابگه یه نی. له پله ی یه که م دا، گرنگ نه وهیه شوینی مانه وهی مامۆستا شهریف و بارودۆخی ته ندروستیی ناوبراو بزانی. هه ر کاتیکیش نه مه روون بۆوه و سه روسۆراغی مامۆستا شهریف پهیدا بۆوه، پیویسته دامه زراوه کولتوو رییهکان و دهزگای پیوه ندیدارهکان به تایبه تی له هه ری می کوردستان، مشووری که سیکی نهوتۆ بخۆن و پیندا ویستییهکانی ئاگالیبوون و پیراگه یشتنی دابین بکه ن. با له جیاتی نه و په یکه ره زیڕینانه ی له دوا ی مردن بۆ سه رمایهکانی نه ده ب و کولتوو ری خۆمان دروستیان ده که ن، به زیندوو یی به هانیانه وه بچین و خه میک له کیشه و گرفته به ئازارهکانی نه مپۆی خۆیان و بنه مالهکانیان بخۆین.

سه رچاوه: فهیس بووکی نووسه ر - ریکه وتی: ۱۹ ی ئاگۆستی ۲۰۱۵

ملوانکە ی شین

پیشکەشه به... تو... که یه که م جار. فیڤی نووسین و خویندنی کوردیت کردم...

شەریف - ج

پیراست:

- ۱- بۆ ریزگرتن له شەریف نه نوهر حوسین ۴۸
- ۲- پیشه کی ماموستا هیمن ۵۰
- ۳- دیل ۵۲
- ۴- فرمیسک ی بۆ فه له ستین ۵۳
- ۵- یادئ ۵۶
- ۶- قوتابخانه ۵۷
- ۷- نامه ی بۆ کوری شاعیران ۶۵

يادىگ له شاعىرى نىشتمانپه روهرى كورد مامۆستا شەرىف حوسىن پەناھى

۶۷	۸- نامانجى قەلەم
۶۹	۹- بۇ گۆران
۶۹	۱۰- كۆچ
۷۲	۱۱- رووبار
۷۵	۱۲- تەنيا
۷۷	۱۳- ژار
۷۸	۱۴- دى
۸۱	۱۵- بگىرى
۸۲	۱۶- فەلسەفەى گەردوون
۸۳	۱۷- ھەللاھ
۸۷	۱۸- ھەنسك و فرمىسك
۹۰	۱۹- لانهى بايه قوش
۹۶	۲۰- وىنە
۹۹	۲۱- پەپولەى خەيال
۱۰۲	۲۲- بادە
۱۰۳	۲۳- خىراب
۱۰۴	۲۴- زرىبار
۱۰۶	۲۵- خوداتان لەگەل
۱۰۷	۲۶- ملوانكەى شىن
۱۱۴	۲۷- شوان
۱۱۶	۲۸- نىگارئى
۱۱۸	۲۹- چوارىنە
۱۲۱	۳۰- تابوتى سوور
۱۲۱	۳۱- خاك و خور

بۆ ریزگرتن له شەریف

ئەو کاتە ی له سالانی هەشتاکان گویم له گۆرانپه‌کانی (هه‌لله، خوداتان له‌گه‌ڵ، دێ، فرمیسکی بۆ فه‌له‌ستین و قوتابخانه‌) بوو به‌ ده‌نگی هونەرماندان (نه‌جمه‌ی غوولامی، کائیناته‌شی، مه‌زه‌ری خالقی ...) سه‌رنجی بۆ ئەوه چوو، ده‌بی ئەو هونراوانه‌ هی چ که‌سیگین، چونکه‌ هونراوه‌کان، ساده و قوڵ و به‌ نه‌زم و جوان بوون و کاریگه‌ری گه‌وره‌ی له‌سه‌رمی دانا.

تا ئەو کاتە ی له سالانی نه‌وه‌ده‌کان، له شه‌قامیکی شاری سنه‌ چهند کتیبیک بی ناز له‌سه‌ر شه‌قامه‌که‌ دانرابوون بۆ فرۆشتن، له‌گه‌ڵ هاوریکه‌م سه‌روو دانه‌یه‌که‌مان کړی.

ئیتیر شەریف - م باشتر ناسی و ئەو کات زانیم که‌ خاوه‌نی ئەوه‌هونراوه‌ جوانانه، ئەم شاعیره‌ به‌رزیه‌.

شەریف حوسین په‌ناهی، خاوه‌نی نامیلکه‌ی (ملوانکه‌ی شین) ئەگه‌رچی من به‌شبه‌حالی خۆم ته‌نها ئەم دیوانه‌ بچوکه‌م بینیه‌وه، به‌لام ده‌کریت بلێم (ملوانکه‌ی شین) نموونه‌یه‌کی به‌رز و گه‌وره‌ی شیعری کوردیه‌.

هه‌ستی نیونه‌ته‌وه‌یی و ئینسانی شاعیر به‌ ئاشکرا به‌ شیعره‌کانیه‌وه‌ دیاره، ئەمه‌ش ده‌کریت وه‌کو ئینسانیکی

شۆرشگیر و نیونه‌ته‌وه‌یی شاعیر و شیعره‌کانی بناسین، جیا له‌وه کاتیک شیعره‌کان ده‌خوینینه‌وه هه‌ست ده‌که‌ی له ژبیر زۆلم و زۆری سته‌میک ئەم شیعرانه‌ نوسراون و هه‌ر چه‌نده ده‌یه‌ویت پر به دای خوی قسه بکات و بایی شیعی بفری و نه‌هه‌مه‌تیه‌کان بدرکینیت.

به‌لام یاسای باو و زلم و سته‌م ریگای پی نادات، به‌ ناچاری خۆزگه و ناواته‌کانی په‌نگ ده‌خواته‌وه. له په‌یه‌وست به‌ کورد و کوردبونیش، هه‌ستی شاعیر به‌ ناشکرا دیاره، که چه‌ند له خه‌می نه‌ته‌وه و نیشتیمانه‌که‌یدایه.

سه‌باره‌ت، سروشت و وه‌سفی سروشت داهینانه‌کی گه‌وره‌ی کردووه که نینسان هینده‌ی تر په‌یه‌وست ده‌بی به‌ سروشتی کوردستانه‌وه.

شه‌ریف، له‌م دیوانه‌یدا، له لوتکه‌ی شیعره‌دا خوی ده‌بینیته‌وه هه‌ر بویه له‌به‌ر گرنگی شیعره‌کانی و ناساندنی باشتری شیعره‌کانی و ملوانکه‌ی شین به‌ خه‌کی کوردستان.

بیریارماندا (ملوانکه‌ی شین) چاپ بکه‌ینه‌وه خزه‌تیک‌ی بچووک به‌ شه‌ریف و ملوانکه‌ی شین و شیعی کوردیش بکه‌ین. به‌و هیوایه‌ی ئیوه‌ش شه‌ریف و ملوانکی شین باشتر بناسن و تام و چیژی نه‌ده‌بیات و شیعی باشتر ئیوه‌رگرن.

بیگومان له‌م کاره‌شماندا، ته‌نها و ته‌نها نامانجمان خزه‌تکردن بوو به‌ شیعر و نه‌ده‌بیاتی کوردی و به‌ تاییه‌تیش نه‌ده‌بیاتی رۆژه‌لاتی کوردستان و شاعیری گه‌وره و هه‌ست ناسک (شه‌ریف حوسین په‌ناهی) به‌ هیوا‌ی نه‌وه‌ی کاره‌که‌مان گه‌ر چی بچووکیش بیت، جیگه‌ی ره‌زانه‌ندی ئیوه‌ی خوینه‌ران بیت.

ئه‌نوه‌ر حوسین (بازگر)

ژوئه‌ن - ۲۰۱۳

سلیمانی

ملوانکھی شین

پیشه کی

یه کهم جار له به زمینی شاعیرانی مه هاباددا ناسیم و شیعیریم بیست و خوشم ویست.

دوایش بۆ ره خنه لیگرتن زۆریه شیعره کانی بۆ خویندمه وه. به لام من بهش به حالی خۆم خوشم لی هاتن و بۆنی شیعرم لی کردن.

خه یالی ناسک و ههستی هونه رهنه ندانه و مه زموونی شاعیرانه م تیدا به دی کرد.

هه ر که سه جوړه بۆچوونیکه له شیعره دا هه یه . من زیاتر له خه یالی ناسک و مه زموونی ورد و نوئی ده گه ریم، تا رواله تی جوان و رازاوه و کیش و قافییه ی سه یر و سه مه ره، یا باشتر بلیم شیعرم له نه زم خوشتر ده وئی. شیعیریکم پی باشتره که له دله وه هه تقوئی و به دله وه بنووسن. به شی زۆری شیعره کانی شریف وان. سۆز و عاتیفه و کوئی و کۆی دهروونی خۆنی. ههستی خوینهر یا گوینگر ده بزوینن و حاله تی شاعیر له کاتی نووسینی شیعره که ییدا له پیاوی ورد ده گه یه نن.

به بروای من ئەگەر ئەم شاعیره زیاتر خۆماندوو بکا و پتر هەوڵ بدات، شاعیریکی ئەک باش، بە‌ئک‌وو‌گە‌وره‌شی ئی پهلدا دە‌بی.

هونه‌ر سنووری بۆ‌نییه، هیچ هونه‌رمه‌ندیک نه‌گه‌یشتووته‌ دوندی هونه‌ر و ناشگاتی، به‌لام هی وا هه‌یه زۆر به‌ره‌و ژوور ده‌چن.

وه‌ک تێ‌گه‌یشتووم شەریف ده‌زانی تازه ورده هه‌نگاو به‌ره‌و مه‌نزل هه‌لدینیته‌وه‌ بۆ‌یه به‌ هیوام زۆر به‌ره‌و ژوور بچن.

وا هه‌ست ده‌کەم شەریف وه‌ک من له‌و بروایه‌ دایه‌ که شیعەر کۆن و نوێی نییه‌ و باش و خراپی هه‌یه. نه‌زم نه‌ به‌ وشه‌ی جوان و وه‌زنی سه‌نگین و قافییه‌ی گران ده‌یته‌وه‌ شیعەر، و شیع‌ریش نه‌ به‌ وشه‌ی ساکار و کیشی سووک و له‌ کار نه‌هینانی قافییه‌ نزم ده‌یته‌وه‌ بۆ‌ نه‌زم.

شیعەر و نه‌زم دوو جۆره‌ هونه‌رن که ده‌بی خوینه‌ری ورد، حوکمیان له‌ سه‌ر بدات. به‌لام چه‌ند خۆشه‌ شیعەر نه‌وه‌نده‌ باش بی که هه‌م فۆرمی لیک و لووس و ریک و پیک بی و هه‌م ناوه‌روکی هه‌ست بزوین و دێرفین.

خۆزیا شەریف ئەو نامۆزگاریانە‌ی هه‌میشه‌ له‌ پیش چاو بی: هه‌رگیز له‌ شیع‌ری خۆی رازی نه‌بی و پێی وابی که ده‌توانی له‌وه‌ش باشتر شیع‌ر دان. تا شیع‌ر دهنی نه‌دا، له‌ خه‌وی رانه‌ په‌رینی و هه‌ستی نه‌بزوینی ده‌ست نه‌داته‌ قه‌له‌م. نه‌وه‌شی له‌ بیر بی که زمانه‌که‌مان پێوستی به‌ خزمه‌ت هه‌یه و هه‌وڵ بدات وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی به‌کار بێنی و له‌ وشه‌ی ده‌سکرد و داتاشراو بپاریزی. ته‌نانه‌ت له‌به‌کاره‌ینانی وشه‌ی بیگانه‌ی له‌ وشه‌ی ناره‌سه‌نی کوردی پێ‌ باشتر بی. هیوادارم دیوانی دووه‌می ئەم شاعیره‌ زیاترم رازی بکا.

مامۆستا هه‌یمن

۲۲ - ۵ - ۱۳۵۸

دیل

وه‌کو ئاوی بنی گۆمی که جی مابی له رووباری
وه‌کو به‌ردی سه‌ری شاخی که دانراب ی له دیواری

وه‌کو کاتی گه‌لای زه‌ردی ده‌سی به‌ری له‌سه‌ر داری
دلم ته‌نگه له ته‌نیایی نه‌ هاو‌رازی نه‌خه‌مخوری

من نه‌و به‌رده‌ی گرتارم، که دیلی چینی دیوارم
من نه‌و ئاوه‌ی بنی گۆم که جی ماوم له رووبارم

گه‌لای زه‌ردم، مه‌لی پیرم، منم دل‌داری زنجیرم
له‌بیرم دی که سی سائه له به‌ندیخانه یه‌خسیرم

له تاریکی ژیانم دا، له سوچی سه‌ردی زیندانا
به‌مۆره‌ی نه‌ردی ناکامی، به‌جاری عومری خۆم دانا

به‌لئی نه‌و ساته لاوی بووم وه‌لی ئیستا وه‌ها پیرم
هه‌یه جاری به‌سه‌ره‌اتی خه‌مینی خۆم نیه‌ بیرم

قه‌ره‌ول دیت و راده‌بری، شه‌وانی عومرم نه‌ژمیبری
شه‌ویکیش وا منی دیلی، به‌ده‌ستی مردن نه‌سپیبری

* دیل : به‌ندی، زیندانی قه‌ره‌ول : چاودتیر

فرمىسكى بۇ فەلەستىن

ئەي سەرگەردانى مانوو

ئى قەوماوى بى خانوو

ئەي مائ و مندائ له كۆل

ئاواردى نىشتمان چۆل

ئەي بىراي فەلەستىنى

كەي مافى خۆت ئەستىنى؟

ئەي بالندەي بى هيلان

ئەي وەيلانى بەستە زمان

ئەو دەشت و دۆل و كىوه

دوو كۆل ئەبەي بەرپوه:

كۆلى مائ و مندائت

تەزاندويتى بائت

كۆلى خەمى وەيلانى

دلت گرتوبە شانى

بارت قورس و پچ په تی
ریواری ری مهینه تی

ناخو خه می نیشتمان،
پیت قورسه یا کوئی شان؟

نه ی فه له ستینی هه ژار
وئلی دهستی نیستعمار

روژی دهبی خه باتت
بینیته دست ولاتت

ناخو نه و روژه که ی بی ؟
ناخو نه و روژه که ی بی ؟

نه ی بالنده ی بی هیلان
نه ی وهیلانی بهسته زمان

من هه ژاری وینه ی توم
کورد، کوردی رهنجه روم

هه چهن له کوردستانم
دل خوشم له هیلانم،

به لام کهوی کام کوستان
بائندهی کام دارستان ؟

به زمانی خوی ناخوینیت ؟
بو خوی بال ناووشینیت ؟

نهی ناواری فه ته ستین
خانوی ههردوکمان خوینین

ههردوو په شیو و خه مبار
ههردوو کز و بریندار

برینداری چزی مار
چزی ماری نیستعمار....

نهی بائندهی بی هیلان
نهی وهیلانی بهسته زمان

رۆژی به هیوای خه بات،
ههردوو دهگهینه ناوات.

ناخو نهو رۆژه کهی بی؟
ناخو نهو رۆژه کهی بی؟

یادی

بولبولی بهندی قهفەس، پهروهدهی نهو کتیوانهیه
بویه تا ناخر نهفەس، ههروا به تاسهی لانهیه

بائی نازادی نهسوتینین و دانهی پی نهدهین،
نهک ژیانی نهو مهله، تهنیا به ناو و دانیه

شینى هیلانیه دهکات، نهگریت و سهربهستی دهوی
بانگ و ناوازی قهفەس، نهو شیوهن و گریانیه

سوچی بهندی بو دهراژینینهوه بی خهم بژی،
کهی نیشانهی ژینی ب ی خهم، زیوهی کاشانهیه؟

تی دهکوشی هه ئفری، بهندی قهفەس بوی ناچری
ناخرین ناواتی بهرزی دیتتی هیلانیه

نهغمه سهردانی کهوا پاراوی ههستی گهل دهکا،
شینى بی فرمیسکی نهو باننده بهسته زمانهیه.

سوچی بهندیخانه وایه، هه رکه نازادی دهوی،
به رهه می کاتی خهمی، نهو نهغمه بهرزو جوانهیه

« قانعم » دینیتته بیر ناوازی بانندهی قه قهس

قور به سهر نه و دوژمنه ی هیوای به به ندیخانه یه (۱)

(۱) - دیری ناخیری هی ماموستا قانع، که نه و شیعره به ناوبانگهی له به ندیخانه دا دناوه (به وینه ی بولبولی نیوان قه قهس)

قوتابخانه

-۱-

پاش نه وهی که خور هه لدی

پر شنگ نه خاته سهر دی

خوینده واران دینه دهر

رئی مه کتبه ده گرنه بهر

له نیو کومه له ی مالان

بو خویندی مندان

مالیکی زور ویرانه

کراوته قوتابخانه

کاکي مودیر به یانی

بهر له خوینده واران

نه روات و له و بهر ده رگا

ماوهی هاتو چو ده کا

رهوشتی کاکی مودیر

لاوی ژیر و روشنبیر

له نیو دئی خه لکی دئی

به جوانی گرتویه جی

یاری هه ژاره کانه

هیوای نه داره کانه

لاویکی چاک و روو خوش

کوردی ویژ و کوردی پوش

به راسی خه لکی نه وی

گیانیاں بو مودیر نه وی

ماوهی تر مه کته بی دئی

گهرم نه بی به سروودی

له په نجه رهی پورتوکاو

تیشکی خور نه داته ناو

ماموستا وهکو جارن
ئهئی به خوینده وارن

دیسان رۆژی شه مه یه
کاتی پرسینه وهیه

وریا تۆ ههسته سه ر پی
دهرسی پیشوم بو بلی

نا وینه چی؟ ب وهک چی؟
ت وینه چی؟ پ وهک چی؟

له ئه لئه وه تا کو ی
هه رچی ده زانی بیلی

وریا بیر ئه کاتوه
وه لای ئه داته وه

نا وینه ی ناواره
ناواتی نه وه ژاره

ب وهکو برسیه تی
پ وینه ی پی په تی

ت وهکو تالی ژین
تاریکی و تیکوشین

کاتی شتی نازانی
بو مندالان نه پروانی

نون به وینهی نه دار
ه به چه شنی هه ژار

کاکي مودیر هه لدهستی
به رامبه ریان دهو دستی

نه لئی به سیه تی نیتر
دهس کهینه باسیکی تر

هه تا من له بیرم بی
نهم ووشانه نه گوتری

تاکه ی دهرسی دتته نگي؟
تاکه ی دهرد و بیده نگي؟

نیتر لایان بهین له بی
روو کهینه را و ته گبیر

مندالەکان مات ئەبن
دهرسی تازه گۆی ده‌گرن

بئ ده‌نگی قوتابخانه
په‌ ده‌بئ له‌م ووشانه

نا وینه‌ی نازادی
نالای ناوت و شادی

ب وه‌کو بیروه‌ور
ت وینه‌ی تیکوشهر

س وه‌کو سه‌ربه‌ستی
سه‌ر و سیلاره و ستی

مندال به‌ یه‌ک ده‌نگه‌وه
ده‌ئین به‌ ناهه‌نگه‌وه

خ به‌ وینه‌ی خه‌بات
خویندن و خوین و خه‌لات

کاف وینه‌ی کوردستان
کورد کۆمه‌ل و کۆیستان

ماوهی بهر له نیوهرو
دوایی دی دهرسی نه مرو

نیواره منداله کان
له نیو باخ و له سه ربان

دهرسی تازه ده خوینن
به خه لکی را ده گه یه نن

ی وهکو یه کیه تی
یه گرتن و یارمه تی

روژی شه مهی داهاتوو
نهو دهرسه بیان له به ربوو

به لام تاکو خوراوا
به م گهرمای خوره تاوا

له ری شارا وه ستابوون
چاوه ری مامۆستا بوون

تینی خور و خه مباری
پرسین و چاوه نواری

ماموستامان واله کوی؟

بوچی نایه ته وه دی؟

پیش نه وهی تاریک دابی

هه وائی که وته نیو دی

ماموستای قوتابخانه

که وتوووته به ندیخانه

ماوهی حه فتهی ده گوزهری

نابی له وی خه به ری

به لام خوینده وارکان

هه رله قوتابخانه دان

دهنگی به رزی دهرسی جوان

نه روا به رهو ناسمان

ب وینهی بیگانه

برین و به ندیخانه

چاویان وا به ریگه وه

ماموستایان بیته وه

رۆژی ههوه ئی زستان
که سه رما هاته کوستان

که سئ هه وائی دینی
دئی دی ئه له زینتی

چه ن لاویکی روشبیر
به هاوری کاکي مودیر

نه و رۆژه تاریک و روون
له سیناره درابوون

ئیتیر نه و مندا لانه
جیی دینن قوتابخانه

کاتی نه رۆن به دتته نگ
چاوبه فرمیسک و بیده نگ

خوینده واری کش و مات
سه رنجی دیوار نه دات

فرمیسکی پر له گری
دیتا و بهر چاوی ده گری

له بان ته ختهى سهر دىوار

خه تى مابوو يادگار

دلى نه ده هات كه سى

شتى له سهر بنوسى

ى وهكو يه كيه تى

يه كگرتن و ياره تى

نا وئيهى نازادى

نالاي ناوات و شادى

* له ديهاتى ناوچهى كوردهوارى ئيراندا، به مامۆستاي قوتابخانه كان ده ئين « مودير .»

* بيگانه : نستيعمار

نامهى بو كۆرى شاعيران

كورد نه گهرچى زوره دهردى، بهردى مهينهت وا له رپى

دهس له نه ژنو گرتن نه و بهردانه لانايا له رپى

شيعرى خاوينم دهو ئى خوئنى دل و زارى نه بى

رهنگى فرميسكى دهروون و بوئى خه مبارى نه بى

بۆچی «قانع» بم له ژینا، بۆ ئه‌ب ئی هه‌وێ ئی نه‌ده‌م ؟
بۆ ئه‌بێ ده‌س هه‌نگرم، تا‌کو به‌ ئامانجم نه‌گه‌م ؟

هه‌یمنی هه‌ ئناگری ئه‌م چه‌رخه‌ بۆ کوردی کلۆل
تابه‌که‌ی «هه‌یمن» بژین و تی نه‌کۆشین گورج و گۆل

گه‌ر هه‌موو په‌رداخێ ژینم، هه‌روه‌ها پر ب ئی له‌ژار
ناگرم ده‌ستم له‌ نه‌ژنۆ، قه‌ت به‌ خۆم نا ئییم : «هه‌ژار»

هه‌روه‌کو «بیکه‌س» نه‌گه‌رچی ده‌رده‌دارو بێ که‌سم
من که‌سم کورده‌، به‌که‌س نا ئییم هه‌ژارو بێ که‌سم

شیعری خاوتیم ده‌و ئی خوینی، دڵ و زاری نه‌بێ
ره‌نگی فرمیسکی ده‌روون و بۆنی خه‌مباری نه‌بێ

-۲-

تا په‌ری شیعرم نه‌دی، هه‌رساته‌ بیری ئی وام هه‌بوو
داخه‌که‌م چاوی په‌ریش، خه‌یری خه‌وی تیندا نه‌بوو

بۆ گۆلی شادی گه‌رام ماوه‌ی، هه‌تا بیدۆزمه‌وه
تا‌کو به‌رگی بووکی شیعری پێ براژینه‌وه

شار و کوێستانی کورده‌واریم گرته‌به‌ر
بیکه‌نینیکم نه‌دی هه‌رگیز، له‌ دڵ هاتیبته‌ ده‌ر

بۆ نه گرییم من، که په روهردهی هه وای شاری خه م؟
چی بنوسم، غهیری نه و فرمیسه، چی بئ به ره م؟

کورد هواری هه ر به شی زوخاو دهر دو زلله ته
تا کو داها توی به چی ب ئ، زه حه تی نه م میله ته

لیم بیورن نهی هه ژار و بیکه س و هیمن، نه من
نیسته نه یزانم، که نیوه بوجی ئالوده ی خه من

نه و خه مانه ی نه مده ناسین وا نه سیری کردووم
چی بلیم؟ چونی بلیم؟ چه شن ئ که پیری کردووم

نامانجی قه له م

نامانجی وایه، پینووسی دهستم
وهه ایه هیوای، شیعر و هه ئبهستم

تاقه ی مرواری هه ر چه نده جوانه
بووکی به نرخنی نیو گه وهه رانه

به لآم نه و کاته ی، کو بکریته وه
له سه ر شریتی به ئنریته وه

نهو ساته جوانه و جوانتر دنوینئ
تاکوو به تهنیا له لای بمینئ

زمانی کوردیش، نهو گه وهه ریه
که دیاری به رزی، میژووی نیه یه

وشه ی جوان جوانی نیو کورده واری
جوانتر له زینر و له عمل و مرواری

کاتی به شیوه ی جوانی، هونراوه
کرایه به سته و شیخرو هونراوه

چاکتر دنوینئ و هه ر له بهر چاوه
هه رگیز ون نابئ و ناخریته لاوه

نامانجی وایه پینووسی دهستم
وهه یه هیوای شیخرو و هه آبهستم

بو گوران

به ناوام چه پکه شیعری هه ئبهستم
بو گورانی شاعیری جوان په رستم

تیده کوشم به هیزی بیرو ههستم
وشدی نیه که دهر بری مه بهستم

پینوسه کهم، نهی قه له می سهر بهستم
دهخیلی توم، بو جاری بگره دستم

هه رچه ند ده کهم نهو خه یالهی پیی مهستم
بوم ناخریته ناو چوارچینوهی هه ئبهستم

تاقه شیعری ناخیری هی ماموستا گورانه. ۱

کوچ

ناوایی له شان چوم و باخه وه
پالی داوه ته سینگی شاخه وه

عومریکه نیوان له شی کورپه ی دی
خوینی ژین گهرمه و دئی خورپه ی دی

بالندهی رهنگین، کۆتری نهخشین
بهدهوری دئی دا نهگهړئ چین چین

تاوئ له باخان، تاوئ لهسهردئ
هر یهکئ نهغهمیئ له ناخی دهردئ

نهو دهشته سهوزه، نهو دئییه جوانه
نهو ههموو دار و باخ و بیستانه

دهستی سیاست، ناوئ دئیئ
یهک له شوئن یهکا، نهیانسوتینئ

دئ نهسوتیت و خهکئ، کۆچ نهدرئ
کۆچی دئتهزئین، بو دهشتی گهرمئین

به وینهی شهمن، که توایتهوه
په پولهی ته نیایی، لا مابیتهوه،

نهو کۆترانهی، به ناسمانهوه،
له دهوری دئدا نهسورانهوه،

به ناههنگی خهم، تاکو خوراوا
نهگهړئین بهسهرد، دهشتی سوتاوا

تا ورده ورده دُنیا نُه‌بن
دی به‌جی دینن نُه‌وانیش ده‌چن

گه‌رمه‌سیر نُه‌گه‌ر، به‌هه‌شتی روون بی
باخی گه‌وه‌ر و ده‌شتی نالتون بی

نیستاش هه‌روه‌ها، کوردی کوچ دراو
بالنده‌ی کزی، له هیلان بر او

مشتی له‌و خاک و به‌رده سوتاوه،
خاک نُه‌و ده‌شته‌ی، تیندا ژیاوه،

به سه‌رتاسه‌ری گه‌رمینی نادا
نایگۆرتیه‌وه، له‌گه‌ژ دنیا‌دا

ناخر به‌ خوینی، ناوی پچ دابوون
باو باپیری، له‌وی ژیا بوون

گه‌رمه‌سیر نُه‌گه‌ر به‌هه‌شتی روون بی
باخی گه‌وه‌رو ده‌شتی نالتون بی

هه‌مویان نُه‌دا، ته‌نیا هه‌ناسه‌ی
به‌یادی ولات، بشکینی تاسه‌ی

رووبار

قه‌ئبه‌زه‌ی به‌رزی کویتان (۱)

ئه‌رژیته نیو دارستان

به‌فراوی کیوان دینی

رووباری بیک ده‌ئینی

رووبار ئه‌که‌وتته ری

دارستان دینیتته جی

ئاواییه‌ک له‌و قه‌راخا

له نیوان دار و باخا

به‌رامبه‌ر به‌ خوراوا

ئه‌روانیتته سه‌ر ئاوا

رووبار ئه‌روا به‌ به‌ر دی‌دا

خوره‌ی جوانی دیتته گوی‌دا

هاوینان خور داخ ئه‌بێ

که‌ر مه‌ نیوه‌رۆی ئاو دی

مندالان دینه سهر ئاو

بۆ مهله یا ماسی راو

زۆریان تیدا هه ژاره

چاوی له دهست رووباره

بۆ پیخۆر مائی داماو

کاری بووته ماسی راو

نیوهڕۆیه و ناو دی چۆل

کوری شوان، گورج و گۆل

ری دهکهوی بۆ رووبار

سک برسی و شهبار

به هیوای قولاپ و تۆر

ماسی بگری بۆ پیخۆر

دیت و نهگاته سهر ئاو

دهست نهگاته ماسی راو

رووبار نهروا به بهر دی دا

خوهری جوانی دیته گوی دا

ماودىيە زۆرى ئەدا سەر

ماسى يەك دىئىتتە دەر

ماسى كۆرپە و وردە، زۆر!

بە كار نايە بو پىخۇر!

سىنگى سىپى؛ خوئىناوى

پەلەقازەى تاوتىاوى...

تىدەكۆشى جاروبار

خۇى بخاتەوۋە رووبار

پىستى جوانى برژاۋە

زىخى پىۋە تىلاۋە

زىخى داخى نىۋەرۋ

دەل ماسى دىئىتتە سۆ...

كاتى قولاپى خوئىن

ئەخرىتتە نىۋە ناۋى شىن

دەلى ئەۋ ماسىيە كۆرپە

راۋەستابوۋ ئە خورپە

رووبار ئه‌روا به به‌ر دئ دا
خوره‌ی جوانی دیته گوی دا

ئه‌ی ماسی وئلی هه‌ژارا!
بو ده‌گه‌رای له رووبار؟

ئاخۆ تۆش له ریی سه‌فه‌ر
بو پینخۆر بووی ده‌ربه‌ده‌ر؟!

ئیه‌وش له نیو ماسییان
بو پاره و پینخۆر ژبان؟

هه‌ژاره‌کان ئه‌مرینن؟
خوینی به‌کتر ئه‌رژینن؟

رووبار ئه‌روا به به‌ر دئ دا
خوره‌ی جوانی دیته گوی دا

(۱) - قه‌ئبه‌ره: تاقگه،

ته‌نیا

خانوی سه‌ردم کش و مات
بوئی بیده‌نگی ئه‌دات

له شوننی بیری ریوار

چاوم برپوه دیوار

جاری هه تا ماوهی دیر

گویی دهگرم بو کاترمیر

هاتوچوی عه قره به کان

وهک ریوارانی زه مان

یه کئی گورج و یه ک هیمن

ریگای عومرم ده پیون

به ناوه دل نه مه وی

به لکو دهردی بسره وی

په نا به مه پینوسم

بیره کانم بنوسم

من کیتم و له کویم و چیم ؟

تاکه ی و بو چی ده ژیم ...

جاری قاقای بیگه نین

به دنیاو نینسان و ژین

جاریکیش بوغزی گریان

بو ماوهی خو خه له تان

خه مبار و بی دهنگ و باس

خه یالاوی و که ساس

هیج ناههنگی نایتیه گوی

به حری بیدهنگی بشکی

خانوی سهردم کش و مات

بۆنی ته نیایی نه دات

ژار

له داخی مهینه تی دهوران، دلم پر ئاوره ساقی

له ژاری تالی ژین دیسان پیالهی دل پر ساقی

وهه نه شهو و دکوو هه شهو، وهه ساقی دلم خونه!

هه تاکوو دینه چاوم خه، هه رامه شه به تان بینه!

دلم زووخواوی لی ده رژی، ده سا هه سته! بکه مه ستم!

شه رابی کون له جامی نوی، به خور تیکه، بده ده ستم!

که وا کون کون بووه جه رگم، له جه وری ماته می دنیا

هه تاکوو سه رده می مه رگم، وهه هه ر توم دهوی ته نیا

هه ناسه ی سهردی پرداخم ده میکه گرتوویه ناخم
شهرابی توویه دهیشوری؛ په ژاره ی ژینی پرنخام

دی

شهوگاری به هار دهرچوو له نیوه
تاریکی نه روات به رهو کازیوه

ناوایی تاریک، ورشهی چرایئ
له نیو په نجه ره ی هیج مائئ نایی

دی دهرکی له رووی روژ داخستووه
له بهرگی شهودا، جوان جوان نوستووه

مندائئ ساوا ده گریئ جار جار
نه شکینئ دهریای بی دهنگی شهوگار

دایکئ سهر له بان لانکی کورپه وه
سهرده میکه خه و بردوو به ته وه

نهو سته گولی شهو ده تویته وه
سهر گونای ناسو، سوور نه بیته وه

که له شیرئ دی و لهو سهر بانانه
مرگینی نه دا؛ ههستن! به یانه!

شده‌ی به‌ربه‌یان، یه‌ک له شوین یه‌کا
مالانی نوستوو باوه‌شین نه‌کا

هه‌تاو لای نه‌با دیسان به‌سپایی
په‌رده‌ی شه‌و له سه‌ر بووکی ناوایی

مالان به‌رده‌چن، ناوایی ساکار
گرتوو به‌باوه‌ش؛ باپیری کۆسار

ماویانه‌ خه‌کی؛ ماندووایی دوینی
گزنگی هه‌تاو هه‌ل‌یان ده‌ستینی

ژنی گورج‌وگۆل نه‌روا بو‌کانی
به‌ نه‌زمی جوانی له‌رزانه‌کانی

ژنی له‌کانی ماندوو دیته‌وه
سه‌ری ناوه‌ته‌ سینگی گۆزه‌وه

دووکه‌ل له‌ سه‌ریان، نه‌روا به‌ره‌و ژوور
سوور نه‌بیته‌وه سه‌ر گۆنای ته‌نوور

ته‌ندووری مالان، نانی گه‌رم و جوان
ده‌کا به‌ تویشووی باخه‌وان و شوان

مريشکي سپي، جووجه له له شوين
به جي دههيلي تاريکي کولين

پيش نهوهي که خور بدا له ناو دي
راني ناوايي دهکه ویتته ري

نيوهي ناوهدل له دي دهر نه چي
به رخ و کارزيله ي هيشتووته جي

مراوي له سهر چيمهني جوبار
دهشکيني شه قلی شه ونه ي به هار

ناسماني شين و کوچي هه وره کان
پرشنگي خور و دهشتي سهوز و جوان

هاتوچوي ناسکي بزوي سهر کو
شده ي شه مال و له رهي له قوپو

جریوهي بولبول، خوره ي جوباران
شمشالي شوان و به سته ي دلداران

موسيقاي جواني ژيني ديهاتن
ديههني رهنگيني خاكي ولاتن

ژینی رۆژیکی نهو دئی یه لای من

نهژی به شاری دووکهل و ناسن

* کازیوه: تاریک و ئیلی بهربهیان.

بگری

دایه گیان بگری له سهر خاکم کهوا شینم دهوی

زۆر بگری دایه گیان فرمیسکی خونینم دهوی

من گوللی سهه ئارهزوویی ژینم له خاکا خهوتوو

خاکی مهیدانی خهبات رهنگینی خوینی من بووه

دامه نیشه دایه گیان بو هاتتی من چاوهری

دنییا به، بهسیهتی، بو دهنگی دهرگا مهگره گوی

من دهمیگه جهرگی سوتاندووم ههناسهی سهردی گهل

دلپری کردووم خه می دهسکورتی و رهنگی زهردی گهل

من کوری کوردی شههیدی رییی خهباتم دایه گیان

کووتری خونینی پهری باخی ولاتم دایه گیان

من له شاری خوم غه ریب و بو هه مو بیگانه خوم

کووتری کوژراوی ریگای لانه خوم، بی لانه خوم

دایه گیان بگری له سر خاکم که وا شینم ده وی
زور بگریه دایه گیان فرمیسی خونینم ده وی

* نه تویس: کورت کراوهی نه تویستا.

فهلسه فهی گهر دون

هاکا نه م چهرخه ش هل گه رایه وه
نیتر نه گه را ونه سو رایه وه

کیژی خاوه نی ژینی دنیا یه
ریزی مرواری له گه دنیا یه

کیژی که تینی نه وینی وایه
ژیان و مردن له دهستی دایه

مرواری له یه ر سینگ رازاون
به هیزی جه زبه ی عشقی وه ستاون

نه ویس وهک هه مو روژی پیر هبی
به تیری مردن داوینگیر هبی

به لی نه مریتا و نه کوژیته وه
ملوانکه ی ملی نه بچریته وه

نۆ مرواری جوان یهک له شوین یهکتر
ژینی نهوانیش نگاته ناخر

شینی مردنی نهو کیره وایه
که له شوینی دا ناخر دنیایه

بناغهی گهردون وا دهشکیتهوه
نیتر ناگهړی و ناسورپتهوه

* مهبستا: له تهواو بونی هیزی خۆر وتیکچوونی (مهزومهی شه مسییه)

مهزومه

دهول و زورنایه، چه پله پیرانه
بهزمی شادی و چۆپی کیشانه

بهرگی رهنگاورهنگ کیشی سهر بانان
دهکیشی نیگای لای کۆلانان

ناههنگی زورنا و بهزمی هه ئیپه رکی
دهنگ نه داتهوه هه تا نهو په ر دی

له نیو کیژانا، ته نیا هه لاله
دئی خه مینه و له سووچی ماله

ئاخر دیاری یاری بی وهفای
دهستهی چنوره، ماوه ته وه لای

یادگاریکه، یاری پیی داوه
نیستا بی رهنگه و بونی نه ماوه

هه لاله ده روا بو خه یالی دوور
نه روانی جار جار بو چه پکهی چنوره...

دهنگی زه ماوهن نه توم دیته گوی
کوانی په ایمانت؛ کوانی؟ وا له کوی؟

قهولی نه و رۆژهی سه ما و شادی یه
به منت دابوو! له بیرت نی یه؟!

دئم گوی بوو؛ بوجیت هه لوه راند؟
بوجی ئاوینهی نه وینت شکاند؟

کوانی مه یله کهی جاری جارانت؟
کوانی هاتوچۆ و نیشاره کانت؟

کوانی راهستان سهر ریگای کانی؟

کوانی سیوی سوور؟ کوانی گۆرانی؟

گیانی شیرینه! دتت شکاندم!

دتت شکاندم! دتت شکاندم!

جارجاری فرمیسک له چاوی سوورا

نهبارینه سهر چه پکهی چنورا

ناههنگی زورنا و بهزمی هه ئیپه رکی

دهنگ نه داتهوه هه تا نه و په ر دی

هه لاله هه روا بیر نه کاتهوه

دهقتهری ژینی په ر نه داتهوه:

سویندم به سۆزی دئی نه سیرم

تا ساتی ماوم، هه ر وای له بیرم

نه و ساته لاشه سهر د نه بیتتهوه

چرای ژیانم نه کوژیتتهوه؛

ناخرین قسه م، هه ر ناوی تویه

هه ر چاوه کانم، په ر ناوی تویه

دلم گولن بوو؛ بوجیت هل وهراند؟
بوچی ئاوینهی ئه وینت شکاند؟

تو دهوله مهنه و من کیژی نه دار
به غهیری وهفا، چی ههیه هه ژار!

خونچهی دئی خوم هینا و دام به تو
به لام وتهی تو؛ هه موویان درۆ...

جار جاری فرمیسک له چاوی سوورا
نه بارینه سهر چه پکهی چنوورا

دایکی له داخی کج بن خه بهره
بانگی ئه دهکا، له و بهر په نجه ره؛

هه لاله! وهره! هه لاله! وهره!
کیژه جوانه کهم! ساتی هه ل په ره!

دایکی نهی بینی فرمیسکی چاوی
زولفی شیواوی، دئی شکاوی

ناههنگی زورنا و دهنگی هه ل په رکی
دهنگ نه داته وه هه تا نه و په ر دی...

هه‌نسک و فرمیسک

ژینی مندالی، دنیای شیرینه
شعیری سه‌ره‌تای چیرۆکی ژینه

عومری مندالیم چه‌ن زوو
وه‌ک نه‌سیم؛ هات و چوو

مه‌لی غه‌ریب بوو، روشت
هه‌ر یادیکی به‌جی هیشتا

که‌م که‌م وریا بووه‌وه
بیرم چاوی کرده‌وه

دنیا یکم بینی بی‌تین
نه‌وه‌ک مندالی؛ شیرین

خه‌می کاتی مندالی
گری نه‌بوو له پالی

که‌ی وه‌کوو خه‌می نیستا
ریشه‌ی له دل نه‌وه‌ستا!

هه‌ر خه‌میک و فرمیسکی

فرمیسکیک و هه‌نسکی

ته‌می دئی نه‌شۆری

دنیای تائی ده‌گۆری

چه‌ ده‌روون و چه‌ له‌ روو

دنیا‌مان هه‌ر نه‌وه‌ بوو

ژینی مندائی، دنیای شیرینه

شیعری سه‌ره‌تای چیرۆکی ژینه

وریا بوومه‌وه‌ که‌م‌که‌م

ده‌وری گرتم گه‌لی خه‌م

که‌ هه‌وه‌ن جاری گریام

له‌ بو‌هه‌ژاری گریام!

بو‌نه‌و گریام و بو‌خۆم

که‌ ناخۆ بو‌کوئی ده‌رۆم!

وه‌ک مندائی ون بووبی

نه‌مه‌ه‌زانی وام له‌ کوئی

نیستاش هرچی دهر ونام
خوم به وهیلان دهر نام

سهرنجی هر لای نه دهم
هیچ شتی به دی ناکهم!

هرچهن نهو سهری ریگا
نایز نام به کوئی دهگا؛

پیم خوشه جاریکی تر
ته نیا گوزاریکی تر

بگه رایمه وه له نوئی
دیسان بو هه وه لئی ری

بگام بهو دنیا جوانه
وه کوو نهو مندا لانه

با خه مه کانم سووک بی
بی گری بی و بچووک بی

با کوو ته نیا فرمیسی
هه ناسه نیک و هه نسکی

ته می دلم بشوری
دنیای تالم بگوری

ژینی مندالی، دنیای شیرینه
شیعری سهرتای چیروکی ژینه

لانه ی بایه قوش

- ۱ -

نیوه شه ویکی سهر د و دل ته نگه
خه لکی خه وتوون و دنیا بئ ده نگه

شار په رده ی ره شی کیشاوه ته سهر
مانگی شه وان پیو، له کیو هاته دهر

بایه قوشی پیر، دیتا و جار جاریک
ده خونینی له سهر کونه دیواریک

له ویرانه بیکی چۆل و بئ ده نگا
له نیو مالیکی سهر د و دل ته نگا

خه وتوووه خه مین؛ کچیکه هه تیو

هه تیوی خوشی له دنیا نه دیو

دایکی به یینیکه دووره له دنیا

نه و کچه ماوه له وی دا ته دنیا

مندائنی بچووکا، له نیو بهرگی خه و

نه دا له گونای؛ شهوقی مانگه شه و

به لام خه وی چی؛ هه تاکوو به بیان؛

وتووینژ دهکا له گه ل نه ستیران...

له وان ده پرسن؛ دایکی وا له کوئ؛

بوچی به ته دنیا هیشته ویه ته چی؛

ساتنی فرمیسی لی جیا نابنی

ناخر مندائه و دنیا نابنی!

گوئی بده ساتنی، به سه رهاتی نه و

له گه ل نه ستیران، چی ده کوت نه وشه و؛

(۲)

نه ی مانگی جوان! نه ی نه ستیره کان!

نیوه ده بینن له نیو ناسمان؛

باخی بههشتی خودا له کوی دا؟
ئه ئین دایکی من، وا له ئهوی دا...

ئهی مانگا! تو دایکی ئهستیرهکانی
تو خودا! پیم بلن، ئهگهر دهزانی!

ئهستیرهکانتا، کو بوونه تهوه
وان لهگه ئ خوتا، چه شنی هه شهوه

پیم بلن؛ دایکی من کهی دیته وه؟
منیش ئهستیره م، مانگی من ئه وه!

ئهی ئهستیره خوم! گوی بگره ساتن!
به دایکم بلن، دهی بینی کاتن:

دایکی خوشه ویستا! بینایی چاوم!
هیزی ژیانم! ته نیا هه تاوم!

بوچی رویشتی، لهگه ئ نه تبرد م؟
ته نیا له م دنیا وهیلانت کرد م؟

هه تا دیته وه، هه ر چاوه ریت م...
به هیوای بیستن ئاههنگی پیت م...

ئه‌ی ئه‌ستیره‌ی خۆم! گۆی بگره‌ ساتئ
به‌ دایکم بئئ، ده‌ی بیینی تا تن؛

زۆر به‌ ئاواتم، کاتئ هاته‌وه‌؛
له‌سه‌ر داوینئ، خه‌و به‌مباته‌وه‌

ئه‌گه‌ر وه‌کوو مه‌ل، دوو بائم هه‌بوو
له‌نیو دنیا‌دا، ئه‌م‌کرد هات‌و‌چوو

ده‌گه‌رام هه‌موو کئو و ده‌ر و ده‌شت
هه‌تا‌کوو ده‌گام به‌ باخی به‌هه‌شت

به‌ئکوو له‌وئ‌دا، جارئ بتبینم
ئه‌تۆش بیینی؛ گریان و شینم

به‌لام باسی من، زۆر بی‌فایه‌یه
ئاخر که‌ی هه‌تیو، ئه‌ستیره‌ی هه‌یه‌؟!

ده‌ردی دئی خۆم، من ده‌ئیم به‌ کئ؟
هه‌تیو چیی هه‌یه، تا ئه‌ستیره‌ی بی؟!

(۳)

نه‌ختئ ده‌گوزهرئ، خه‌و دیته‌ چاوی
باسی ده‌مینئ به‌ نات‌ه‌واوی...

تا‌کوو ده‌خه‌وئ، له نیوه‌ی شه‌ودا؛
دایکی ده‌بینئ، له دنیای خه‌ودا...

ده‌پارێته‌وه؛ له‌گه‌ڵ خۆی بی‌با
نه‌روات و دیسان؛ نه‌یه‌ئێ ته‌نیا

دایکی ده‌کێشئ، له سه‌ری؛ ده‌ستئ
نه‌ئئ؛ نه‌بوونه، پاشی هه‌ر هه‌ستئ

کچم! جیگای من، جگه‌ دنیایه
دایکت وه‌کوو تۆ؛ له‌وئ ته‌نیا

رۆئه! مائی من، تاریک و سه‌رده
جیگا‌که‌م خا‌که، سه‌رینم به‌رده...

به‌ دایکی ده‌ئئ، کچ به‌ چاوی سوور
له‌ قرچه و سۆزی دڵ وه‌کوو ته‌نوور؛

نامه‌وئ بئ تۆ، رووناکی دنیا!
هه‌ر خۆتم ده‌وئ، وای له‌ هه‌رکۆی دا

دیسان بۆ دلم ده‌شکێنیه‌وه؟
گه‌ر نام‌به‌ی له‌گه‌ڵ، بۆ هاتویه‌وه؟!

دایکی به دلئی پر ئیش و خه م ناک
تکتک فرمیسی ده تکتته سهر خاک

نه لئی؛ کچه که م! شه ویکی سهرده
سهر ماش، سهره تای نه خوئی و دهرده

توش له جیگاکه ت که وتبویته دهر
هاتووم بیکیشم؛ پوئینت له سهر

زستان، بی نه وه، نابته وه له هوش
باکوو له سهرما، نه که ویتته ناخوش

کی له ناخوئی، شه وان یارت بی؟
کی له جیگای خوم، په رستارت بی؟

وه لای نه دا بهم چه شنه و نه روا
ئیتر هاواری کچی پی ناگا...

(۴)

سبه یینی، کاتی خور دای له سهر کیو
له شووشه ی شکاو، شه وقی دایه نیو

دای له سهر جیگا و لاشه ی سهردی کج
رووناکی ده کرد؛ گونای زهردی کج

بایه قوش، نه ختی چلی بردبوو
له و ماله چۆله، لانهی گرتبوو

ناخر چۆن بلیم؟ نه و کچه مردبوو...
بایه قوش دهی گوت؛ دیتی کردبوو...

وینه

که لاریزان هاتوو
ناخی باخی گرتوو

که لای زوری وهریون
سینگی باخی پوشیون

تاو نا تاوی شندی با
به نه سپایی دهیان با

خۆری بیتینی سهر دی
وهک ریباری مانوو بی

ورده ورده دیتنه خوار
نه نیشیتنه سهر کۆسار

ديسان به لوتکهی کتوا
ری دهکهوی به و دیوا

باخه وان کز و ته نیا

له سهر ناوی کانیا

دهستی پیرو له رزۆکی

داناو ته سهر چۆکی

به شوین بیبری پر داخا

چاوی دهکشیته باخا

داریکی وشک و مردوو

لاندهی مهلی کۆچ کردوو

نه سهوزایی نه سییه ر

نه ناههنگی په له وهر.....

له بیبری نایه هه رگیز

گه لا ریزانی پاییز

وا دتپری کردبی

ناخی گیانی گرتبی

جاری سهری دانه خا

سهرنجی کانی نه دا

ئاوینه‌ی رووناکی ئاو
وینه‌ی دینه‌یه‌ به‌ر چاو

وینه‌ی پیر و زه‌ردی خه‌م
پر چین و خه‌تی ماته‌م

وینه‌یه‌کی په‌ژاره‌ دیو
وینه‌ی گوئی هه‌له‌وه‌ریو...

فره‌یه‌سکی ژینی تائی
دینه‌یه‌وه‌ خه‌یائی

ئه‌وسا به‌هاری بی تین
نیستا پاییزی خه‌مین...

گه‌لا ریزانیش ئه‌روات
هاکا به‌هاری تره‌ات

ته‌نیا ژینی من وایه‌،
نیتر به‌هاری نایه‌

که‌م که‌م فره‌یه‌سکی ئه‌تکی
ئاوینه‌ی کانی ده‌شکی

له چوئی باخا جار جار
گه‌لای زهردی دیته خوار

له‌گه‌ل ناوی کانیا
ری ده‌که‌وی دنییا

باخه‌وان سه‌ر دانه‌خا
سه‌رنجی وینه‌ی بدا

ناوی کانی شیواوه
وینه‌ی تیدا نه‌ماوه...

له چوئی باخا جار جار
گه‌لای زهردی دیته خوار

په‌پوله‌ی خه‌یال

په‌پوله‌ی خه‌یال سه‌رمه‌ست و هیمن
ده‌پیوی سینگی ئاسمانی بی بن

دفته‌ری ژینم په‌ر نه‌داته‌وه
لا په‌ری لاویم بییر نه‌خاته‌وه

نهم هۆنراوانه، توم دینیته بییر
پیکه‌نینی تال ده‌تباته‌وه له‌بییر

له خاکی لاشهم، به یانی به هار
گولاله سوریه کی ئاورین روخسار

به جوانی گوناتا سر دهر نه هینی
له سر مزارم دی خوی بنوینی

نه توش که هاتوی له بو گول چین
جوان راده بوری دم به پیگه نین

نه و گولاله سور، ده چینی له ریتا
ناخو دمیزانی، بونی کی لی دیتا؟

نه لی: چهن جوانه چهن رنگی گه شه
داخه کهم داخوم بوچ دی ره شه؟

به ئ نه وساته بزانه، گولم
گولی به هه شتی، ناواتی دلم

نه و گولنه خاکی دنداری خوته
نیستاش به هیوای روخیاری خوته

بویه به و چه شنه گهش و خوشرنگه
بویه نه ونده مات و دتته نگه

بویه وه ستاوه د تهننگ له سهر ریت
دلی داخوری، دییان له بهر پیت

گیانا له وگولهی چیت دیته بهرچاوه؟
له وگولانه سووره گولی دل سوتاو

جوانی هه ل بگره هه رچهن خوتا گولی
خوشبوتر له بون یاس و سونزولی

خاکی دلداره نهی هینیته وه
زای دله کهی نه کولینیته وه

نهم هونراوانه، توم دینیته بیر
پیکه نین تال ده تباته وه له بیر

په پولهی خه لال نه روا به سهرخو
له شوین بیر تر ناسو به نایو

هه تاکو خه ودی بیرم نه مرینی
په پولهی خه یال هه لده ورینی

باده

ساقی گوزه را شهو به فیداتم وهره دیره
دل تهنگه، درهنگه، وهره سا باده بگیریه

تا توی و مهی بی من و دل لییره خه موشین
ههردوو به ته ماتین، وهره مهی لییره بنوشین

تینویه دهمیکه چه مهنی باخی نهوینم
نهم باخه بدیره وهره مهی بینه سه رینم

ویستومه که ته نیا بم و نهم سوچه بمینم
دیسانهوه نهم باری خه مه که وتوووه شوینم

دهستی خه مه که م بگره له مهیخانه به دهر که
ریگای مه ده لییره وهره له و مهسته جه زهر که

نا نا لی گهری تا کو بمینیتیه وه گیانه
نهم کوتره وهیلانه دلی گرتوووه لانه

بو مهی نیه، ساقی، که په نا دینمه لییره
هه رکهس به شهاب ی خه می جه نانه یی تییره

من هه‌مه‌ده‌می باده‌م، که خه‌می سینه‌ به‌با ده‌م
ده‌ستم گره‌ گیانه‌ وه‌ره‌ بسپی‌ره‌ به‌ باده‌م

ساقی گوزه‌را شه‌و به‌ فداتم وه‌ره‌ دیره‌
دڤ ته‌نگه‌ دره‌نگه‌ وه‌ره‌ سا باده‌ بگی‌ره‌

خیراب

له‌سه‌رده‌می به‌هاری، شه‌رابی ده‌ست یاری
که قه‌تره‌ قه‌تره‌ مه‌ستی، به‌سه‌ر دلا بیاری

هه‌رچه‌نده‌ نه‌ختی تائه‌، شادی هینه‌ر ناویکه‌
خیرابه‌ نه‌ک شه‌رابه‌، چ وه‌رگی‌راو ناویکه‌

ئه‌وه‌ی که‌تینی گیانه‌، ده‌وای خه‌می دلانه‌
سویندم به‌ ده‌ستی ساقی، چه‌رامه‌ شه‌ربه‌تانه‌

ساقی سا بگره‌ ده‌ستم، ده‌رکی مه‌بخانه‌ کامه‌؟
پیکه‌وه‌ جام ئ پرکه‌ین، با هه‌ر بلین چه‌رامه‌.

زریبار

له په‌ر شاری مه‌ریوان
دوو چین کئیوی سه‌وز و جوان

راوه‌ستاون به‌رانبه‌ر
به‌رزو دارستان له‌سه‌ر

له داوین نه‌و کئیوانا
له ژیر تاقی ناسمانا

گومیکی جوان وه‌ستاوه
که (زریبار) ی ناوه

کئیوان سه‌وز و دلنشین
ناسمان و ناو هه‌ردوو شین

زریبار و به‌هاری
به‌هه‌شتی کورده‌واری..

له نیو دارستان قه‌راخ (۱)
بالنده‌کان شاخ به‌ شاخ

کۆ ده‌بن و یه‌ک ده‌گرن
ئاسمانی سه‌ر ئاو ده‌بن

له ژیر تیشکی هه‌تاوا
له سه‌ر ئاوینه‌ی ئاوا

وینه‌ی خویان ده‌بینن
مه‌ست ده‌بن و نه‌خوینن:

زریبارو به‌هاری
به‌هه‌شتی کورده‌واری

شهی به‌یانی به‌هار
ئه‌دا له سه‌ر زریبار

کاتی که بووکی هه‌تاوا
تیشکی نه‌خاته سه‌ر ئاو

وینه‌ی کراسی کیژی کورد
که شه‌مال ل ی دا ورد ورد،

شه‌پۆلی جوان و زیرین
ده‌ژینه سه‌ر ئاوی شین

به‌ره‌و چیمه‌ن و گوئزار

ری ده‌که‌ون بو ئیوار

به‌ران به‌ر بووکی هه‌تاو

کیژی زبیرینی رازاو

له‌و کاتی به‌ر به‌یانه

شادی و سه‌مایانه

نه‌ئین شه‌پۆلی قه‌راخ

ده‌نگیان نه‌روا شاخ به‌شاخ:

زریار و به‌هاری

به‌هه‌شتی کورده‌واری

* قه‌راخ: که‌نار

خوداتان له‌گه‌ن...

که‌وتوده‌ته به‌رم ریگای غه‌ریبی

گه‌لی ره‌فیتان خوداتان له‌گه‌ن

هه‌ر که‌س ریگای، بوته‌ته نه‌سیبی

گه‌لی ره‌فیتان خوداتان له‌گه‌ن

کوترانی زور له شوننی دانه

هیشتیوانه جی کونجی هیلانه

زور کس رویشتا پاشان بیته وه

به لام نه ییدی کس، بگه رپته وه

کی چاک ده زانی چی ده کات گه ردون

یه کی سه رکه وتوو، یه کی سه رنگون

دلی گرتوم خه م وه کو دوکه ل

گه لی ره فیتان خوداتان له گه ل

* زربار: گومیکی گه وره به نزیک شاری مه ربوان

ملوانکه ی شین

نیوه رپوی گهرمی روژیکه به هار

له ژیر هه تاوی ریگای زربار

مندائی مل کز، چوخه و رانک شر

ریگا ده پیوی، په شیو و دل پر

بن ووچان نه روا و، هه نگاو هه ل ده گری

به گوئی چوخه که ی، ناره قی نه سری

نهختی نانه رهق، له توی جامانه
بونه ته توشوی، نهو بهسته زمانه

بو تیکوشانی روژی ماسی راو
نهختی شریت و توری پورتوکاو

له گه ل قولا پی کون و ژهنگ هیناو
هیناویه نه مروش بیانخاته ناو ناو

نهروات و جار جار له چۆلی ری دا
نه زرنگینه وه دهنگی له گوئی دا:

هیوا خیراکه خوا نه ت هینیتو
حه و روژه نه روی دمس خالی دیتو

نه مچار بی ماسی نه یته وه بو شار
نه ر بوت نه گیرا خوت خه زریبار

نهروات و له نیو درک و دالی ری
کلاش کونی تاو تاو نه که نری له پی

بی وچان نه روا و ههنگاو هه ل دهگری
به گوئی چوخه که ی نارهقی دهسری

جاری بۆ لا ری ورد نه بیتهوه

ملوانکه بیکی شین نه دۆزیتهوه

به چاکی چۆخه ی خاکی لا نه با

نه روات و جار جار سه رنجی نه دا

بی وچان نه روا و ههنگاو هه ل دهگری

به گوی چۆخه که ی نارهی دهسری

کاتی نه گاته ناوی زریبار

دینه گوی دهنگی شه پۆل و لیوار

دوو فرمیسی داخ دینه گوی چاوی

سووک نه شورین گونای سووتاوی

ئه ئی : زریبار چهن پاریمهوه ؟

له م لیوارنه ت بسووریمهوه ؟

حهو روژ له م توپم هینا و بردم

ماسیت پی نه دام مه یوست کردم

باوه ژنیشم کوتویه نه مچار

نه ماسیت نه گرت خوت خه زریبار

به‌لکوو نه‌ختی زوو بگه‌ریمه‌وه

ملواتکه‌ی شینم دوزیوه‌ته‌وه

ده‌یبه‌مه‌وه بو خوشکم نیواره

ئاخر نیو هاوماڵ سه‌ری له خواره

زریبار من و خوشکم هه‌ژارین

دایکمان نه‌ماوه باوه‌ژن دارین

خوشکم هه‌ر خه‌ریک فه‌رمانه‌ بو نه‌وه

وچانی نیه به‌یان تاکوو شه‌وه

هه‌رچی ده‌ییینم چاوی پر ئاوه

له‌به‌ر سه‌رماوه ده‌ستی ته‌زاوه

شه‌وان که ماندوو دیننه‌وه بو ماڵ

کارمان گریانه‌ و بیستن قسه‌ی تال

به‌یان ناهیلێ خۆر سه‌ر ده‌رییری

هه‌ر یه‌کمان به‌ره‌و شوینی نه‌نییری

خوشکی هه‌ژارم ده‌س نه‌کا به‌ کار

منیش بو ماسی دیم بو زریبار

خیراکه توخوا با برۆمهوه
با ئەم ملوانکە ی زو بو بەمهوه

گیرفانم کونه نهک وا داکهوی
یا له دەستم بئ هه تاکو شهوی

نەمرۆش به وینه ی روژانی پیشوو
دیت و شریتی نه خا هاتوچو

هه تا روژ نهگا داوین خور ناوا
سینه ری که یوان دینه سەر ناوا

هیوا هەر په نجه ی ئی هه ئیپیکاوه
چاوه ری تۆر و دهریا وهستاوه

تاریکی شه و هات رهنگ ناوی گۆری
هیشتا ماسییک نه که وتوه تۆری

وته ی باوهژن له و نیوه شه وه
هه روه ها له گویی دهنگ نه داته وه

هیوا خیراکه خوا نه ت هینیتۆ
حه و روژه نه روی دهس خالی دیتۆ

نه مچار بئ ماسی نه یتهوه بو شار
نهر بوت نه گیرا خوت خه زریبار

زریبار تاریک شهو سهره و دل تهنگ
هیوا کش و مات وه ستاوه بئ دهنگ

وتهی باوهژن له و نیوه شهوه
ههر وهها له گوئی دهنگ نه داتهوه

به بیان زریبار ته می گرتبوو
باران دوینی شهو لیلی کردبوو

په لهی هه وری رهش به ناسمانهوه
له سهر ناوی لیلی نه سورانهوه

کاتی چه خماخه لی نه دا تاو تاو
لاشهی مندالی که وتبووه سهر ناو

ملوانکه ییکی شین له نیو ده سیایه
بو کینو نه روانی نه لی وریایه

نیو نه و شه پولهی ده ور و بهریایه
دوو به چکه ماسی که وتبوونه کایه

كاتىڭ كە نەم نەم باران ھاتە خوار
ئەرژا سەر سىڭى سەردى زىربار

سوكىڭ كەوتە رى شە پۆلىڭ خەمبار
تا لاشەى ھىواى ھىنا بۆ لىوار

ملواتكەيش ھەر وا لە چىڭگيا مابوو
ھىشتاكو لە دەس بەرى نەدابوو

زىربار ئەيكوت: زۆرى كۆشا بو
بەستەزەمان ماسى بۆ نەگىرابوو

* بىن ووچان: بىن پشو، بىن جەسانەوہ

(۱) شىوہ زمانى ناوچەيە،

شىن: رەنگى شىن.

* بسورئەوہ: بگەرئىم.

* باوہژن: زىردايىك

لىوار: قەراخ، كەنار

بەچكە: بچوہ

شوان

مامه شووانی دهر به دهر
کوردی فهره نجی له بهر

خونچهی دلم بی ناوه
هانام بو تو هیناوه

نه خورهی ناوی کانی
نه باخ و نه غمه کانی

نه دیمه نی به هاران
نه بالندهی کوساران

ماوهیه که مه ستم نه که ن
پاراوی هه ستم ناکه ن

دلتنگم زور خه مینم
په شیوی کوچی ژینم

مندائی به خه مباری
لاوی به چاوه نواری

مانگ و سائی ژیاتم
که ئ هات وچو؟ نازانم

مامه شوانی دهر به دهر
کوردی فهرنجی له بهر

خونچه ی دلم بی ناوه
هانام بو تو هیناوه

ساتی له بهر شاله که ت
دهرینه شمشاله که ت

له سیبه ری نه و دار
بروانه به و جو بارا

به سۆزی جه رگی بریان
بلوئرت بینه گریان

باخی نه م دله ته نگه
پاراوکه به و ناهه نگه

ناهه نگه به جی هیشتن
نه غمه ی کوچ و روشتن

تا‌کو به نه‌زمی چه‌یران

فرمیسکم بینه سه‌یران

مامه شوانی ده‌ریه‌ده‌ر

کوردی فه‌ره‌نجی له‌به‌ر

نیگاری

شنه‌ی به‌ریه‌یان دیمه‌ن به دیمه‌ن

باوه‌شین نه‌کا، نه‌گریجه‌ی چیمه‌ن

کیژی خوره‌تاو چاوی هه‌لدینی

دی‌ت وگولێ شه‌و، هه‌لده‌وه‌رینی

ئه‌وه‌ستنی له‌ سه‌ر دیواری ئاسو

بو سه‌یری ده‌شت و سه‌وزی که‌ژوکۆ

ئه‌ستیره‌ کانیش وه‌ک ماسی نیو ئاو

له‌ ده‌ریای شینا ون ده‌بن له‌ چاو

چیمه‌نی سه‌وزی ژیری پی‌ مرای

فرمیسکی شه‌ونم، ده‌تکی له‌ چاوی

که‌لی ئاسکی جوان له‌ خه‌و هه‌لده‌ستن

دینه‌ شه‌ر کانی، کۆری ده‌زه‌ستن

لاولوی رنگین, دوس له ملانی دار

پي دهکهنی بو گولی بی دلدار

په له ور دهنگی بهرز نه کاته وه

له چوئی باخا دهنگ نه داته وه

ناوی چوم نه روا وگه لای زهردی پار

ده سپیری به دوس ریواری روویار

په پولهی نه خشین له و سهر جویاره

بونی گول دهکا هه تا نیواره

په رښینی دهوری باخی گر تووه

بالنده, لانهی تیندا به ستووه

خور به جی دیتی داوینی کوستان

دیته سهربانی باخ و دارستان

به فراو به وینهی فرمیکی دلدار

خور خور به گونای کتوا دیته خوار

بولزول نه غمه خونین, نه م چل بو نه و چل

پي دهکهنی بوی, عونچهی نالی گول

ئاوی سافی گۆم، ئەئی نیگاره

وینەیی سروشتی، تێدا دیاره

مەوی دئی له سەر چیمەنی کۆسار

به دەندوکی سوور، ئەنوسی: به هار

ئەیی به هاری من تۆ کەیی دیتەوه

ئەیی به هاری من کەیی دیتەوه

چوارینە

شەوی تاریک لێم شیواوه ریگا

به یانی هات و زۆری ماوه ریگا

ژیانی من وهکو ئەم شەوه وههائییه

به ره و ههرا دهچم به سراوه ریگا

گوئی سه ره رهزی لاو لاو کورته ژینی

دهمیکه سهیری باخ و پیکه نینی

به ناکامی سه ری دانا که بهری

هه تاکو رهنگی ئەم دنیا به بیینی

که لاریزان گولی باخانی دا با
به هاری دیکه دی ئەم داخه لا با

هه ناسه ی باخه وانی پیره دهیگوتا:
هه زاران خۆزگه ژینی من، وه هابا

دئم ته نگه په ریشانم ده میکه
خه یائم هه ر ده می لانه ی خه میکه

نه ونده دئپرم پیم خوشه بگریه
که فرمیسک و هه ناسه ش مه ره میکه

چله ی زستانیش کوستانه و کچی کیو
ده پوشی به ژنو بالا که ی به چاشیو

من ئەیزانم چ سیحریکه ئەگه ر بی و
له درزی په رده وه ده رخا بزهی لیو

ژیانی لاویم وینه ی گولی بوو
که هاته باخی ژین و هه نوهری زوو

وهکو لاو لاوی ناکامی به هاران
خه میکی نایه داوینی دل و چوو

چیمه نی نه ورۆزی نه مسائی سنه، خویناویه
دهشت و کیوانی لاوهکان نه خشاویه

سئ سه د و په نجاو جهوته، سائی دین و راپهرین
کوردی نازاده به رهو پیری له شۆرش باویه

تابوتی سوور

ههسته نهی لاوی سنه، هیوات نه گهر سه رکه وتنه،
کورد نه بی نازاده بی ههسته چ باکی مردنه

رهنگی خوین چاوت نه ترسینیت و خوت نه گریته دوور
ههسته تیکۆشین و دیسان خهینه ری تابوتی سوور

دل بلیسهی دی له شوینی لاوهکان، وینهی ته نوور
ههسته بخروشین و دیسان خهینه ری تابوتی سوور

خوینی بی تاوانی لاوانم له بیر ناچیتته وه
یهک گرین، بو گرتنی مافی نه وان کو بینه وه

ههسته تاکو یهک گرین تا نه وجی سه رکه وتن برۆین
دهنگی گولله گهر بهیائی، بهو پۆلیسانه بلین:

هه ل گهرینه و نه و چه که، تو دوژمنت ون کردووه،
دوژمن نه و خوین خورهیه، مافی من و توی بردووه:

خاک و خۆر

- ۱ -

نیوارهیه و دنیا جوان
له سوچی تاقی ئاسمان

کیژی زیرینی ههتاو
خۆی شاردهوه له بهر چاو

له سهه سینگی شاخ و ههرد
کۆی کردهوه زوئفی زهرد

تاکو بهیان له سهه خۆ
له تهختی سووری ئاسۆ

دیشان بخاته سهه شان
زوئفی زهردو په ریشان

دارستان مات و خه مبار
له شوینی کیژی دئدار

په ژارهی تاریک و رهش
شهوگاری گرتنه باوهش

به هیوای ژوانیکی تر
خویشاندانیکی تر

سه ری ناداوینی شهو
خه می شاردوه به خه و

تا کو به یانی نم نم
فرمیسکی ساردی شه ونم

بو نه وینی خاوینی
نه رژیئیتته داوینی

- ۲ -

مانگه شه و چاو هه لیدیئ
روخساری خوئی بنویئ

به جوانی ده شنیتته وه
جینگای خوړ بگریته وه

خونچه سه ری ده ریئ
بالنده بگریوئ ...

به لام هه رگیز ناتوانی
ته نیا نه مهش بزانی:

نیوان نه و دلدارانہ،
خاک و نه و خوره جوانه

به راستی هه ر پوژی دی
که دلداری ته او بی ؟

هه روه ها ده شنیتته وه
جینگای خور بگریته وه

خوره تاو چاو هه لدینی

ناماده کردنی: نه نوهر حسین - د. لوقمان ره نوف

دیزاین: هه ریم عوسمان

تایپ: به ریز حسن قه شانی

هه له چن: سه روه ت توفیق - دیلان د شاد - باوان عومهر

سه رپه رشتی چاپ: باوان عومهر

چاپی سییه م

سلیمانی - ۲۰۱۳

له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردنی (۱۶۷۲) ی سائی (۲۰۱۳) ی پی دراوه.

كۆچى كوردان

كۆچى كوردان، وا به كاروان دى له رىي شارانەوه
رۆژ به بارى قورس و برسى، شەو له بەر بارانەوه!

نىشتمانى خۆمه دەي پىيوم؛ مەئىن ناوارەيه!
گەرچى بىرەشمال و بىر خواسم، له كۆسارانەوه

رىگه دووره و خىلى ماندوو؛ ئىوبەبار و پىپەتى،
چاو به نەسرین، دینه پىرى كۆچەكەي يارانەوه

نايه سۆزى دەنگى گۆرانى؛ هەواره و كۆچى سوورا!
كاروان، گۆيى داووتە نالەي برىندانەوه

بۆ مائى، تەرمى داىكى خۆي به جى دىلى و دەچى؛
ئاسمان دەگرى، مەلان دەگرىن به سەر دارانەوه!

دەنگى تۆپ و تىرى دوژمن، دى له شۆينى كۆچەوه
جى هەواران وا به دەستى سوورى زۆردارانەوه...

مامۆستا شەرىف

ئەم ھونەرەويە ھونەرەمەند، عەدنان كەرىم كردۆيەتى به گۆرانى